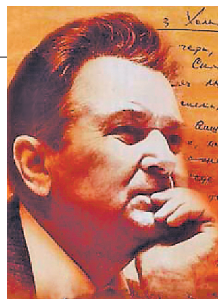

17

Сьогодні —
95 років від
дня народження
письменника
Олеся Гончара

«Збори на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства та збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ» — тема нашої наступної «прямої лінії». Гостями редакції будуть **Олена Валентинівна ФАДЄЄВА**, представник Управління адміністрування акцизного податку та контролю за обігом марок акцизного податку, та **Олександр Миколайович ВІТЕНКО**, головний державний податковий ревізор-інспектор відділу рентних та ресурсних платежів Управління місцевих, ресурсних та неподаткових платежів Державної податкової служби. Поставити свої запитання ви зможете **3 квітня з 11.00 до 12.00** за телефоном **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 3 КВІТНЯ 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 62 (4948)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ:

«Нам
потрібно
активніше
запроваджувати
реформи
для покращення
бізнес-клімату».

Президент про завдання уряду та місцевої влади
щодо поліпшення умов для підприємців
під час засідання Комітету з економічних реформ

Дніпровські ГЕС готові до високої води

АКТУАЛЬНО. Обладнання станцій ПАТ «Укргідрое-
нерго» готове до пропуску водопілля, повідомив генераль-
ний директор компанії Ігор Сирота. «Цього року ми
очікуємо рівень притоку води вищий середнього. Через
Київську ГЕС очікується пропуск приблизно 5000—5500
метрів кубічних на секунду. З огляду на технічну можли-
вість станції пропускати понад 14 000 кубометрів, жодної
катастрофічної загрози цьогорічний паводок не стано-
вить», — заявив Ігор Сирота, додавши, що сумарно водос-
ховища Дніпровського каскаду готові прийняти 6,5
мільярда кубометрів води.

Хоч це і набагато більше від очікуваного притоку, тех-
нічно персонал та обладнання всіх станцій готові до про-
пуску весняного водопілля в межах заданих параметрів,
які затверджує Міжвідомча комісія з урахуванням останніх
прогнозів Гідрометцентру, повідомляє прес-служба Мініс-
терства енергетики та вугільної промисловості.

ЦИФРА ДНЯ

3,62 трлн дол. США

становили, за оцінками експертів, світові
витрати на інформаційні технології.
Порівняно з 2011 роком сума зросла
на 2,1%

«Відкрийте небо»: як сніг на голову?

ГОСТРА ТЕМА. Підписання нині угоди щодо приєднання
України до єдиного повітряного простору з ЄС може
привести до паралічу роботи вітчизняних авіакомпаній

ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА
НА 2013 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

✓ ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження
Президента, постанови уряду, адже більшість
із цих документів набирають чинності саме
з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

✓ ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави
держави, роботу Кабінету
Міністрів, органів виконавчої
влади в центрі та на місцях

✓ КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів
відповідають авторитетні
спеціалісти: урядовці,
юристи, учені, лікарі

✓ ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів
війни, пенсіонерів,
чорнобильців,
студентів

для інших
передплатників
та підприємств
і організацій

на 1 місяць	14 грн	36 грн
на 3 місяці	42 грн	108 грн
на 6 місяців	84 грн	216 грн
на 8 місяців	112 грн	288 грн
Соціальний передплатний індекс 40227		Передплатний індекс 61035

Газета для тих, хто приймає рішення

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 2 квітня 2013 року

USD 799.3000

за 100 доларів США

EUR 1023.5037

за 100 євро

RUB 2.5693

за 100 рублів

/ AU 128087.83

AG 2289.20

за 10 тройських унцій

PT 126529.19

PD 61066.52

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Дорожня карта» зближує країни

СПІВПРАЦЯ. Українсько-казахстанські економічні відносини охоплюють різноманітні галузі економіки

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Зовнішньоекономічні відносини між Україною та Казахстаном виходять на новий, більш якісний, рівень. Це стало основним лейтмотивом засідання 11-ї Міждержавної українсько-казахстанської комісії з економічного співробітництва під головуванням першого віце-прем'єр-міністра України Сергія Арбузова та першого заступника прем'єр-міністра Республіки Казахстан Бакітжана Сагінтаєва.

«І надалі наші економічні відносини міцнішають. Обидві держави діють строго в рамках національних законодавств. Пріоритетними для розвитку взаємовигідної співпраці ми виокремили такі галузі: паливно-енергетична, агропромислова, транспортна, авіаційна, космічна, машинобудування для агропромислового комплексу, створення інфраструктурних об'єктів», — зазначив Сергій Арбузов.

За словами Бакітжана Сагінтаєва, країни повинні вжити всіх заходів щодо активізації розробки та підготовки до підписання Плану дій Україна — Казахстан на 2013—2014 роки («Дорожня карта-4»).

Прем'єр Микола Азаров та перший віце-прем'єр-міністр Сергій Арбузов провели робочу зустріч з делегацією уряду Казахстану

«Останніми роками наші держави плідно співпрацювали в економічній та соціальній сферах. У 2011 році з офіційним візитом у Казахстані перебував Прем'єр-міністр України Микола Азаров, що надало поштовх у розвитку наших відносин. У парламентах обох країн створено відповідні робочі групи, які розробляють відповідну нормативно-правову базу», — сказав Бакітжан Сагінтаєв.

2013-й оголошено Роком Казахстану в Україні, й незабаром до Києва прийдуть представники культури та мистецтва далекої азійської країни.

На думку міністра економічного розвитку і торгівлі Ігоря Прасолова, в 2011—2012 роках українські фахівці та відомі під-

урану. Було створено відповідну робочу групу. Останніми роками українські фахівці створили в Казахстані 11 молочнот-

2013-й оголошено Роком Казахстану в Україні, й незабаром до Києва прийдуть представники культури та мистецтва далекої азійської країни.

приємства нашої країни зробили чимало в Республіці Казахстан, показавши високий рівень професіоналізму і якості.

«Ми плідно співпрацювали у сфері видобутку

варних ферм, і нині ми продовжуємо співпрацю: розглядаємо можливість виготовлення устаткування для механізації та будівництва малих ферм. У нас є чудові проекти

ДОВІДКА «УК»

Республіка Казахстан для України є третім за величиною торговим партнером за обсягами товарообігу серед країн СНД та восьмим — серед усіх партнерів нашої держави. Згідно з даними Держстату України, обсяги товарообігу між двома країнами в 2012 році становили 4,18 мільярда доларів, що майже на 12% перевищує показники 2011 року.

Експорт в Казахстан з України становить 2,643 мільярда доларів, імпорту з Казахстану в нашу державу — 1,537 мільярда доларів.

розвитку на території Казахстану об'єктів сонячної енергетики, підприємства з випуску устаткування для залізничного рухомого складу», — заявив він.

Україна і Республіка Казахстан зацікавлені у спільних проектах у галузі сільськогосподарського машинобудування, у випуску енергоощадної газопаротурбінної устаткування для отримання електроенергії та води для теплоенергетичних потреб у посушливих районах Казахстану, у виготовленні устаткування для газової, нафтової та хімічної промисловості тощо.

На думку Сергія Арбузова, українська сторона також зацікавлена в постачанні казахстанської нафти на НПЗ України.

«Уряд проінформував дружню сторону про те, що наша країна має технічні можливості нафто-

транспортної системи для транзиту казахстанської нафти через територію України в напрямку європейських споживачів, зокрема з використанням потужностей нафтопроводів «Одеса — Броди» та «Дружба». Також наша держава зацікавлена в участі українських компаній у розробці родовищ на території Республіки Казахстан», — зазначив він.

Учасники засідання розглянули результати роботи з розширення договірної-правової бази двосторонньої співпраці та рекомендували підписати в ході візиту прем'єра Казахстану Серіка Ахметова в Україну (який відбудеться за кілька днів) «Дорожню карту-4» та програму співпраці в галузі науки і технологій.

Сторони підтвердили готовність провести 12-те засідання комісії в Республіці Казахстан.

Біоетанол зміцнює енергонезалежність

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АЛЬТЕРНАТИВА. Цього року держава продовжуватиме розвиток альтернативних джерел палива, зокрема сприятиме збільшенню виробництва біоетанолу. Таке положення передбачено Програмою активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки. Для цього кілька спиртних заводів буде перепрофільовано. Це зробить такі підприємства прибутковими, сприятиме зменшенню залежності від імпорту світлич нафтопродуктів, а також забезпечить виконання закону про додавання біокомпонентів до бензину. Про це повідомив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк.

«Протягом найближчих двох років плануємо перепрофільувати 29 спиртних заводів. Ці підприємства вироблятимуть біоетанол і цукорку даватимуть приблизно 360 тисяч тонн продукції. Це істотно підвищить рівень енергетичної незалежності держави, скоротивши імпорту енергоносіїв, насамперед світлич нафтопродуктів», — зазначив Микола Присяжнюк.

Урядовець також нагадав, що, відповідно до законодавства, починаючи з 2014 року обов'язкова частка біоетанолу в паливі становитиме 5%, повідомляє прес-служба Міністерства аграрної політики та продовольства.

«Я переконаний, що ми зможемо відродити спиртову галузь. Ми обрали правильний шлях: за альтернативними джерелами енергії — майбутнє. Тим паче, що слід виконувати вимоги законодавства, оскільки з 2014 року 5% частка біоетанолу в паливі стане обов'язковою», — зауважив Микола Присяжнюк.

Можливість забезпечувати альтернативні джерела палива з'явиться і на цукрових заводах. Скажімо, залежно від кон'юнктури ринку виробники мають обирати, що виробляти: цукор чи біоетанол. «Цукрова галузь виготовляє продукції більше, ніж споживають усередині країни. Решту експортуємо. Проте, щоб виробники не зазнавали збитків, коли ціна на продукт мінімальна, ми пропонуємо їм перепрофільовуватися. Залежно від ситуації на ринку підприємці обиратимуть: варити цукор чи виробляти біоетанол», — конкретизував Микола Присяжнюк.

На перепрофільовування заводів у 2013 році заплановано виділити 209,8 мільйона гривень, а в 2014-му — 140,2 мільйона. Тим паче, що в Україні біоетанол можна виробляти не лише з цукрового буряка, а й з кукурудзи, врожаї якої зростають рік у рік.

Продовження теми читайте на стор. 7

Повернути борг, не втративши підприємство

РІШЕННЯ. Уряд визначив механізм відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Відповідну постанову розроблено Міністерством юстиції як державним органом із питань банкрутства та ухвалено під час засідання Кабінету Міністрів 1 квітня. Як повідомив міністр юстиції Олександр Лавринович, передбачено, що результатом прийняття постанови стане чітке визначення процедури здійснення заміщення активів, що стане ефективним заходом відновлення платоспроможності боржника та дасть змогу зберегти діяльність підприємства-боржника і розраховуватися з боргами кредиторів.

Урядовою постановою передбачено, що відчуження майна здійснюватимуть шляхом утворення на базі майна боржника господарського товариства. Якщо боржник завдяки сумі, вирученої внаслідок продажу на

аукціоні акцій новоутвореного господарського товариства, задовольнить вимоги кредиторів у повному обсязі, провадження у справі про банкрутство боржника відповідно до Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» підлягатиме припиненню господарським судом за заявою керуючого санацією.

Якщо суми, вирученої внаслідок продажу на аукціоні акцій новоутвореного господарського товариства, буде недостатньо для задоволення вимог кредиторів у повному обсязі, керуючий санацією пропонуватиме кредиторам укласти мирову угоду. У разі, коли її не укладено, господарський суд відповідно до законодавства визначатиме боржника банкрутом та відкриватиме ліквідаційну процедуру.

Постановою визначено, яке саме майно може бути

відчужено в процедурі санації заміщення активів. Зокрема у разі відчуження частини майна кількість та обсяг його повинні бути такими, аби боржник і новоутворене господарське товариство мали змогу провадження підприємницької діяльності.

Також постановою встановлено, що початкову вартість майна, яке відчужується, визначають відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Встановлено обмеження щодо вчинення будь-яких дій, спрямованих на зміну його вартості, після визначення початкової вартості майна боржника.

За словами Олександра Лавриновича, урядову постанову розроблено для реалізації частини другої статті 34 Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Цим законодавчим актом зокрема

визначено, що цілісний майновий комплекс боржника або визначена планом санації частина майна боржника з відповідною (пропорційною) частиною його зобов'язань (за винятком зобов'язань, що виникають із вимог конкурсних кредиторів) можуть бути відчужені шляхом їх передачі господарському товариству, що утворюється боржником, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів. Частки (акції) у статутному (складеному) капіталі такого господарського товариства включаються до складу майна боржника (заміщення активів). Під час утворення господарського товариства йому передаються майнові активи (майно та майнові права) боржника, зокрема відступаються права вимоги, а також на нього переводяться борги за вимогами поточних кредиторів, повідомляє прес-служба Мін'юсту.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Оптимістам — месиджі,
песимістам — ризики**МОВОЮ ЧИСЕЛ.** Світовий банк погіршив свій прогноз щодо зростання української економіки у 2013 році до 1%Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Українська економіка в рецесії через слабкий зовнішній попит та затримку із впровадженням заходів протидії макроекономічним дисбалансам, які існують. Тож економічне зростання 2013 року, ймовірно, залишиться слабким та чутливим до зовнішніх шоків, а для прискорення зростання економіки Україні разом з відновленням макроекономічної рівноваги необхідно забезпечити впровадження структурних реформ. З таких загальних месиджів розпочав учора презентацію економічного огляду та макроекономічного прогнозу для нашої держави директор Світового банку у справах України, Білорусі та Молдови Чімяо Фан.

Водночас він зазначив, що Світовий банк готовий підтримувати українців у цій складній ситуації. Нині у провідній міжнародній інституції 10 спільних проектів з нами на загальну суму 2,1 мільярда доларів. Результативність нібито добра, однак далеко від того, що можна було б зробити спільними зусиллями.

Доживемо до другого півріччя

Експерти банку вважають, що за цей рік український ВВП зросте лише на 1%. Хоч раніше Світовий банк прогнозував зростання української економіки у 2013 році на рівні 3,5 % (майже ідентичний показник закладено і в державний бюджет України на цей рік).

За словами старшого економіста представництва Світового банку в Україні, Білорусі та Молдові Руслана Пionтковського, найбільше на уповільнення української економіки вплинули різке падіння експорту, особливо в металургії, й розширення споживчого імпорту.

Серед успішних проектів Світового банку в Україні — сприяння видачі актів на право володіння землею

ДОВІДКА «УК»

Державний бюджет України на 2013 рік розраховано, виходячи з таких прогнозних макроекономічних показників: номінальний ВВП — 1,576 трильйона гривень, темпи зростання ВВП — 3,4%, інфляція (грудень до грудня) — 4,8%.

Спираючись на ґрунтовний аналіз усіх процесів, у Світовому банку прогнозують, що економічне зростання в Україні поступово відновиться у другій половині 2013 року. Цьому, ймовірно, сприятиме певне поліпшення зовнішньої кон'юнктури та очікувана можливість отримання кредиту від Міжнародного валютного фонду.

Тож на 2014 рік у Світовому банку прогнозують зростання для України на рівні до 3%, а на 2015-й — до 4%.

Знову про МВФ і тарифи

Експерти Світового банку неодноразово наголошували: для реалізації вищезазначеного сценарію існують істотні ризики. Серед зовнішніх найвпливовішим може бути продовження кризи в євронзоні, що призведе до зниження попиту на український експорт та ускладнення доступу до глобальних ринків капіталу.

А ось серед внутрішніх чинників головним є ризик затягування з упровадженням заходів задля подолання макроекономічних дисбалансів.

Тут, звісно, великі надії хотілося б покласти на підтримку Міжнародного валютного фонду. А затримки у макроекономічних змінах можуть означати, що необхідні корективи будуть значно серйознішими, коли підтримання статус-кво стане неможливим. Тож експерти наголошують: навіть у разі поліпшення зовнішнього середовища макроекономічних змін не уникнути.

Для забезпечення довгострокового економічного зростання нашої країни разом з відновленням макроекономічної рівноваги слід забезпечити і впровадження структурних реформ. На жаль, більшість

рекомендацій Світового банку, оприлюднених два з половиною роки тому в меморандумі про економічний розвиток, досі не виконано. Принаймні жодної сфери, де було б зроблено все, нині назвати не можна.

Щодо переговорів з МВФ, то, як і раніше, головним питанням на них буде підвищення тарифів на газ для населення та комунального сектору. Та в Світовому банку вкотре переконують: воно має відбуватися паралельно з поліпшенням адресної соціальної допомоги для найбідніших верств населення. До якісних змін може привести також реформування процесів управління державними інвестиціями та підвищення ефективності бюджетних додатків.

А поки що доводиться констатувати: якщо зміни не відбудуться, бюджетний дефіцит зросте, підвищиться й споживча інфляція. Як відомо, раніше Світовий банк прогнозував зниження курсу гривні до 8,7 грн/дол. у 2013 році. Чи зможе наша економіка спростувати песимістичні сценарії, дізнаємося вже незабаром.

ПРОШУ СЛОВА!**Трамвай «небажання»**Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

З часів Давньої Греції людство прихилилося до міфів і донині, раз по раз ризикуючи бути ошуканим, знічев'я придумує собі чергового Одіссея, Геракла чи Ікара. Холодний душ розчарування на якусь мить повертає нас до суворой реальності, та ми ладні знову і знову обпалювати крила надії, стрімголов падаючи з неба на гірську землю.

Ближчий до нас, київський, парнас, вибори на який час від часу збуджують місцевий люд, — не виняток із загальної історії. Коли господарника в головному кабінеті столичної ратуші змінив «мажорний» інтелігент, багато хто почав бідкатися за попередником, хоч той за низкою і справді конструктивних дій устиг змахлювати в територіальній громаді цілий стадіон з басейном.

Черговий виробничник, який з'явився на Хрещатику, 14, приніс у кабінет свого попередника помаранчеву будівельну каску, час від часу прилюдно робив стійку на руках і був запанібратом з пресою. Від іміджу «людини з народу» в багатьох на очах з'являлися слізи замилювання.

Та саме після його каденції з комунальної власності міста приватизаційним вітром вимело енергетику, хлібопекарську галузь, велетенський будівельний комплекс, найпривабливіші земельні майданчики в центрі та інші ласі об'єкти, що належали всім киянам. Водночас розпочалося масове «зависання» будівельних об'єктів та ремонтних дорожніх робіт: кошти на них виділяли по кілька разів, а робота тривала за принципом «як мокре горить».

У ці часи, за якими ще й досі ностальгують ті, хто страждає синдромом короткої пам'яті чи отримав тоді особисті преференції, розпочалися занепад і цілеспрямоване знищення міського електротранспорту. Здавалося б, кому заважав випробуваний століттям київський трамвай, екологічно чистий надійний транспортний засіб, що на світанку вже забирав перших пасажирів і до глибокої ночі вчасно доправляв киян у різні кінці мегаполіса по обидва боки Дніпра?

Так, як це робиться в більшості столиць світу й досі, де саме електричний транспорт, перевозячи городян і туристів, значною мірою рятує зелені легені міст від важких металів бензинових вихлопів, вавилонських стовпотворінь легковиків та вантажівок. Тому комунальний трамвай і в XXI столітті — найпоширеніший і найнадійніший транспорт після метро у Варшаві, Берні, Відні, Парижі, Римі та інших європейських містах.

А нещодавно вже й у Німеччині дійшли висновку, що знамениті автобани, на жаль, не виправдали надії тих, хто таким робом хотів розв'язати транспортний колапс, а, скоріше, додали екологічну, медичну і навіть морально-психологічну проблеми: будь-яка негода вмить перетворює найсучаснішу трасу в «автотромбі», в якій, немов у пастку, надовго потрапляють десятки тисяч людей. Тож прагматичні німці знову згадали про трамвай, і не лише як про міський, а навіть міжміський транспорт.

Розповідають, ще років десять тому до нас на береги Дніпра-Славути приїжджали бельгійські та голландські фахівці з метою — ви не повірите — переймати досвід роботи київських трамвайників. Мотивували, що вбачають в електротранспорті ефективний метод боротьби з вуличними заторами.

Щоправда, вже в той час показувати гостям трамвайне господарство тодішній столичній владі було ніяково: воно щорік дедалі більше хиріло. Та описати те, на що його перетворили нині, не вистачає унормованої лексики. Розбиті майже вщент іржаві вагони, переважно з поламаними дверима і брудними вікнами, ледь повзають такими самими розбитими і покрученими рейками або надовго завмирають в очікуванні технічної допомоги.

Наймолодшому з них уже заледве не п'ятдесят, і керівництво депо щодень ризикує здоров'ям та життям і пасажирів, і власне трамвайників, випускаючи на маршрути ці, без перебільшення, «машини смерті».

Нинішня зима зі сніжним березнем укупи, з яких столиця виходить як з війни, немов непідкупний контролер, безжалюдно викрила всі виразки недолугого управління містом не лише в останні роки, а протягом останніх десятиріч. Зокрема й сплановане знищення електротранспорту, безпідставну декларативну заміну його великогабаритними автобусами, які, натужно ревути на підйомах, отруюють місто ядовитими вихлопними газами, не вписуються в повороти на бульварах, створюють стовпотворіння поблизу станцій метро.

І надто по-єзуському прозвучали чиновницькі поради киянам пересісти на комунальний транспорт: зневірені люди з останніх сил пробивалися через хурделицю, ожеледицю, кілометри «мертвого металу», на який перетворилися тисячі легковиків і вантажівок розділеного відбійниками проспекту Перемоги пішки.

Темними зіницями з німим докором на них дивилися вервечки замерзлих київських трамваїв на ще дивом не зліквідованих маршрутах. Немовби запитуючи: «Донцилися?!»

... Тієї буремної березневої ночі 2013-го Київ назавжди розпрощався з черговим міфом про «доброго господарника».

Македонія: ще п'ять років без візГанна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ВІЇДЖАЙТЕ ВІЛЬНО. Македонський уряд ухвалив рішення про продовження дії безвізового режиму з Україною на наступні п'ять років, повідомив днями посол Македонії в нашій країні Аце Спасеновський. Тож до 2018 року українські громадяни зможуть відвідувати цю балканську країну без додаткових ускладнень.

Торік, аби збільшити потік туристів, македонська влада призупинила візовий режим не лише для українців, а й для

громадян Росії, Азербайджану та Казахстану до 15 березня 2013 року. А зваживши на економічну доцільність, вирішила зробити «канікули» довгостроковими.

Україна, як відомо, також ухвалила рішення про скасування до 2015 року візового режиму для громадян Македонії. Нині наших співвітчизників пускають без віз до Сербії, Чорногорії, Боснії і Герцеговини, Албанії. Раніше протягом туристичного сезону візи скасовувала і Хорватія, проте з листопада 2012-го для поїздки туди знову потрібні дозволи: 1 липня цього року країна

ДОВІДКА «УК»

Згідно з рішенням уряду Республіки Македонія від 15 березня 2013 року, громадяни України, які відвідуватимуть Македонію терміном до 90 днів, в'їжджатимуть на її територію за наявності дійсного паспорта для виїзду за кордон, поліса медичного страхування та підтвердження фінансового забезпечення із розрахунку 50 євро на день перебування.

Громадяни України, які здійснюють поїздки в Македонію наземним транспортом, повинні потурбуватися про оформлення дво- або багаторазових віз для транзитного перетину території Румунії, Болгарії або інших країн.

приєднається до Європейського Союзу. Україна, як відомо, домагається скасування візового режиму і з Євросоюзом. Це питання — одне з

найактуальніших у контексті європейської інтеграції разом з укладанням Угоди про асоціацію та створенням зони вільної торгівлі з ЄС.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 березня 2013 р. № 197
Київ

Про підвищення оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Установити, що з 1 січня 2013 р. у штатному розписі встановлюються посадові оклади (тарифні ставки) працівників відповідно у таких розмірах:

- 1 тарифного розряду — 1147 гривень;
- 2 тарифного розряду — 1152 гривні;
- 3 тарифного розряду — 1162 гривні;
- 4 тарифного розряду — 1172 гривні;
- 5 тарифного розряду — 1182 гривні.

2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 "Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699; 2005 р., № 34, ст. 2064; 2008 р., № 100, ст. 3308; 2010 р., № 35, ст. 1210, № 50, ст. 1631, № 72, ст. 2573, № 88, ст. 3096, № 101, ст. 3629; 2011 р., № 24, ст. 975, № 38, ст. 1558; 2012 р., № 3, ст. 94) і від 25 жовтня 2008 р. № 939 "Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій бюджетної сфери" (Офіційний вісник України, 2008 р., № 82, ст. 2764, № 100, ст. 3308; 2010 р., № 35, ст. 1210, № 101, ст. 3629; 2012 р., № 3, ст. 94) зміни, що додаються.

3. Міністерству соціальної політики, Міністерству фінансів, Міністерству охорони здоров'я, Міністерству освіти і науки, Міністерству культури за участю професійних спілок бюджетної сфери щокварталу розглядати результати виконання зведеного бюджету України за попередній квартал та вносити пропозиції щодо підвищення заробітної плати працівників бюджетної сфери, у тому числі державних службовців, зменшення грошового розриву між посадовим окладом (тарифною ставкою) працівника 1 тарифного розряду Єдиної тарифної сітки та мінімальною заробітною платою за наявності можливостей зведеного бюджету України.

4. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади привести власні нормативно-правові акти з питань оплати праці працівників установ, закладів та організацій, що належать до сфери їх управління, у відповідність з цією постановою.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 березня 2013 р. № 197

ЗМІНИ.

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 30 серпня 2002 р. № 1298 і від 25 жовтня 2008 р. № 939

1. Абзац другий примітки 1 до додатка 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 викласти в такій редакції: "У 2013 році посадові оклади (тарифні ставки) розраховуються виходячи з розміру посадового окладу (тарифної ставки) працівника 1 тарифного розряду з 1 січня — 852 гривні."

2. В абзаці першому пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2008 р. № 939:

після слів і цифр "Про умови оплати праці працівників Допоміжної служби Ради міністрів Автономної Республіки Крим" (Офіційний вісник України, 2009 р., № 25, ст. 837) доповнити абзац словами і цифрами ", від 3 жовтня 2012 р. № 903 "Деякі питання Національного бюро з розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами" (Офіційний вісник України, 2012 р., № 75, ст. 3030)"; слова і цифри "у 2012 році" виключити.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 25 березня 2013 р. № 159-р
Київ

Деякі питання використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з підтримки впровадження Енергетичної стратегії України на період до 2030 року

1. Покласти на Міністерство енергетики та вугільної промисловості повноваження щодо виконання завдань, визначених Угодою про фінансування програми «Підтримка впровадження Енергетичної стратегії України».

2. Міністерству фінансів передати бюджетні призначення, передбачені у 2013 році зазначеному Міністерству у спеціальному фонді державного бюджету за програмою 3511650 «Реалізація програм допомоги Європейського союзу», у сумі 301 981 596 гривень, а також спрямовувати залишок коштів, що надійшли у минулі періоди до спеціального фонду державного бюджету від Європейського Союзу за Угодою про фінансування програми «Підтримка впровадження Енергетичної стратегії України», у сумі 214100 гривень Міністерству енергетики та вугільної промисловості за програмою 1101660 «Підтримка впровадження Енергетичної стратегії України на період до 2030 року».

Передачу бюджетних коштів здійснити в межах видатків розвитку.

3. Забезпечити:

1) Міністерству енергетики та вугільної промисловості — погодження передачі бюджетних призначень, передбаченої пунктом 2 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

2) після зазначеного погодження: Міністерству фінансів — внесення відповідних змін до розпису державного бюджету;

Державній казначейській службі — перерахування Міністерству енергетики та вугільної промисловості бюджетних коштів відповідно до пункту 2 цього розпорядження.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 березня 2013 р. № 169-р
Київ

Про визначення уповноваженого органу, відповідального за виконання Угоди (у формі обміну нотами) між Урядом України та Урядом Японії про надання Уряду України гранту непрямого типу на закупівлю спеціального обладнання для медичних закладів та дослідницьких установ та Узгодженого протоколу до неї

Визначити Міністерство охорони здоров'я уповноваженим органом, відповідальним за виконання Угоди (у формі обміну нотами) між Урядом України та Урядом Японії про надання Уряду України гранту непрямого типу на закупівлю спеціального обладнання для медичних закладів та дослідницьких установ та Узгодженого протоколу до неї.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Війна з тінню

МЕМОРАНДУМ. Державні контролери і регулятори спільно наводитимуть лад на фінансових ринках

Лариса ДАЦЮК,
«Урядовий кур'єр»

Як позбутися «тіньового» сектору в економіці? Над цим питанням ламає голову не один уряд. Наразі виходить не зовсім добре, однак пошуки засобів боротьби не припиняються. Черговим кроком на шляху виведення з «тіні» фінансових ринків стало підписання меморандуму про обмін інформацією між Міністерством доходів та зборів, Національною комісією з цінних паперів і фондового ринку та Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

— Стан фінансового ринку — це своєрідний індикатор загального стану національної економіки, — переконаний міністр доходів і зборів Олександр Клименко. — Це сигнал для потенційних інвесторів, які приймають рішення, співпрацювати чи ні з нашою державою. Саме тому держава, і, сподіваюся, самі учасники ринку, зацікавлені у створенні цивілізованих прозорих і зрозумілих правил гри на фінансових ринках. Вони повинні стимулювати розвиток української економіки, а не вводити її у тінь.

Тож зусилля Міндоходів та державних регуляторів цих ринків будуть спрямовані на їхнє очищення від різного роду незаконних

схем та створення умов для економічної доцільності використання цінних паперів. Меморандум про обмін інформацією передбачає, що фінансові регулятори отримуватимуть інформацію з баз даних Міндоходів щодо сплати податків та ведення господарської діяльності. Це

ходи від операцій з цінними паперами зросли удвічі, або на 126,6 мільярда гривень. Проте велика кількість підприємств продовжує здійснювати торгівлю цінними паперами зі збитками. За 2012 рік загальна сума отриманих збитків від таких операцій

За 2012 рік загальна сума отриманих збитків від операцій з цінними паперами, які здійснюють підприємства, сягнула 126,2 млрд грн.

дасть змогу виявляти тих емітентів, які насправді не проводять господарську діяльність. У свою чергу й міністерство матиме доступ до матеріалів ревізій та іншої звітної інформації для того, щоб забезпечити повноту оподаткування.

Наскільки це важливо, можна судити з прикладу, який навів міністр.

Нині на ринку страхових послуг понад 20% сплачених податків припадає на 6 компаній. Це лише 0,5% загальної кількості учасників ринку. При цьому 99% задекларованих надходжень до бюджету формують менше половини компаній, які працюють (220 з 448).

Не все гаразд і на ринку цінних паперів. Наприкінці минулого року офіційно задекларовані до-

сягнула 126,2 мільярда гривень.

З 1 січня 2013 року чинні нові правила оподаткування операцій із цінними паперами. Перші ґрунтовні висновки щодо їх ефективності саме з точки зору оподаткування фахівці матимуть можливість зробити вже за підсумками деклараційної кампанії за перший квартал. О. Клименко порекомендував учасникам ринку замість спроб блокувати новаци вже зараз витратити зусилля на переорієнтацію своїх стратегій, аби потім не було непорозум'я із державою.

Із міністром солідарні керівники обох національних комісій, які підписали меморандум. Усі вони сподіваються на позитивні наслідки співпраці. За словами голови

Ати-бати, поспішайте в солдати

ПРИЗОВ-2013. З 1 квітня в Україні розпочався черговий призов юнаків на строкову військову службу

Олександр БІТНЕР,
«Урядовий кур'єр»

Загалом цієї весни до національних військових формувань планується призвати 13 тисяч 900 молодих воїнів. І якщо, так би мовити, ліміти поповнення Внутрішніх військ МВС України та Державної спеціальної служби транспорту залишаються практично незмінними — 5200 і 1200 осіб відповідно, то Збройні сили кличуть під свої знамена всього 13 тисяч 900 рекрутів, на півтори тисячі менше, ніж торік. Насамперед це пов'язано з поступовим переходом української армії до комплектування своїх лав військовослужбовцями за контрактом. Скажімо, з цієї весни потрапити служити строковиком у висококомобільні підрозділи десантних військ чи Військово-морські сили буде проблематично, оскільки ці частини практично повністю укомплектовані контрактниками.

Відмінників бойової підготовки заохочуватимуть матеріально

Само собою, одночасно з призовом молодого поповнення буде проходити і звільнення в запас зі Збройних сил солдатів, матросів, сержантів і старшин, призваних у квітні-травні минулого року, а також матросів і старшин кораблів, суден та берегових підрозділів бойового забезпечення ВМС, при-

званих у жовтні-листопаді 2011 року. Є всі підстави сподіватися, що не так уже й мало нинішніх «дембелів» виявлять бажання залишитися на військовій службі вже на умовах контракту — як-не-як, оборонне відомство не відмовляється від намірів поетапно підвищити грошове забезпечення всіх військовослуж-

бовців до достатньо пристойних розмірів.

Крім того, перед початком призовної кампанії стало відомо, що міністр оборони доручив підготувати проект розпорядження про матеріальне заохочення відмінників бойової підготовки практично у всіх видах Збройних сил України.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Відкрите небо»: як сніг на голову?

Галина ІЩЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Наступний раунд переговорів щодо єдиного повітряного простору з ЄС відбудеться у травні. Про це повідомив заступник голови Державіаслужби Олександр Гречко під час «круглого столу» «Комерційна авіація: міжнародний досвід і українські реалії». За його словами, суть угоди про єдиний повітряний простір, або «відкрите небо» для України, полягає в адаптації вітчизняного законодавства до європейських норм. Це 137 регуляцій, уточнив він. Після їх узгодження поступово будуть зняті обмеження між країнами-учасницями у сфері повітряних перевезень — за частотами (скільки компанія має право здійснювати польотів за місяць у тому чи іншому напрямку) і ємностями ринку. Зробити це одночасно неможливо. Процес потребує поетапного вирішення, бо «швидкі зміни можуть заблокувати роботу всієї авіації», переконаний Олександр Гречко.

Де гальмуємо...

І одразу ж пояснив: «От дивіться: на більшості вітчизняних аеродромів досі діє розмітка радянського типу, тоді як у Європі вона вже видозмінилась. Якщо приймемо «вільне небо», треба буде закрити всі аеродроми, у тому числі ті, де низька інтенсивність руху — один-два рейси за місяць, як у Чернівцях чи Ужгороді, і зробити нову розмітку. Те саме з авіапарками наших компаній. При «відкритому небі» нам треба буде відмовитись від літаків і вертольотів, сертифікованих не в Європі (не лише тих, що працюють на цивільну авіацію, а й на господарський комплекс). А Україна, як відомо, створює і виробляє літаки, проводить їх техобслуговування, навчання персоналу, здійснення контролю

за польотами тощо. Весняний аудит ІКАО (Міжнародної організації цивільної авіації) і січневе засідання в Єврокомісії підтвердило, що європейцям не подобається, що ми все хочемо робити самі. Та й ціни на нашому та їхньому ринку різняться. Так, отримати сертифікат з техобслуговування (ПАР 145) у нас коштує близько 7—8 тисяч гривень, а в Європі — понад 100 тисяч євро. Підписання угоди гальмується ще й тому, що учасники ринку, зокрема авіакомпанії, аеропорти тощо, не надто бажають змін, які ускладнюють життя. До того ж, як відомо, у «відкритому небі» досить жорстка фінансова відповідальність авіакомпаній перед пасажирами. Якщо ми приймемо цю угоду сьогодні повністю, майже всі українські авіакомпанії доведеться зупинити. Бо вони не відповідатимуть вимогам з фінансової стійкості, прописаним в одній з регуляцій».

На запитання із залу «чому Молдові вже вдалось приєднатися до «вільного неба», а Україні досі ні?» О.Гречко відповів, що Молдова володіла маленьким авіапарком, на відміну від нашої країни, і тому їй особливо не було чого втрачати. Більше того, щоб приєднатись, вона пішла на радикальні заходи — відмову від поповнення свого парку новими літаками. Україна не готова йти на такі поступки, тому й веде затяжні переговори.

Ринок слабкий, тож і зрушення повільні

Водночас процес лібералізації ринку, як це передбачено десятирічною стратегією ІКАО, триває. І нині вже є певні зрушення у цьому напрямку, зазначив заступник голови Державіаслужби. «Ми повністю відкрили небо з Росією, Іспанією, Грузією, Італією, Об'єднаними Арабськими

Еміратами», — наголосив він. Та наші авіакомпанії не полетіли у цих напрямках. Насамперед через брак літаків. Попри це вони продовжують подавати заявки «про всяк випадок» на 200 напрямків, хоч мають у парку два літаки. Або ж маючи до 100 призначень, використовують максимум десять тощо.

На звинувачення у тому, що Міжнародним авіалініям України віддали після банкрутства «АероСвіту» і «Донбасаеро» більшість найкращих рейсів і, як наслідок, авіакомпанія стає монополістом ринку, Олександр Гречко відповів: «Я не Антимонопольний комітет, але вважаю, що тут немає монополії. Лише у Францію і Німеччину літає МАУ, в інші

чи іншому напрямку полетять літаки наших авіакомпаній. Під час останнього розподілу два тижні тому авіакомпанії отримали призначення на абсолютно відкриті ринки. Зважаючи на значну кількість нових заявок, за два тижні тижні відбудеться ще одна ліцензійна комісія. «Щоб авіакомпанію призначили на якусь лінію, треба розуміти, чи є в неї літаки і чи правильно вони підготовлені, — пояснив він. — Авіакомпанія, що подає заявку, у бізнес-плані вказує, на якому типі літака вона планує літати у тому чи іншому напрямку. Маючи у наявності Боїнг-737, вона не зможе летіти у Нью-Йорк, це має бути як мінімум Боїнг-767. Крім того, мають бути належним чином підготов-

Підписання угоди гальмується ще й тому, що учасники ринку, зокрема авіакомпанії, аеропорти тощо, не надто бажають змін, які ускладнюють життя. У «відкритому небі» досить жорстка фінансова відповідальність авіакомпаній перед пасажирами.

країни — різні авіакомпанії. На тих лініях, де працював «АероСвіт», літає не лише МАУ, і пасажиропотоки на них не скоротились».

Більше того, він пояснив логіку видачі призначень в одному напрямку МАУ і «АероСвіту»: «По-перше, на момент видачі ці компанії були конкурентами. По-друге, МАУ — єдина компанія, яка мала близько 20 літаків і могла у разі якихось проблем з «АероСвітом» вивезти всіх пасажирів, і навпаки. І вона їх вивезла. Жодного звернення до нас під час припинення польотів «АероСвіту» у відмові МАУ не було.

На жаль, розподіл призначень не значить, що вже завтра у тому

лені екіпаж, система безпеки літака тощо. Після аналізу насамперед технічної інформації Державіаслужба робить свій висновок: може авіакомпанія летіти у цьому напрямку чи ні».

О.Гречко поінформував також, що Державіаслужба звернулася до італійської влади з проханням збільшити кількість частот між країнами — з 35 до 55, відправила листи у Грузію, Вірменію, Азербайджан, Францію, Швейцарію з проханням зняти обмеження з підприємств за кількістю частот. Поки що запити залишаються без відповіді. І як показує практика, цей процес може бути затяжним. Так, на звернення дворічної давнини на цю тему

Франція ніяк не відреагувала. Більше того, додав заступник голови Державіаслужби, жодна авіаційна влада європейських країн не зверталась у відомство із проханням збільшити кількість частот і підприємств, які працюють з Україною. Хоча порівняно з іншими ринками наш останні три роки мав стабільний 20-процентний приріст пасажиропотоку.

Щодо сполучення з Китаєм, то заступник голови Державіаслужби повідомив, що нині тривають перемовини між Донецьким аеропортом і китайською авіакомпанією про це. Угода передбачатиме певну кількість частот, тобто скільки українські компанії мають право літати у Китай, а китайські — в Україну. Йдеться про 14 разів на тиждень. Але поки що ніхто нікуди не літає, заявок у Державіаслужбу від китайських компаній не надходило, як і від українських — на виконання польотів і конкретні типи літаків. «АероСвіт», який має право туди літати, як відомо, призупинив польоти. Щодо переговорів із США стосовно «вільного неба», то, за словами О.Гречка, нині «м'яч на боці американців», вони мають підтвердити прогрес української сторони на підставі технічного аудиту.

На запитання журналістів, чому наш авіаринок розвивається досить мляво і на нього так повільно заходять лоу-кост-компанії, представник Державіаслужби відповів: «На жаль, потенціал українських пасажирів достатньо низький, і це можуть підтвердити лоу-кості, які зайшли на ринок. Найперше вони декларували польоти всередині країни, а тепер їх не виконують. Українських пасажирів якщо збереться 3—4 мільйони на рік, то це добре. У нас ще ринок досить слабкий».

Не пошкодуйте крапельки крові

ПРОФІЛАКТИКА. Стартував всеукраїнський соціальний проект «Діабет. Дізнайся вчасно»

Наталія ДОЛИНА,
«Урядовий кур'єр»

Протягом двох місяців усі охочі безкоштовно і без попереднього запису можуть дізнатися про свій рівень глюкози у крові.

— На це вони витратять лічені секунди. Це соціальний проект, тож людина може не реєструватися, не вказувати свої прізвище та ім'я. Здати аналіз і отримати моментальний результат реально в будь-якій зі 125 лабораторій «Сінево», розташованих в 40 містах України, — повідомила одна з організаторів проекту Олена Гончаренко. — У такий спосіб ми намагаємося виявити якнайбільше людей, що хворіють на діабет, але не підозрюють про це.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, у світі налічується 350 мільйонів діабетиків, і з кожним роком їх кількість зростає. Для порівняння: у 1994 році діабет був діагностований у 110 мільйонів людей, а до 2030 року медики прогнозують

За лічені секунди ви дізнаєтесь про свій рівень глюкози у крові

збільшення їхньої кількості до 500 мільйонів. Можливо, через 20 років саме діабет стане головною причиною смертності у світі (нині він поступається за цим показником серцево-судинним і онкологічним захворюванням).

Не випадково ця хвороба визнана неінфекційною епідемією XXI століття.

В Україні нині понад 75 тисяч хворих на цукровий діабет 1-го типу та майже 1,3 мільйона — 2-го.

— Діабет першого типу, при якому підшлункова

залоза не виробляє інсуліну, виявити легше, оскільки симптоми яскраво виражені — аж до діабетичної коми. Зовсім інше — інсулінонезалежний, або так званий діабет 2-го типу. Дуже часто хвороба роками може

протікати без симптомів. Тому не варто радіти, що діабетичний показник у країні набагато нижчий, ніж у середньому по Європі: в Україні захворюваність на цукровий діабет становить 2,8%, у Франції — 6,2%, Іспанії — 9,9 %, Німеччині — 10,2%. Це свідчить тільки про те, що рівень діагностування цієї хвороби в нас український незадовільний, — пояснює головний позаштатний ендокринолог МОЗ Микола Гульчій.

— Ми здійснили опитування населення України, чи проводили вони вимір цукру в крові за власним бажанням. «Так» відповіли лише 10%. Це прикро, адже цукровий діабет важке захворювання, яке повністю виключити неможливо. Хвороба може призвести до численних ускладнень, зокрема до ампутації кінцівок, сліпоті, інсультів. Саме тому повноцінне життя хворого можливе лише за умови правильної поінформованості та усвідомлення відпові-

дальності за власне здоров'я, — зазначає президент Міжнародної діабетичної асоціації України Людмила Петренко.

Тим, хто входить до групи ризику, лікарі радять робити такий аналіз не рідше, ніж раз на півроку. В першу чергу це стосується людей із зайвою вагою. Також у групі ризику ті, хто має підвищений артеріальний тиск, серцево-судинні захворювання або в них є родичі з таким діагнозом.

Загалом медики рекомендують регулярно робити аналіз крові на цукор будь-якій людині після 40 років. Не пошкодувавши п'яти секунд часу і крапельки крові, можна уникнути не тільки критичних наслідків, а й великих витрат. За своєчасної діагностики для лікування цукрового діабету 2-го типу досить дієти з обмеженням простих вуглеводів і легких фізичних навантажень, тоді як пізні стадії вимагають дорогих ліків і мають важкі ускладнення.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Преса позбудеться влади

РЕФОРМА. В Україні готується законопроект, який виведе газети з-під крила держави та місцевих керівників

Павло БЕБА,
«Урядовий кур'єр»

На мій пам'яті тема реформування державних і комунальних ЗМІ жваво обговорюється не вперше. Далекого 1995 року, коли Україна вступала до Ради Європи, така реформа була однією з вимог членства у цій впливовій організації. Через десять років Парламентська Асамблея Ради Європи нагадала нам про це зобов'язання, закликавши нарешті розпочати роздержавлення преси. Мовляв, «четверта влада» не повинна стикатися з фактами політичного та економічного контролю засновників і співзасновників.

Пригадую також запальні декларації про свободу слова, які мали втілитися у життя ще, напевно, за царя Гороха. І те, що жодна з політичних сил так і не спромоглася їх виконати. Тут усе зрозуміло: владі надто важко відмовитися від спокуси скористатися підконтрольним інформаційним ресурсом.

Чиновник без піар-листівки

Статистика свідчить, що в Україні зареєстровано понад 30 тисяч друкованих періодичних видань. А ось бюлетень «Засоби масової інформації та книговидавництва в Україні у 2011 році» фіксує діяльність лише 2266 газет, з яких 311 загальнодержавних, 378 обласних, 382 міських та 415 районних.

У нас функціонують близько 700 комунальних друкованих ЗМІ — в кожній області є обласна комунальна газета, в місті — міська, у районі — районна або міськрайонна. Це майже третина загальнодержавного ринку преси.

Та коли придивитися уважніше до так званого ринку, побачимо приблизно таке: ці газети отримують дотаційну фінансову підтримку з місцевих бюджетів. А наважам забезпечують «свободу слова», «плюралізм думок» та «гостру критику» так, як це можуть робити лише кишенькові видання місцевих князків.

Якщо уявити розмір дотацій на таку пресу, то він може коливатися від кількох тисяч до навіть мільйонів гривень на рік. Тут усе залежить від спроможності керівництва редакції ефективно працювати у потрібному напрямку та щедрості обласної, районної чи міської влади.

А чи потрібні людям безхребетні газети? Навряд, адже левова частка такої друкованої продукції має мізерні накладки, тож говорити про її популярність навіть і не годиться. Власне, на розірвання дотаційного ланцюга і спрямована ідея роздержавлення. У цьому розрізі варто сподіватися на з'яву незалежної від влади преси, яка допоможе людям цю владу контролювати.

Фото Валерія РИДЯКА

Популярним місцевим виданням роздержавлення шкоди не завдасть

Час «Ч» — 5 квітня

Напевно, ідея роздержавлення друкованих ЗМІ, заснованих владними та самоврядними органами, так би й залишалася у думках, якби не наше бажання підпи-

радію вже мало розроблений проект документа, історія якого тягнеться мало не десятиліття, та він усе ж викликав дискусію. Аби зрушити воза з місця, знадобилася політична воля найвищого керівництва. За підсумками

Ознайомитися із повним текстом проекту закону «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» можна на сайті Держкомтелерадіо у рубриці «Законопроектна діяльність» (підрубрика «Проекти Законів України»).

сати на листопадовому саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі Угоду про асоціацію з ЄС. Тож наприкінці лютого цього року на засіданні експертної ради з питань приведення законодавства у сфері медіа до європейських стандартів Міжвідомчої робочої групи з аналізу стану додержання законодавства про свободу слова та захист прав журналістів поновили мову про закон, який би дав старт цій реформі. Держкомтеле-

обговорення глава держави дає доручення Прем'єрові швидко доопрацювати законопроект, залучивши Національну спілку журналістів, представників фахових об'єднань, трудових колективів редакцій. Подати його Президентові для внесення на розгляд Верховної Ради як невідкладного слід до 5 квітня 2013 року.

Днями Держкомтелерадіо відвідував про доопрацьований законопроект з ураху-

ванням пропозицій Національної спілки журналістів.

Згідно з ним, реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій здійснюватиметься у два етапи (трирічний «пілотний» проект, в якому беруть добровільну участь трудові колективи редакцій, потім — примусовий дворічний).

Після виходу державних органів зі складу засновників (співзасновників) трудовий колектив газети матиме змогу утворити суб'єкт господарювання із збереженням назви, цільового призначення та тематичної спрямованості друкованого ЗМІ. Рішення про реформування прийматиме засновник, а трудовий колектив матиме пріоритет у визначенні способу реформування.

Засновники медіа впродовж 4 місяців з дня набрання чинності закону повинні будуть погасити всі заборгованості та фінансові зобов'язання.

Новий варіант передбачає і те, що приміщення державної або комунальної власності, в яких перебували редакції на момент реформування, передаватимуться в оренду строком не менш ніж на п'ятнадцять років з розміром орендної плати, встановленим для бюджетних організацій.

Реформовані ЗМІ можуть розраховувати на державну підтримку — за умови, якщо збережуть своє цільове призначення і функціонування. Це може бути адресна підтримка, сприяння щодо укладення договорів на висвітлення діяльності органів місцевої влади та самоврядування тощо.

У законодавчому цейтноті

Зміни до законопроекту, які запропонувала Національна спілка журналістів, так вже ведеться, були враховані Держкомтелерадіо не в повному обсязі. Але те, що вони мали на меті не лише гарантії розвитку реформованих ЗМІ, а й соціальні, сумнівів не викликає.

Цікаво, що 21 березня група народних депутатів зареєструвала у Верховній Раді схожий проект закону «Про реформування друкованих засобів масової інформації» (саме з урахуванням двотижневого строку реєстрації цього документа і встановлений термін виконання президентського доручення). У чомусь альтернативний законопроект програє документу Держкомтелерадіо, а подекуди має раціональне зерно. Хоч би як надалі розвивалися події навколо кожної з пропозицій, зрозуміло одне: реформа давно проситься у медійний простір. Однак вона в жодному разі не має означати знищення місцевої преси.

Логіка роздержавлення полягає в тому, щоб урахувати всі можливі негативні нюанси змін та зробити цей процес якомога безболісним. Він врешті-решт має стати гарантією розвитку політично та економічно незалежних місцевих і регіональних газет.

ФАХОВА ДУМКА

Без втручань у редакційну політику

Тетяна КОТЮЖИНСЬКА,
президент Асоціації
медіа-юристів:

— 20 років тому газети перетворилися з партійних і комсомольських на видання трудових колективів, а потім — рад і адміністрацій. Пізніше Україна взяла на себе зобов'язання перед Радою Європи щодо заборони будь-якого втручання державної влади і органів місцевого самоврядування в редакційну політику ЗМІ. Але ця проблема лишилася й дотепер.

Ми фіксуємо дуже багато конфліктних ситуацій між редакціями і їхніми співзасновниками — органами влади і місцевого самоврядування. Це актуально після кожних виборів або зміни влади. Ми спостерігаємо багато судових процесів, коли починають звільняти редакторів або незаконно виводити трудові колективи з числа співзасновників. Тому процес роздержавлення абсолютно логічний і дуже добре, що він активізувався через бажання України виконати свої зобов'язання в рамках Угоди про асоціацію з ЄС.

Пропозиції до проекту закону, які підготувала НСЖУ, є базовими для того, щоб приймати рішення. Вони соціально спрямовані, розраховані на те, щоб редакції і трудові колективи після роздержавлення продовжували працювати, випускати газети. Сюди закладено те, що стосується приміщень, майна, та щодо перетворень державних видань не на вісники, а на офіційні видання.

А в альтернативному законопроекті від групи депутатів є норма, що працівники, які працювали у ЗМІ до реформування і залишаються там, зберігають стаж держслужбовця, що впливає на методику нарахування пенсії. А звільненим передбачається компенсація у розмірі річної заробітної плати.

Дехто не стане на ноги

Валерій ІВАНОВ,
президент Академії
української преси:

— Ми надто затрималися з роздержавленням. У Прибалтиці цей процес відбувся одразу ж після відокремлення від СРСР, у Східній Європі — у той самий час.

Однак позитив для нас у тому, що процес таки започатковується, комунальні газети мають знайти інвестора і стати ближчими до читачів. А негатив такий: якби роздержавлення відбулося раніше, то журналістським колективам було б набагато простіше знаходити інвесторів. Нині, коли газетний ринок переповнений, деякі видання не зможуть стати на ноги і змушені будуть закритися. Аби не померти, газетам потрібно або шукати інвесторів, або намагатися вийти на рентабельність, що в нинішніх умовах видається вкрай важким завданням.

Можна, звичайно, колишній комунальній газеті укласти договір про інформаційне забезпечення роботи міськради. Але тут виникає питання, чи захоче влада укладати угоду, якщо на ринку є тиражніше видання. А у нас в деяких районках накладки по кілька сотень примірників.

Процес роздержавлення вкрай болючий. Тому, на жаль, такі зникне чимало газет. Але потрібно усвідомлювати й те, що в Україні зареєстровано більш як 30 тисяч видань, а реально виходить приблизно 4,5 тисячі. Для порівняння: Німеччина з удвічі численнішим населенням і набагато потужнішою економікою має усього 200 газет із повними редакціями.

Вітчизняний рекламний ринок, на який покладається преса, не може прогодувати такої кількості газет, і тому вони зникатимуть. Це неминучий процес не лише для державної та комунальної преси, а й для приватної, адже й там чимало спонсорських проектів.

Поряд із пресою, яка буде реформована, в нашій країні існує також сегмент бездотаційних місцевих ЗМІ. Про досвід роботи таких видань ми розповімо у наступному номері.

НА ЧАСІ

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Кажуть, що в економіці марно озиратися, а треба виходити з того, що сьогодні є. Ніби і так. Але, якщо час від часу починати з чистого аркуша, в тіні залишаються невикористані резерви — своєрідна критична маса для поступального руху. З огляду на це, ретельнішого вивчення потреби ситуація у цукровій і спиртовій галузях та взаємодія цих підприємств із державою.

Надлишок стримує розвиток

У магазинах Вінниці цукор коштує всього 5 гривень за кілограм, проте черг за ним немає. Як і на ятках на базарах, де мішок (50 кг) пропонують за 220 гривень з врахуванням доставки додому. Принагідно згадаємо, що кілька років тому ціна була більш ніж удвічі вищою. А ще раніше, у період обігу продуктових талонів, городяни навіть перекирили рух на одній із центральних вулиць міста, бо не могли на них отоварити цукор. Тоді він був солодкою валютою держави, і вона вимушено балансувала між його експортом та задоволенням інтересів власних споживачів. Нині, судячи з його запасів у торгівлі, можна припустити, що галузь додала обертів.

Справді, протягом останніх років чимало заводів зробили реконструкцію і за потужністю один дорівнював до кількох цукроварень, які були раніше. Деякі почали випуск продукції європейського стандарту. Про ознаки стабілізації зокрема свідчить і те, що Вінниччина, яка є базовою областю, наростила площі посівів цукрових буряків, збільшивши їхню врожайність, а також планує побудувати два надпотужних високоефективних цукрових заводи. Уже й майданчики для них визначили.

Та нині цукровики й аграрії не задоволені ціною. Для порівняння: один кілограм цукру в гривневому еквіваленті коштує в Казахстані 12, у Білорусі та Росії — 8 гривень. Під час зустрічі з журналістами голова Вінницької облдержадміністрації Іван Мовчан зауважив, що державний резерв сформовано, а перевиробництво в минулому сезоні призвело до демпінгу цін. «Ціна сьогодні руйнує галузь. Ми напружували пропозиції, реалізація яких дасть можливість стабілізувати ситуацію», — зазначив він.

Наша країна свого часу пішла зі світового ринку цукру. А повертатися туди дуже складно. Річ не лише в тім, що місце під сонцем вільним не буває, а в комплексі питань. Наприклад, цукор із тростини значно дешевший від бурякового, і його використання, скажімо, у кондитерській промисловості працює на зменшення собівартості продукції й підвищення її конкурентоспроможності. Окрім того, доки вітчизняний бізнес визначав голов-

Імпортну нафту варто підсолодити нашим цукром

ПЕРЕРОБНА ГАЛУЗЬ. Виробництво біоетанолу відкриває друге дихання цукровим і спиртовим заводам

них гравців на внутрішньому ринку, колись основний імпортер українського цукру Росія вийшла на такі обсяги його виробництва, які Україна мала в колишньому СРСР. Принагідно зауважимо, що сусідні досягли цього і з допомогою українських досвідчених агрономів та цукроварів,

приємств. Питання не в тому, чи слід було частину заводів здавати на металобрухт, а в тому, що це відбувалося хаотично.

Спеціалісти зауважують, що процес «оптимізації» не завершився, і на підтвердження посилюються на таке: на всю Францію залишилося 5 цукрових за-

ри, в розрахунок на тисячу гектарів ріллі працюють 18—22 особи, а в тих, які також вирощують цукровий буряк, — від 60 до 120. Водночас практика свідчить: якщо на рік-два господарство перестає сіяти буряки, то, як правило, потім до цього вже не повертається.

Непроста ситуація також склалася у спиртовій галузі країни, потужності якої у кілька разів більші від реальних потреб споживання на внутрішньому ринку. Зокрема, на Вінниччині торік з 11 спиртзаводів працювало лише 5. Сім перебувають у стадії банкрутства, 4 не працюють два роки. Галузь має значні борги. Наприклад, Тростянецький спиртзавод лише зі сплати податків заборгував 15 мільйонів гривень.

Саме криз призму зайнятості людей обласна влада порушує питання відродження галузей. Щоб зменшити надлишок цукру і в подальшому відновити роботу частини законсервованих виробничих цукрових буряків на певній території країни і, зокрема, на Поділлі, європейські капіталісти приїжджали і розвивали галузь. Мабуть, у відстоюванні державного інтересу слід пильніше придивитися, скажімо, до китайців, які вміють світові тенденції переключати на свій лад.

Вітчизняна буряко-цукрова галузь почала залежати від поставок з інших країн, зокрема насіння і бурякозбиральної техніки. Себто чужим віддали частину того, що маємо робити власними руками. Саме безробіття в сільській місцевості і відповідно зменшення надходжень до бюджетів з доходів фізичних осіб лежить в основі проблеми. А лише за минулий рік в області зупинили виробничу діяльність 5 цукрових заводів. За даними головного управління економіки облдержадміністрації, в господарствах, які вирощують зернові культу-

Нафтове лобі проти

Свого часу держава своєчасно відреагувала на зміни у світових тенденціях. Так, у 2000 році з ініціативи Вінниччини було прийнято державну програму «Етанол». Область внесла це завдання до базових програм розвитку своєї економіки, і було вироблено перші десятки тисяч тонн біологічного пального, яке тоді називали високооктановою кисневмісною добавкою до бензинів. Однак дотепер його залишки зберігаються мертвим вантажем на окремих заводах. Внаслідок того, що законодавчої бази для застосування сумішних бензинів на внутрішньому ринку на той час не було, а в ланцюжок між спиртовими і нафтопереробними підприємствами вставили комерційну структуру (яка розраховувалася з виробниками як мокре горить), дія програми зупинилася. У колишньому об'єднанні «Поділляспирт» тоді відверто сказали, що нафтове лобі не зацікавлене дати їй хід. Кілька разів робили спроби оживити програму, але марно.

У світі сумішеві бензини набули широкого розпо-

судження. Наприклад, у Бразилії з травня цього року частка біоетанолу в бензині становитиме не менш як 25%. А в нашій країні з нинішнього року його застосування має лише рекомендаційний характер, себто не обов'язковий.

То що таке біологічне пальне?

Якщо у спирту є незначна частка води, то біоетанол — 100% алкоголь. Він поліпшує якість бензину. За його використання зменшуються викиди вуглецю в атмосферу, що особливо актуально для міського транспорту. А також зменшується залежність від імпортного пального. Тобто питання стосується національної енергетичної та екологічної безпеки. А на даному етапі — також стабілізації роботи цукрової і спиртової галузей.

Зі слів спеціалістів департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації та асоціації «Вінницяцукор», найбільш економічно вигідно виробляти біоетанол на стадії отримання соку із солодких коренів. Для цього на цукрових підприємствах потрібно ставити відповідне сучасне обладнання. До речі, під час його використання для власних потреб у заводських котельнях можна значно зменшити енергоємність виробничих процесів, що позитивно позначиться на конкурентній спроможності цукру. А сировину для виробництва альтернативного палива на спиртових підприємствах буде меляса. Якщо цукровий і спиртовий заводи розміщені поряд, то можна на останній трубою подавати буряковий сік. Щоб схема запрацювала, слід внести відповідні зміни до законодавства, надати пільги у придбанні обладнання тощо.

Звісно, важливо не допустити плутанини між спиртом і біоетанолом. Тому останній планується у заплomboваних цистернах відразу відправляти на нафтопереробні заводи. Технічно це та інші питання можна вирішити. Втім, крапки над «і» має розставити державний інтерес.

КОМПЕТЕНТНО

Андрій ГИЖКО,
начальник управління
економіки Вінницької
облдержадміністрації:

— Область дивиться вперед і прагне зберегти галузь. Тому з ініціативи голови облдержадміністрації Івана Мовчана було напрацьовано пакет пропозицій та проведено у Вінниці нараду за участі відповідальних працівників Міністерства аграрної політики і Міністерства палива та енергетики. Маємо їхню підтримку. Тепер передбачається провести нараду на рівні міністрів, і сподіваємося, що після неї буде внесено відповідні зміни до законодавства.

Є кілька проблем, з якими ми зіткнулися. Передусім це так зване нафтове лобі. Свого часу в Європі теж були опоненти, але там відразу на рівні закону впровадили обов'язковість використання нафтопереробними заводами біоета-

нолу та рік у рік збільшують його частку в бензині. У нашій країні фактично немає жорсткого законодавства щодо його використання. Проте ситуація склалася так, що слід терміново внести зміни до законодавчих актів щодо запровадження з цього року обов'язкового застосування під час виробництва бензину добавок з біоетанолу та врегулювати систему правових, регуляторних механізмів та інших ринкових інструментів.

Нині біоетанол, як і спирт, обкладається акцизним збором, що робить його дорожчим. Тому насамперед потрібно вивести його в окремий підвид продукції, й тоді буде економічно вигідно його додавати до бензину. Так буде створено робочі місця, вирішимо деякі економічні та екологічні питання.

За нашими підрахунками, Вінниччина може виробляти приблизно три мільйони декалітрів біоетанолу на рік. З огляду на середній норматив у Європі, де його частка в бензинах становить 7%, то цього вистачить на потреби майже всієї України.

ІНФРАСТРУКТУРА

Послуга в конверті

ІНІЦІАТИВА. На Миколаївщині адміністративні послуги надаватимуть через Укрпошту

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

На Миколаївщині впроваджується пілотний проект «Адміністративні послуги: спрощений доступ через пошту». Область стала першою, яка взялася за реалізацію такого проекту в повному обсязі, охоплюючи всю територію, — райони, міста, села та селища. Подібні спроби робили Одеса, Дніпропетровськ, Кіровоград. Але в цих регіонах експеримент розповсюджувався або тільки на обласний центр, або з додаванням одного-двох сільських районів. У Миколаївській області вирішено однозначно: до кінця року охопити зручною системою надання адміністративних послуг всю область. Такий підхід, безумовно, сприятиме прозорому державному управлінню й дасть змогу заощадити час і чиновників, і громадян або бізнес-структур.

Самі придуть і самі дадуть

Новий документ визначає два напрями реалізації мети: організація надання адміністративних послуг на базі центрів надання адміністративних послуг (ЦНАП) та «електронний уряд». У поняття адміністративна послуга вкладаємо такий сенс: конкретні та зрозумілі дії органів влади. Тобто надання різних статусів, дозволів, реєстрація, призначення допомоги, взяття на облік, видача документів і різних довідок, оформлення субсидій і багато іншого. Здається фантастикою, але коли система запрацює на повну силу, не потрібно буде вистояти в чергах, щоб отримати якийсь папірець, не треба буде вислуховувати від чиновника: «піді туди — не знаю куди» і збирати по різних конторах довідки «про те, що ти не верблюд».

Органи влади, уповноважені надавати послуги, самі мають усе зробити через

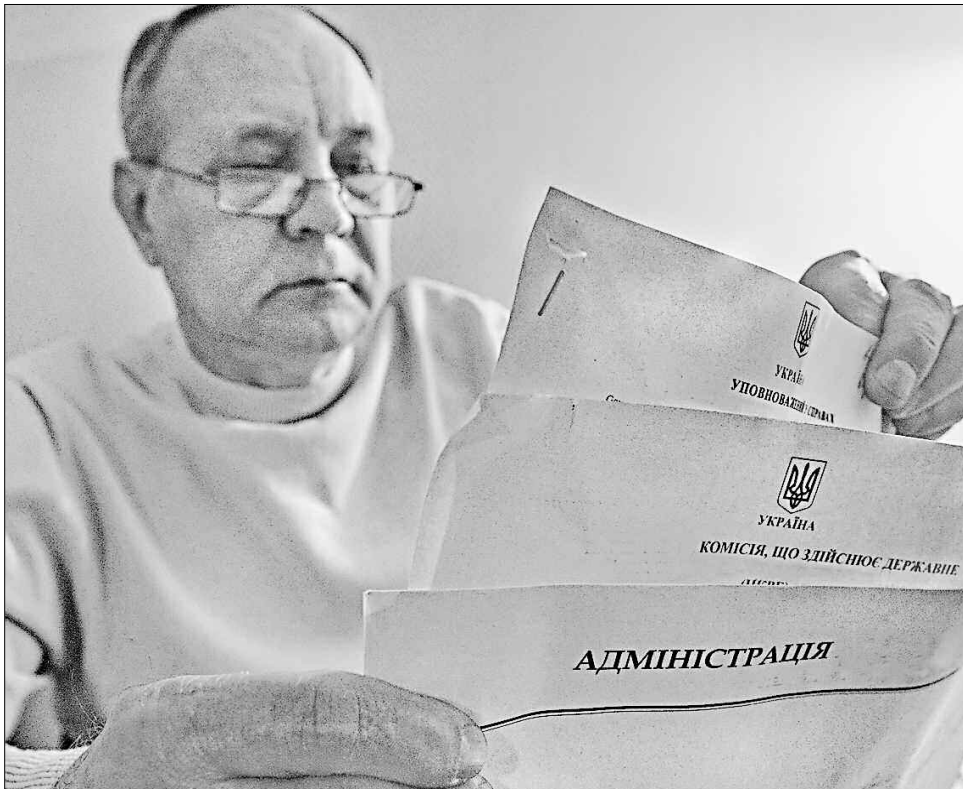

Фото Олександра ЛІПЕТУХИ

«Єдине вікно» надання адмінпослуг значно полегшить життя громадян

центр надання адміністративних послуг. Фактично від особи вимагається тільки звернутися в центр і надати необхідні документи. Причому перелік документів вичерпний. Ніхто не може вимагати більше, ніж передбачено законом.

якому налічується близько двох тисяч адміністративних послуг для всієї України. Коли закон буде ухвалено, не знаємо. Доки його нема, ми самостійно визначилися з кількістю і змістом послуг. Уже можна сказати, що на регіональному рівні надава-

вимоги, і відповідальність за їхнє надання теж висока.

Також на першому етапі в області розроблено технологічні та готують інформаційні картки. Скажімо, у картці з адміністративної послуги «Надання статусу учасника війни» вказано місце надання послуги, режим роботи установи, адреса і телефони, на підставі яких законодавчих і нормативних актів надається ця послуга, вичерпний перелік документів. Якщо ж вказано надати архівну довідку, то її має передати адміністраторів архів, а не людина, яка звернулася із заявою.

З вигодою для себе, з користю для людей

Усього на території Миколаївської області до кінця 2013 року буде створено 25 центрів надання адміністративних послуг (за кількістю районів і міст), які повинні забезпечити обслуговування населення всієї області.

Держава зможе за короткий термін завершити процес реформування процедури надання адміністративних послуг.

Як повідомила начальник відділу державних адміністраторів та забезпечення їх діяльності Миколаївської облдержадміністрації Людмила Мураховська, перший крок — це проведення інвентаризації адміністративних послуг. «Тобто ми чітко визначаємо, які послуги надаються на території області. На жаль, поки що є лише проект закону «Про перелік адміністративних послуг», у

тимуть 171 послугу, на місцьому — 148, на районному — 106», — зазначила вона.

Щоправда, не обійшлося і без казусів. Так, наприклад, у деяких районах вважають, що адмінпослугою є ксерокопювання. Або переконують, що надання статусу дитини-сироти не належить до адмінпослуг. Заперечують його надання і архівні установи. Чому? Все дуже просто. До цієї категорії послуг надто високі

— Ми вважаємо, — зазначає керівник Миколаївської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Андрій Мишкін, — що поштова мережа може допомогти. І найбільш оптимальним рішенням буде залучення УДППЗ «Укрпошта» до виконання окремих етапів процесу оптимізації надання адміністративних послуг.

До того ж таку практику вже запроваджено у країнах СНД (Росія, Молдова, Казахстан) і далекого зарубіжжя (Швейцарія, Італія, США, Великобританія). Вона підтверджує доцільність співпраці поштових операторів із державними органами влади у сфері надання адміністративних послуг як агента. Так, для поштових операторів Італії та Центральної Ірландії регіональні й місцеві урядові послуги займають істотну частку їхнього «портфеля», і асортимент розширюється. Поштові оператори в Австралії, Швейцарії й Канаді також розглядають надання адміністративних послуг через свої мережі як можливість збільшити доходи, підвищити доступність послуг для споживачів та встановити контакт із населенням.

У результаті запровадження такої системи в Україні виграє, безперечно, пошта, але й держава, фізичні та юридичні особи теж не прогадають. Держава зможе за короткий термін завершити процес реформування процедури надання адміністративних послуг, удосконалити систему їхнього надання за принципом «єдиного вікна», а також максимально децентралізувати й підвищити їхню якість, створити доступні та зручні умови отримання адміністративних послуг фізичними і юридичними особами на всій території України.

Для фізичних та юридичних осіб теж є зиски: одержання доступних адміністративних послуг за принципом «єдиного вікна» з гарантованими державою термінами та якістю, комплексне обслу-

гування за місцем проживання, швидка гарантована доставка документів, вирішення питання оплати за надання адміністративних послуг у населених пунктах, в яких немає банків, — це й економія особистого часу.

— Ми починаємо з мінімуму, — пояснює Людмила Мураховська. — Тобто беремо за основу 20—30 послуг, найелементарніших і найбільш затребуваних. А потім до кінця року під час введення електронного обігу їх кількість доведемо до максимуму. Тобто всі можливі послуги надаватимуть через пошту.

Легко підрахувати вигоди від сучасної системи надання адмінпослуг для абстрактного заявника. Якщо, скажімо, проживає він у Первомайську, а необхідну довідку слід отримати в Миколаєві, то спочатку потрібно відвезти заяву з документами (проїзд в один бік — 50 гривень), повернутися — ще 50 гривень. Невідомо, скільки буде витрачено часу на те, щоб здати документи. А раптом у конторі неприємний день? Але навіть якщо все складеться добре, потім слід приїхати по документи. Отже виходить двісті гривень, змарнований час та, імовірно, поганий настрій.

Через пошту ж усе просто. Витрати будуть тільки на конверт, марки, за потреби — ксерокопювання. До того ж оператор чи адміністратор дадуть повну консультацію з будь-якого питання.

І ще про одну перевагу запропонованої системи. Вона фактично не дає жодного шансу корупційним діям. Складно уявити, що надавач послуги вимагатиме за неї хабар «у конверті». Так усе має бути в ідеалі.

— Нині згідно з графіком, — продовжує Людмила Петрівна, — починаємо відкривати центри надання адміністративних послуг у районах області. Перші — у Снігурівці, Новій Одесі, Жовтневому районі. Одночасно «підтягується» й пошта.

Інформресурс як камінь спотикання

ТЕХНОЛОГІЇ. Створення інтернет-порталу для підприємців здатне обернутися на предмет розбрату

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Луганське обласне комунальне підприємство «Регіональне агентство сприяння інвестиціям» оголосило про намір найближчим часом організувати роботу інтернет-порталу для підприємців. За його допомогою вони зможуть отримувати інформацію про замовлення підприємств усередині області. Однак питання субконтрактації курирує обласна торгово-промислова палата (ТПП) і, як з'ясувалося, з цією самою метою півтора року тому

її фахівці вже створили аналогічний інтернет-ресурс. Для цього обласна ТПП стала учасником національного проекту «Національне партнерство розвитку субконтрактації» й отримала відповідний статус. За словами президента обласної ТПП Сергія Кириченка, на сьогоднішній день на сайті зареєстровано 582 українських підприємства й ведеться активне бізнес-спілкування.

— Багато інформаційних ресурсів для підприємців нагадують прості дошки оголошень. Та коли починаєш професійно вивчати питання, ро-

зумієш: навіть за умов пошуку деталей або запчастин потрібне креслення. Передача подібної інформації займає великий обсяг комп'ютерної пам'яті, вимагає складного програмного забезпечення, аби звичайний комп'ютер міг її розпізнавати й читати. Тож по-справжньому професійних порталів не так багато навіть у всьому світі, а ми вже налагодили співробітництво із провідними. Наш сайт дає можливість установлювати коопераційні зв'язки не тільки в країнах СНД (Україна, Росія, Білорусь, Вірменія, Киргизія, Ка-

захстан, Таджикистан), а й у Латвії та Фінляндії. Чи варто створювати ще щось, винаходити велосипед? На мою думку, сьогодні триває просте дублювання діяльності торгово-промислової палати. Тільки позначиться це перш за все на кишенях платників податків, — зазначив Сергій Кириченко, коментуючи новачку КП «Регіональне агентство сприяння інвестиціям».

Адже, за його словами, «новація» комунального підприємства коштуватиме платникам податків майже 2 мільйони гривень на рік —

саме стільки планує витратити на цей ресурс обласна влада. Тоді як інтернет-ресурс торгово-промислової палати безкоштовний.

У свою чергу представники проекту «Регіонального агентства сприяння інвестиціям» наполягають, що фактично їхній портал буде єдиною базою підприємств Луганщини, пропонує ними товарів, міститиме розділи про їх купівлю й продаж. Велике значення ініціатори створення порталу надають розділу про замовлення підприємств. Бо, якщо інформація про продаж товарів буде

відкрита для всіх, то розділ «Куплю» — тільки для зареєстрованих користувачів бізнес-порталу. Тобто інформація поширюється за аналогією зі створенням співтовариства з перевіреними партнерами зв'язками й взаємозв'язками в соціальних мережах.

Але й у цьому питанні є певна різниця думок. Адже представники торгово-промислової палати вважають, що не можна територіально обмежувати підприємства — необхідно також розвивати міжрегіональні та міжнародні зв'язки.

ОРИЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 березня 2013 р. № 162
Київ

Про затвердження Основних напрямів запобігання бездомності до 2017 року

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Затвердити Основні напрями запобігання бездомності до 2017 року, що додається.
- Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям: урахувати Основні напрями, затверджені цією постановою, під час провадження діяльності, пов'язаної з виконанням програм економічного і соціального розвитку та актів законодавства з питань реалізації державної економічної та соціальної політики; подавати щопівроку Міністерству соціальної політики інформацію про стан виконання цієї постанови за формою, затвердженою Міністерством.
- Міністерству соціальної політики інформувати двічі на рік до 25 січня та 25 липня Кабінет Міністрів України про стан виконання цієї постанови.
- Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 березня 2013 р. № 162

ОСНОВНІ НАПРЯМИ запобігання бездомності до 2017 року

Загальна частина

Основні напрями визначають пріоритетні завдання органів виконавчої влади щодо запобігання бездомності, спрямовані на реалізацію бездомними особами прав і свобод, передбачених Конституцією та законами України, створення умов для діяльності громадських об'єднань у сфері соціального захисту населення. Державне регулювання у сфері соціального захисту бездомних осіб здійснюється з урахуванням таких принципів:

- індивідуальний підхід;
- цілеспрямованість та адресність надання соціальних послуг;
- забезпечення соціальних гарантій;
- толерантність;
- конфідентійність;
- реалізація основних прав і свобод;
- обстеження умов життя бездомних осіб, а також вибір форм та методів соціальної роботи;
- узгодження дій органів виконавчої влади, громадських об'єднань у вирішенні питань соціального захисту бездомних осіб.

Основні напрями розроблені з урахуванням засад державної економічної та соціальної політики на середньостроковий період, визначених Програмою економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», іншими актами законодавства з питань соціально-економічного розвитку.

Проблеми, які потребують розв'язання

Однією з основних проблем, які потребують розв'язання для запобігання бездомності, є забезпечення розвитку мережі закладів для бездомних осіб, кількість яких на даний час становить 91 заклад, з них 62 заклади утворено місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування та 29 закладів — громадськими об'єднаннями.

Протягом 2002—2012 років виявлено такі категорії бездомних осіб:

- особи, які постраждали від торгівлі людьми, катастроф та нещасних випадків;
- мігранти;
- інваліди;
- особи пенсійного віку;
- особи, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк;
- особи, які втратили житло у зв'язку із сімейними обставинами, пов'язаними з конфліктами та насильством у сім'ї.

Особливої уваги потребують особи, які відносяться до груп ризику щодо втрати житла або права на його використання, зокрема діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, мешканці гуртожитків, для яких таке житло є єдиним місцем проживання, особи, які не мають власного житла та проживають в орендованих приміщеннях, знайомих, родичів, друзів, а також особи, які страждають на психічні розлади, хворі на наркоманію та хронічний алкоголізм, недієздатні та обмежено дієздатні особи.

За результатами соціально-демографічного аналізу більшість бездомних осіб є особами працездатного віку, мають базову або повну загальну чи професійно-технічну освіту або є кваліфікованими робітниками, не мають документів, які посвідчують особу, що унеможлиблює реєстрацію їх місця проживання або перебування і, як наслідок, позбавляє можливості взяття їх на облік у Державній службі зайнятості, оформлення пенсії в Пенсійному фонді України та/або отримання відповідної соціальної допомоги, а також становлять соціальну загрозу розповсюдження таких захворювань, як туберкульоз, гепатит, ВІЛ/СНІД тощо, оскільки стан їх здоров'я є незадовільним.

Пріоритетні завдання державного регулювання у сфері соціального захисту бездомних осіб

Пріоритетними завданнями державного регулювання у сфері соціального захисту бездомних осіб є:

- у напрямі формування системи запобігання бездомності удосконалення законодавства з метою забезпечення прав на житло осіб з груп ризику щодо втрати житла або права на його використання;
- активізація роботи місцевих органів виконавчої влади із запобігання незаконному відчуженню житла, у тому числі житлової площі, що належить дітям; дотримання нотаріусами встановлених законодавством вимог щодо укладення договорів, пов'язаних з відчуженням житла, та видачі довіреностей щодо зняття з реєстраційного обліку громадян за місцем проживання;
- здійснення заходів щодо надання допомоги особам, які постраждали від насильства в сім'ї або торгівлі людьми;
- лікування та підтримки осіб, які страждають на психічні розлади, хворі на наркоманію та хронічний алкоголізм;
- встановлення опіки над недієздатними та обмежено дієздатними особами; удосконалення нормативно-правових актів та діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо опіки та піклування над недієздатними та обмежено дієздатними особами;
- захист і підтримка одиноких громадян похилого віку та інвалідів;
- забезпечення прав мешканців гуртожитків;
- захист житлових, майнових та інших прав:
 - дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються в інтернатних закладах;
 - осіб, звільнених від відбування покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк;

вирішення соціально-побутових питань осіб, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, зокрема забезпечення їх житлом або тимчасовим притулком;

сприяння оформленню засудженим особам, які готуються до звільнення з місць позбавлення волі та обмеження волі, паспорта громадянина України; надання засудженим особам, які готуються до звільнення з місць позбавлення волі та обмеження волі, матеріальної допомоги відповідно до законодавства;

здійснення контролю за дотриманням іноземцями та особами без громадянства, які проживають або перебувають в Україні, законодавства про правовий статус іноземців та осіб без громадянства;

удосконалення діяльності спостережних комісій та здійснення заходів щодо збереження житла осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі, забезпечення житлом або тимчасовим притулком осіб, звільнених від відбування покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк;

удосконалення діяльності інтернатних закладів, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, з метою підготовки їх до самостійного життя, у тому числі сприяння оформленню їм паспорта громадянина України, захист майнових та житлових прав тощо;

посилення інформаційно-роз'яснювальної роботи з питань застосування норм законодавства щодо набуття, відчуження, оформлення, переоформлення та державної реєстрації права власності на нерухоме майно;

висвітлення в засобах масової інформації заходів щодо виконання соціальних програм, соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей, формування толерантного ставлення до них;

у напрямі підвищення ефективності роботи мережі закладів для бездомних осіб і безпритульних дітей

удосконалення діяльності центрів обліку бездомних осіб щодо координації роботи з обміну інформацією із закладами для бездомних осіб і безпритульних дітей;

матеріально-технічне забезпечення центрів обліку бездомних осіб; реєстрація місця проживання або перебування бездомних осіб із зазначенням адреси спеціалізованої соціальної установи, закладу соціального обслуговування та соціального захисту, а також відновлення документів, що посвідчують особу;

розроблення та впровадження державних стандартів надання соціальних послуг бездомним особам;

залучення благодійних, громадських, релігійних організацій до надання соціальних послуг бездомним особам, зокрема проведення конкурсів на отримання коштів місцевих бюджетів відповідно до законодавства;

створення єдиного реєстру бездомних осіб та удосконалення відповідної статистичної звітності;

запровадження проведення навчання персоналу центрів обліку бездомних осіб;

започаткування виїзних прийомів центрами обліку з метою забезпечення надання соціальних послуг бездомним особам;

забезпечення надання своєчасної медичної допомоги бездомним особам у закладах охорони здоров'я за місцем їх проживання або перебування;

вивчення питання щодо запобігання бездомності у кожному регіоні та з урахуванням досвіду європейських країн забезпечення реінтеграції бездомних осіб;

у напрямі забезпечення реінтеграції бездомних осіб

надання бездомним особам соціальних послуг поза закладами соціального захисту шляхом здійснення соціального патрулювання із залученням відповідних служб;

надання бездомним особам послуги з тимчасового притулку; формування житлового фонду соціального призначення;

вирішення питання тимчасового проживання бездомних осіб, зокрема сімей з дітьми, жінок, чоловіків, осіб, які страждають на психічні розлади, хворі на наркоманію та хронічний алкоголізм, недієздатні та обмежено дієздатні особи;

здійснення заходів щодо тимчасового влаштування у відповідні дитячі заклади або сім'ї дітей, які розлучені із сім'єю, не є громадянами України і звернулися до компетентних органів із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також визначення місць для тимчасового розміщення біженців та осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та направлення їх у пункти тимчасового розміщення біженців;

утворення спеціальних гуртожитків для тимчасового проживання осіб, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують поліпшення житлових умов або жила площа яких тимчасово заселена чи яким повернути колишнє житло приміщення немає можливості;

сприяння наданню житла бездомним особам з житлового фонду соціального призначення та фонду житла для тимчасового проживання;

підтримка самостійного проживання осіб, які працюють і мають можливість сплачувати за своє проживання, з періодичним відвідуванням їх соціальними працівниками;

передбачення у місцевих бюджетах з урахуванням потреб та фінансових можливостей регіону видатків на забезпечення реінтеграції бездомних осіб;

у напрямі удосконалення механізму співпраці органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з організаціями, закладами та установами, які надають соціальні послуги бездомним особам, з метою забезпечення соціального захисту та реінтеграції бездомних осіб

вивчення та поширення вітчизняного та світового досвіду роботи громадських об'єднань у сфері соціального захисту бездомних осіб;

узгодження дій органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, організацій, закладів та установ у вирішенні питань соціального захисту бездомних осіб, у тому числі в таких сферах, як освіта, охорона здоров'я, правосуддя тощо;

здійснення правових, організаційних, економічних, соціальних, інформаційних та культурно-виховних заходів щодо соціального захисту бездомних осіб; проведення узгоджувальних нарад органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань щодо вирішення питань соціального захисту бездомних осіб;

забезпечення співпраці надавачів соціальних послуг незалежно від форми власності;

удосконалення законодавства в частині планування видатків на соціальний захист бездомних осіб;

розгляд на засіданнях Ради міністрів Автономної Республіки Крим, колегій обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій питання соціального захисту бездомних осіб;

проведення науково-практичних конференцій, семінарів, дискусій, засідань за круглим столом, нарад з метою координації зусиль органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань у вирішенні питань соціального захисту бездомних осіб.

Очікувані результати

Реалізація Основних напрямів дасть змогу: удосконалити систему запобігання бездомності; підвищити якість надання соціальних послуг бездомним особам; забезпечити задоволення потреб бездомних осіб в екстремальних ситуаціях;

сформувати толерантне ставлення до бездомних осіб; збільшити на 30 відсотків чисельність бездомних осіб, які отримують допомогу у відповідних закладах;

збільшити на 25 відсотків кількість центрів комплексного обслуговування бездомних осіб;

розширити перелік соціальних послуг, що надаються бездомним особам в екстремальних ситуаціях.

Реалізація Основних напрямів здійснюється шляхом провадження діяльності, пов'язаної з виконанням програм економічного і соціального розвитку та актів законодавства з питань реалізації державної економічної та соціальної політики.

Фінансування заходів щодо реалізації Основних напрямів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України, Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей».

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 13 березня 2013 р. № 162

ПЕРЕЛІК

актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

- Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2008 р. № 639 «Про схвалення Концепції соціального захисту бездомних громадян» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 31, ст. 1006).
- Розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2008 р. № 1402 «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції соціального захисту бездомних громадян до 2012 року».
- Пункт 63 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2011 р. № 1109 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 84, ст. 3078).
- Пункт 52 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 січня 2012 р. № 35 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 249).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 березня 2013 р. № 119-р
Київ

Про передачу нерухомого майна у м. Дніпропетровську Генеральній прокуратурі України

Передати Генеральній прокуратурі України частину будівлі (літер А—6) загальною площею 903,2 кв. метра (інвентарний номер 43107) по вул. Набережній В. І. Леніна, 29, у м. Дніпропетровську із сфери управління Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства із закріпленням її на праві оперативного управління за Генеральною прокуратурою України.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 березня 2013 р. № 120-р
Київ

Про передачу будівлі військового містечка № 120 у м. Гайсині Генеральній прокуратурі України

1. Передати Генеральній прокуратурі України будівлю № 6 військового містечка № 120 по вул. Енгельса, 15, у м. Гайсині (Вінницька область) із сфери управління Міністерства оборони із закріпленням її на праві оперативного управління за Генеральною прокуратурою України.

2. Виключити у розділі «Вінницька область» переліку нерухомого військового майна Збройних Сил, яке може бути відчужено, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2007 р. № 896, позицію «Управління, 1 1912 95 III категорія, 49,9 14,9 14,9 м. Гайсин, будівля № 6 один поверх, загальна площа 194 кв. метри військове містечко № 120».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 березня 2013 р. № 126-р
Київ

Про погодження передачі нежитлових приміщень у м. Дніпродзержинську в державну власність

Погодитися із пропозицією Генеральної прокуратури України та Дніпродзержинської міської ради (Дніпропетровська область) щодо передачі в державну власність із закріпленням на праві оперативного управління за Генеральною прокуратурою України таких нежитлових приміщень у м. Дніпродзержинську: у будівлі (літер А—3) по вул. Стовби, 56/1, — нежитлове приміщення № 48 загальною площею 208,7 кв. метра (реєстраційний номер 37420772); у будівлі (літер А—5) по вул. Москворецькій, 19, — приміщення загальною площею 174,4 кв. метра (інвентарний номер 18700/1).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 березня 2013 р. № 130-р
Київ

Про схвалення Концепції розвитку ядерної медицини на період до 2017 року

- Схвалити Концепцію розвитку ядерної медицини на період до 2017 року, що додається.
- Міністерству охорони здоров'я разом з Державним агентством з питань науки, інновацій та інформатизації, іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади, Національною академією наук та Національною академією медичних наук (за згодою) розробити та подати у тримісячний строк Кабінетові Міністрів України проект плану заходів щодо реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ОРІЄНТИР № 12

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 13 березня 2013 р. № 130-р

КОНЦЕПЦІЯ
розвитку ядерної медицини на період до 2017 року
Проблема, яка потребує розв’язання

Рівень ядерної медицини і технологій ядерної медицини у розвинutih країнах, а саме: у США та країнах Європейського Союзу, дає змогу досягти значних успіхів у подоланні онкологічних захворювань. Сучасна діагностика з використанням технологій ядерної медицини має також широкий спектр застосування в клінічній практиці: ендокринології, нефрології та урології, кардіології, неврології та психіатрії. Основним статистичним показником розвитку цього напрям у системі охорони здоров’я зазначених країн є кількість радіологічних досліджень, що проводяться протягом року на 1 тис. осіб населення. У розвинutih країнах цей показник дорівнює у середньому 40—50, а в Україні, за різними оцінками, він не перевищує трьох досліджень на рік.

Згідно з рекомендацією Європейської Комісії «European Partnership for Action Against Cancer for the period 2009—2011» у країнах Європейського Союзу впроваджується масовий скринінг захворювань.

При цьому передбачено проведення 125 млн. діагностичних досліджень у 2013 році. Таку мету ставлять перед собою США, Японія і Росія.

Найбільш суттєвого значення набуває застосування технологій ядерної медицини під час діагностики та лікування онкологічних захворювань. Так, за даними ВООЗ, кожен рік від онкологічних захворювань у світі помирає понад 7,5 млн. осіб. В Україні на кінець 2011 року на обліку в закладах охорони здоров’я, що надають допомогу онкологічним хворим, перебуває понад 1 млн. хворих та зареєстровано 160 тис. нових випадків захворювання на рак (за 2011 звітний рік). За останні 10 років захворюваність на злоякісні новоутворення зросла на 8 відсотків. Через 10 років, якщо ситуацію не змінювати, кількість хворих зросте до 180 тис. на рік. Захворювання у 60 відсотків випадках діагностується у III—IV стадіях хвороби.

Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) велику увагу приділяє розвитку ядерної медицини як ефективному діагностичному і терапевтичному інструменту, де використовуються радіонукліди та іонізуюче випромінювання для дослідження функціонального та морфологічного стану організму, а також для лікування захворювань людини (далі — ядерна медицина).

На сьогодні на світовому ринку ядерної медицини представлені:

- медичні послуги (радіонуклідна діагностика, радіонуклідна терапія, електронно-променева терапія, нейтронна та нейтронно-захоплююча терапія, протонна терапія);
- виробництво та сервісне обслуговування обладнання (гамма-камери, однофотонні емісійні комп’ютерні томографи, позитронно-емісійні томографи, магнітно-резонансні томографи, радіометричне обладнання, лінійні прискорювачі частот, радіотерапевтичне обладнання — установки для брахітерапії, кібер-, гамма-ніж, циклотрони, генератори медичного призначення, обладнання для синтезу радіофармпрепаратів);
- виробництво радіофармпрепаратів;
- послуги з інжинірингу (підготовка кадрів, підтримка інженерами обслуговування медичних центрів).

Однак за наявності кадрового та науково-технічного потенціалу, достатнього для забезпечення розвитку ядерної медицини, радіологічні методи в медицині, які довели свою ефективність, а іноді і незамінність під час діагностики та лікування багатьох захворювань, досі не отримали в Україні належного поширення.

Аналіз причин виникнення проблеми

Недостатня кількість у закладах охорони здоров’я устаткування для ядерної медицини і, як наслідок, недостатня кількість проведених діагностичних та терапевтичних процедур спричинені такими факторами:

- моральна застарілість та фізична зношеність діючого лікувального та діагностичного обладнання, у більшості випадків діагностичне та лікувальне радіологічне обладнання не відповідає сучасним вимогам щодо зручності експлуатації, технічного обслуговування та забезпечення у повному обсязі вимог радіаційної безпеки;
- недосконалі системи аналізу та моніторингу ефективності експлуатації ядерного медичного обладнання;
- висока вартість закупівлі та обслуговування ядерного медичного (радіологічного) обладнання;
- відсутність вітчизняного виробництва радіофармпрепаратів, що підвищує їх вартість та ускладнює процес регулярної та вчасної доставки у заклади охорони здоров’я;
- недоліки розрахунків витрат, пов’язаних із закупівлею та експлуатацією високовартісного ядерного медичного обладнання: проектно-будівельні роботи, сервісні контракти, фінансове забезпечення закупівлі витратних матеріалів;
- недостатня кількість стаціонарних ліжок для лікування відкритими ізотопами та нерівномірне їх забезпечення у регіонах;
- невикористання можливостей внутрішнього науково-технічного та виробничого потенціалу у забезпеченні розвитку окремих напрямів ядерної медицини;
- невідповідність сучасним вимогам системи підготовки фахівців у сфері ядерної медицини.

Надання своєчасної та якісної медичної допомоги хворим сприяє зниженню рівня смертності та захворюваності. Постійне зростання показників захворюваності вимагає впровадження найбільш ефективних методів діагностики та лікування. Для розв’язання зазначених проблем застосовують методи ядерної медицини, зокрема позитронно-емісійної томографії та протонно-променевої терапії, які широко використовують відповідно для діагностики та лікування онкологічних та неонкологічних хворих за кордоном.

Єдиним шляхом розбудови ядерної медицини в Україні є виконання заходів, спрямованих на реалізацію Концепції, в рамках якої проблема буде поетапно розв’язана.

Мета і строки реалізації Концепції

Метою Концепції є розвиток ядерної медицини в усіх напрямках — діагностичному, лікувальному, науковому; проведення аудиту наявного обладнання в існуючих клінічних підрозділах ядерної медицини та відділень для лікування радіоактивними ізотопами; вивчення проблем щодо задоволення потреб у діагностичному та терапевтичному обладнанні, враховуючи чисельність населення та охоплення надання радіологічної допомоги при онкологічних та інших захворюваннях; вивчення потреб у серійному випуску доступного конкурентоспроможного радіологічного діагностичного та лікувального електрофізичного медичного обладнання; визначення аспектів, доклінічних та клінічних випробувань, організації вітчизняного виробництва радіофармпрепаратів, наслідком чого стане широке запровадження новітніх ядерних технологій у медицині та науці.

Реалізувати Концепцію передбачається протягом 2013—2017 років.

Шляхи і способи розв’язання проблеми

Розв’язання проблеми можливе шляхом розвитку ядерної медицини у трьох напрямках — діагностичному, лікувальному, виробництві радіофармпрепаратів, з урахуванням створення науково-технічної бази.

Основними напрямками реалізації Концепції є:

діагностичний напрям:

- розвиток позитронно-емісійної та магнітно-резонансної томографії як складової ядерної медицини;
- розвиток масового сегмента ядерної медицини, що базується на однофотонній молекулярній візуалізації;
- запровадження вітчизняного конкурентоспроможного діагностичного медичного обладнання для ядерної медицини; впровадження в лікувально-діагностичний процес новітніх технологій ядерної медицини;

лікувальний напрям:

- проведення аудиту наявного медичного обладнання, вивчення проблеми забезпечення закладів охорони здоров’я медичним обладнанням для ядерної медицини та відповідним технічним і сервісним його обслуговуванням, здійснення своєчасного перезарядження гамма-терапевтичних апаратів;
- запровадження вітчизняного конкурентоспроможного електрофізичного лікувального медичного обладнання для ядерної медицини (компактні лінійні прискорювачі електронів, циклотрони та джерела нейтронів);
- вивчення проблеми першочергового оснащення закладів охорони здоров’я, в тому числі радіотерапевтичними комплексами — лінійними прискорювачами, враховуючи чисельність населення та охоплення надання онкологічної та радіологічної допомоги;
- створення Центру адронної (протонної) променевої терапії;
- розширення можливостей проведення терапії пухлин різного походження за допомогою широкого спектра ізотопів;

виробництво радіофармпрепаратів:

- розроблення та здійснення доклінічних і клінічних випробувань радіофармпрепаратів та нових носіїв з використанням нано- і біотехнологій за участю Національної академії наук та Національної академії медичних наук;
- вивчення проблеми організації вітчизняного виробництва радіофармпрепаратів за участю Національної академії наук та Національної академії медичних наук;

наукове забезпечення:

- розвиток науково-технічної бази для підвищення якості діагностики та лікування хворих;
- розвиток експериментальної бази для діагностики з надвисокою роздільною здатністю (фазовий контраст) на основі сфокусованих пучків електронів та іонів;
- удосконалення та наукове обґрунтування протоколів діагностичного обстеження;
- підвищення рівня наукових досліджень та удосконалення протоколів лікування хворих;
- наукове визначення факторів прогнозу, що впливають на безпосередні і віддалені результати лікування та якість життя хворих;
- вивчення строків ранніх і пізніх променевих реакцій та ускладнень, розроблення методів їх профілактики та лікування;
- вивчення патоморфологічних змін (лікувальний патоморфоз) в органах і тканинах у процесі проведення променевого лікування;

кадрове забезпечення:

- разом з Міністерством освіти і науки проведення підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації лікарів та фахівців технічного профілю для роботи в галузі ядерної медицини;
- перегляд найменувань спеціальностей радіологічного профілю і приведення їх у відповідність з міжнародними кваліфікаційними стандартами («радіаційний онколог», «медичний радіаційний фізик», «радіобіолог» та «радіохімік»), створення баз і навчальних програм для підготовки спеціалістів у цих напрямках.

Проблему розвитку ядерної медицини можливо розв’язати за двома варіантами.

Перший варіант передбачає виділення бюджетних коштів на закупівлю обладнання для ядерної медицини та радіофармпрепаратів закордонного виробництва, що є важливим на перших етапах для якнайшвидшого освоєння новітніх технологій та можливості поступового розвитку вітчизняного конкурентоспроможного виробництва медичного обладнання для ядерної медицини та радіофармпрепаратів.

Однак подальша розбудова інфраструктури ядерної медицини за таким варіантом може призвести до неефективного використання бюджетних коштів, передбачених для закупівлі високовартісного обладнання, орієнтації на повну залежність від іноземних виробників ядерно-медичного устаткування в частині організації сервісного обслуговування, постачання препаратів та підготовки кадрів.

Другим, оптимальним варіантом розв’язання проблеми є диференційований підхід на основі сегментації сфери ядерної медицини за рівнем технологічної складності обладнання. На світовому ринку впроваджені системи загального призначення та спеціалізовані системи для дослідження окремих органів. Спеціалізовані системи забезпечують вищу якість діагностики та мають значно меншу вартість.

З огляду на викладене для розв’язання проблеми пропонується продовжити розвивати високовартісні системи загального призначення на основі технологій імпортного походження. Масовий сегмент менш вартісних спеціалізованих систем радіонуклідної діагностичної та лікувальної апаратури необхідно формувати із залученням науково-технологічного потенціалу вітчизняної науки та промисловості, орієнтуючись на створення вітчизняного виробництва радіофармпрепаратів та спеціалізованих систем (обладнання) для радіонуклідної діагностики з метою проведення актуальних видів діагностичних досліджень.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 лютого 2013 р. № 132-р
Київ

Про затвердження плану дій щодо поглиблення співробітництва між Україною та Організацією економічного співробітництва та розвитку на 2013—2016 роки

1. Затвердити план дій щодо поглиблення співробітництва між Україною та Організацією економічного співробітництва та розвитку на 2013—2016 роки, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади:

- забезпечити виконання плану дій, затвердженого цим розпорядженням, та подавати щокварталу до 1 числа наступного місяця Міністерству економічного розвитку і торгівлі інформацію про стан його виконання для її узагальнення та подання до 10 числа наступного місяця Кабінетові Міністрів України;
- передбачати під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік видатки, необхідні для виконання зазначеного плану дій.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 6 лютого 2013 р. № 132-р

ПЛАН дій
щодо поглиблення співробітництва між Україною та Організацією
економічного співробітництва та розвитку на 2013—2016 роки

Найменування заходу		Відповідальні за виконання	Строк виконання, рік
Організаційні заходи			
1.	Започаткування проведення постійних консультацій з державами — членами Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) стосовно підтримки набуття Україною членства в ОЕСР	МЗС Мінекономрозвитку	2013—2016
2.	Утворення робочої групи з опрацювання питання визначення механізму співпраці з ОЕСР	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	березень 2013 р.
3.	Здійснення заходів щодо набуття Україною асоційованого членства в Комітеті з конкуренції ОЕСР: участь у засіданнях Комітету; проведення семінару “Стратегія розвитку конкурентного законодавства в Україні та огляд міжнародного досвіду” за участю представників ОЕСР та урядових органів іноземних держав з питань конкурентного законодавства; ініціювання набуття Україною асоційованого членства в Комітеті	Антимонопольний комітет МЗС Мінфін Мінекономрозвитку	2013—2014
4.	Здійснення заходів щодо набуття Україною асоційованого членства в Комітеті з питань державного управління ОЕСР: участь у щорічних сесіях Комітету; підготовка спільного з експертами ОЕСР дослідження “Погляд на Уряд 2013”; ініціювання проведення переговорів щодо набуття Україною асоційованого членства в Комітеті; участь керівництва центральних органів виконавчої влади України у щорічних засіданнях групи високого рівня з питань державного управління ОЕСР	Нацдержслужба МЗС Мінфін Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	2013—2016
5.	Здійснення співробітництва в рамках виконання програми ОЕСР/SIGMA	Нацдержслужба	—”
6.	Здійснення заходів щодо отримання статусу учасника в Інвестиційному комітеті ОЕСР: підготовка разом з експертами ОЕСР дослідження щодо досягнутого Україною прогресу у виконанні рекомендацій за підсумками Інвестиційного огляду, проведеного ОЕСР у березні 2011 р.;	Мінекономрозвитку МЗС Держінвестпроект	2013—2014

ОРІЄНТИР № 12

«межа балансової належності – точка поділу газових мереж між суміжними власниками газових мереж за ознаками права власності, господарського відання або користування»;»

абзац тридцять четвертий викласти в такій редакції:

«приєднання до газових мереж – надання газотранспортним або газорозподільним підприємством послуги замовнику з виконання організаційних і технічних заходів, спрямованих на створення можливості здійснення транспортування або розподілу необхідного обсягу природного газу до місця приєднання об’єкта замовника з дотриманням показників якості та надійності»;»

абзац сорок шостий виключити.

У зв’язку з цим абзаци сорок сьомий, сорок восьмий вважати відповідно абзацами сорок шостим, сорок сьомим;

після абзацу сорок шостого доповнити пункт шістьма новими абзацами такого змісту:

«місце забезпечення (точка забезпечення) потужності (замовленої до приєднання) – місце (точка) в існуючих газових мережах газотранспортного або газорозподільного підприємства, від якого газорозподільне або газотранспортне підприємство забезпечує розвиток газових мереж з метою приєднання об’єктів газоспоживання замовника відповідної потужності;

місце приєднання (точка приєднання) – запроєктована або існуюча межа балансової належності об’єктів системи газоспоживання замовника;

стандартне приєднання – приєднання до діючих газових мереж газорозподільного підприємства об’єктів газоспоживання потужністю до 16 метрів кучічних на годину включно на відстань, що не перевищує 25 метрів для сільської і 10 метрів для міської місцевості по прямій лінії від місця забезпечення потужності до місця приєднання;

схема зовнішнього газопостачання стандартного приєднання – схема газопроводу від місця забезпечення потужності до місця приєднання об’єкта замовника з шафою вузла обліку з відображенням діаметра та довжини трубопроводу, способу прокладання трубопроводу (підземний/надземний), місця та способу розташування шафи вузла обліку, а також даних про типорозмір газового лічильника та інше технологічне обладнання;

технічні умови на зовнішнє газопостачання – комплекс умов і вимог до інженерного забезпечення приєднання від місця забезпечення потужності до точки приєднання об’єкта замовника;

технічні умови на внутрішнє газопостачання – перелік вихідних даних для проектування внутрішніх систем газоспоживання (газопостачання) об’єкта замовника від точки приєднання.»

У зв’язку з цим абзац сорок сьомий вважати абзацом п’ятдесят третім.

2.2. Абзац шостий пункту 1.6 виключити.

2.3. Абзац перший пункту 1.7 виключити.

У зв’язку з цим абзаци другий – шостий вважати відповідно абзацами першим – п’ятим.

3. У розділі II:

3.1. У пункті 2.5:

абзац другий виключити.

У зв’язку з цим абзац третій вважати абзацом другим;

в абзаци другому цифру «5» замінити цифрами «10».

3.2. У пункті 2.7:

абзац третій виключити.

У зв’язку з цим абзаци четвертий – шостий вважати відповідно абзацами третім – п’ятим;

в абзаци п’ятому слова «та виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємств (для юридичних осіб та фізичних осіб – підприємств)» виключити.

3.3. У пункті 2.8:

абзац перший виключити.

У зв’язку з цим абзаци другий – шостий вважати відповідно абзацами першим – п’ятим;

абзац другий доповнити словами та цифрами «протягом 10 робочих днів з дати виникнення таких змін»;»

в абзаци третьому слова «останніх трьох років» замінити словами «останнього року»;»

абзац п’ятий виключити.

3.4. В абзаци четвертому підпункту 2.9.2.3 підпункту 2.9.2 пункту 2.9 слова «за регульованим тарифом» виключити.

4. В абзаци другому пункту 3.5 розділу III слова «і виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємств (для юридичних осіб та фізичних осіб-підприємств)» виключити.

5. У розділі IV:

5.1. Пункт 4.2 викласти в такій редакції:

«4.2. Розподіл газу замовнику (крім розподілу природного газу населенню та споживачам постачальника природного газу за регульованим тарифом) здійснюється на підставі договору на розподіл природного газу, який укладається відповідно до Типового договору на розподіл природного газу, затвердженого постановою НКРЕ від 06 вересня 2012 року № 1164, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26 вересня 2012 року за № 1654/21966. Порядок укладання цього договору для споживачів та їх постачальників за нерегульованим тарифом визначається Правилами користування природним газом для юридичних осіб, затвердженими постановою НКРЕ від 13 вересня 2012 року № 1181, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 2012 року за № 1715/22027.»

5.2. У пункті 4.3 слова «Умови розподілу» замінити словом «Розподіл».

5.3. Пункт 4.4 викласти в такій редакції:

«4.4. Розподіл газу споживачам постачальника природного газу за регульованим тарифом здійснюється на підставі договору на постачання природного газу за регульованим тарифом, який укладається відповідно до Типового договору на постачання природного газу за регульованим тарифом, затвердженого постановою НКРЕ від 22 вересня 2011 року № 1580, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07 жовтня 2011 року за № 1155/19893. Порядок укладання цього договору встановлюється Правилами користування природним газом для юридичних осіб, затвердженими постановою НКРЕ від 13 вересня 2012 року № 1181, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 2012 року за № 1715/22027.»

5.4. В абзаци третьому пункту 4.6 слова «і виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємств (для юридичних осіб та фізичних осіб – підприємств)» виключити.

5.5. В абзаци третьому пункту 4.8 слово «трубопроводами» замінити словом «мережами».

6. Пункт 5.7 розділу V викласти у такій редакції:

«5.7. Сезон зберігання газу визначається проміжком часу з 16 квітня поточного року до 15 квітня наступного року. Один сезон зберігання газу включає в себе один період закачування газу до ПСГ – проміжок часу, як правило, з 16 квітня до 15 жовтня поточного року – та один період відбору газу із ПСГ – проміжок часу, як правило, з 16 жовтня поточного року до 15 квітня наступного року сезону зберігання.»

7. Розділ VI викласти у такій редакції:

«VI. Умови приєднання та підключення об’єктів замовника до ЄГТСУ

6.1. Приєднання та підключення об’єктів газоспоживання (газопостачання) замовника до ЄГТСУ здійснюються ГП (ГТП) на підставі договору на приєднання до газових мереж, типової форми якого затверджується НКРЕ.

6.2. Власні об’єкти системи газопостачання (газоспоживання) ГП (ГТП), що приєднуються до власних газових мереж, приєднуються відповідно до технічного завдання ГП (ГТП) та вводяться в експлуатацію в установленому законодавством порядку.

6.3. Для укладання договору на приєднання до газових мереж замовник подає до ГП (ГТП) відповідну заяву, до якої додає заповнений опитувальний лист, форма якого затверджується ГП (ГТП), у якому зазначаються технічні характеристики об’єкта газоспоживання (газопостачання), що має приєднатися до газових мереж ГП (ГТП). До заяви додаються копії документів, якими визначено право власності чи користування на об’єкт (приміщення), або копія документа, що підтверджує право власності чи користування на земельну ділянку (з графічним планом земельної ділянки). У документах щодо оформленої земельної ділянки мають бути враховані вимоги норм чинного законодавства

щодо правового режиму земель охоронних зон об’єктів магістральних трубопроводів та газорозподільних мереж.

6.4. Приєднання об’єктів газоспоживання (газопостачання), які відповідають вимогам до стандартного приєднання, здійснюється з урахуванням такого:

6.4.1. ГП протягом п’ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації відповідної заяви замовника про приєднання до газових мереж на підставі даних про об’єкт замовника та характеристики місця забезпечення потужності, замовленої до приєднання, надає замовнику проект договору на приєднання до газових мереж, до якого додає схему зовнішнього газопостачання стандартного приєднання та технічні умови на внутрішнє газопостачання об’єкта замовника. Якщо поданих до заяви даних про об’єкт замовника недостатньо для формування зазначених документів, ГП протягом п’яти робочих днів з дня реєстрації заяви замовника направляє замовнику письмовий запит щодо уточнення даних про об’єкт замовника.

6.4.2. Плата за приєднання для замовника визначається ГП, виходячи з ставок плати за стандартне приєднання, встановлених НКРЕ відповідно до порядку розрахунку плати за приєднання об’єктів замовників до газових мереж, затвердженого НКРЕ.

6.4.3. ГП відповідно до договору на приєднання до газових мереж забезпечує в установленому порядку приєднання об’єкта замовника (будівництво та введення в експлуатацію газових мереж зовнішнього газопостачання об’єкта замовника від місця забезпечення потужності до точки приєднання), встановлює в точці приєднання вузол обліку природного газу для проведення комерційних розрахунків та забезпечує його захист від несприятливих погодних умов та несанкціонованого доступу.

Строк виконання зазначених робіт після укладення договору не може перевищувати три місяці з дати оплати вартості послуг з приєднання за цим договором.

6.5. Приєднання об’єктів газоспоживання (газопостачання), які не відповідають вимогам до стандартного приєднання, здійснюється з урахуванням такого:

6.5.1. ГП (ГТП) протягом п’ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації відповідної заяви замовника про приєднання до газових мереж на підставі даних про об’єкт замовника та характеристики місця забезпечення потужності, замовленої до приєднання, надає замовнику технічні умови на зовнішнє та внутрішнє газопостачання об’єкта замовника. Якщо поданих до заяви даних про об’єкт замовника недостатньо для формування зазначених документів, ГП (ГТП) протягом п’яти робочих днів з дня реєстрації заяви замовника направляє замовнику письмовий запит щодо уточнення даних про об’єкт замовника.

Якщо на дату підготовки технічних умов на зовнішнє газопостачання об’єкта замовника є необхідність створення ГП (ГТП) додаткової потужності в місці забезпечення потужності замовника, технічні умови на зовнішнє газопостачання об’єкта замовника видаються з урахуванням розвитку газових мереж для створення резерву потужності у місці забезпечення потужності замовника, і в технічних умовах окремо зазначаються величина загальної потужності та потужності, заявленої замовником. У разі необхідності створення додаткової потужності необхідні витрати для виконання в повному обсязі робіт згідно з проектно-кошторисною документацією на зовнішнє газопостачання об’єкта замовника фінансуються за рахунок пропорційної участі наступних замовників (у разі їх наявності), що приєднуються до того самого місця забезпечення потужності, та/або за рахунок коштів, залучених ГП (ГТП) як поворотна фінансова допомога від замовників. При цьому в технічних умовах на зовнішнє газопостачання наступних замовників місце забезпечення потужності має збігатися з місцем забезпечення потужності первинного замовника, для якого технічними умовами передбачено створення резерву потужності.

Повернення коштів, залучених як поворотна фінансова допомога від замовників, здійснюється згідно з порядком фінансування послуг з приєднання об’єктів замовника до газових мереж, що затверджується НКРЕ.

6.5.2. Замовник відповідно до технічних умов ГП (ГТП) на зовнішнє газопостачання за власний рахунок розробляє проектно-кошторисну документацію на зовнішнє газопостачання, погоджує її в установленому порядку з ГП (ГТП) та передає погоджену (затверджену) проектно-кошторисну документацію на зовнішнє газопостачання в ГП (ГТП) за актом приймання-передачі для можливості ГП (ГТП) забезпечити приєднання об’єкта замовника до газових мереж (будівництво та введення в експлуатацію газових мереж зовнішнього газопостачання об’єкта замовника від місця забезпечення потужності до точки приєднання). При цьому вартість плати за приєднання повинна бути зменшена на вартість проектно-кошторисної документації.

Погодження (затвердження) проектно-кошторисної документації на зовнішнє газопостачання здійснюється ГП (ГТП) у строк, що не перевищує 15 днів, якщо інше не передбачено законодавством.

Проектно-кошторисна документація на зовнішнє газопостачання об’єкта замовника має передбачати весь комплекс робіт, пов’язаних з приєднанням (будівництвом та введенням в експлуатацію газових мереж зовнішнього газопостачання об’єкта замовника від місця забезпечення потужності до точки приєднання) та підключенням об’єкта замовника до газових мереж.

Якщо протягом одного року з дати видачі технічних умов на зовнішнє газопостачання замовник не надасть на погодження в ГП (ГТП) проектно-кошторисну документацію на зовнішнє газопостачання об’єкта замовника та відсутнє погодження з боку ГП (ГТП) на продовження строку надання проектно-кошторисної документації, ГП (ГТП) залишає за собою право не враховувати зарезервовану пропускну потужність, яка необхідна для забезпечення газопостачання об’єкта замовника при дефіциті пропускну потужності, для інших замовників (споживачів). При цьому ГП (ГТП) не враховує зарезервовану пропускну потужність лише за умови письмового попередження замовника за 30 календарних днів до вчинення таких дій та неотримання у цей самий строк проектно-кошторисної документації на зовнішнє газопостачання від замовника або погодження продовження строку її надання.

6.5.3. Після передачі замовником у ГП (ГТП) погодженої (затвердженої) в установленому порядку проектно-кошторисної документації на зовнішнє газопостачання об’єкта замовника ГП (ГТП) протягом десяти робочих днів надає замовнику договір на приєднання до газових мереж, у якому визначає строк забезпечення приєднання та плату за приєднання, розраховану відповідно до порядку розрахунку плати за приєднання об’єктів замовників до газових мереж, що затверджується НКРЕ. Строк виконання робіт із забезпечення приєднання визначається, виходячи із строків на закупівлю відповідних товарів, робіт і послуг, обсягу виконання робіт та необхідних погоджень, передбачених проектно-кошторисною документацією на зовнішнє газопостачання.

6.5.4. ГП (ГТП) відповідно до договору на приєднання до газових мереж та проектно-кошторисної документації на зовнішнє газопостачання забезпечує в установленому порядку приєднання об’єкта замовника (будівництво та введення в експлуатацію газових мереж зовнішнього газопостачання об’єкта замовника від місця забезпечення потужності до точки приєднання) та встановлює в точці приєднання вузол обліку природного газу для проведення комерційних розрахунків та забезпечує його захистом від несприятливих погодних умов та несанкціонованого доступу.

6.6. Газові мережі зовнішнього газопостачання, побудовані ГП (ГТП), є його власністю.

6.7. Замовник на підставі технічних умов на внутрішнє газопостачання за власний рахунок розробляє проект внутрішнього газопостачання, погоджує його у ГП (ГТП) та в установленому порядку забезпечує будівництво (нове будівництво, реконструкцію, капітальний ремонт, технічне переоснащення) внутрішніх систем газоспоживання (газопостачання) і забезпечує введення їх в експлуатацію.

6.8. Підключення об’єкта замовника до газових мереж здійснюється ГП (ГТП) відповідно до умов договору на приєднання до газових мереж після оплати замовником вартості приєднання та введення зовнішніх та внутрішніх систем газоспоживання (газопостачання) об’єкта замовника в експлуатацію відповідно до законодавства. Крім того, на об’єкт замовника має бути складений акт розмежування балансової належності газопроводів та експлуатаційної відповідальності сторін.

6.9. Пуск газу на об’єкт замовника здійснюється в установленому законодавством порядку після укладання договору на постачання та/або транспортування (розподіл) природного газу на об’єкт замовника.

6.10. Плата за приєднання включає послуги ГП (ГТП) з установлення в точці приєднання вузла обліку природного газу для проведення комерційних розрахунків та забезпечення його захистом від несприятливих погодних умов та несанкціонованого доступу, а також підключення об’єкта замовника до газових мереж ГП (ГТП).

6.11. При виконанні робіт з приєднання ГП (ГТП) має право залучати третіх осіб на умовах договору підяду.

6.12. Якщо на дату подання заяви про приєднання до газових мереж на об’єкті замовника відсутній діючий газопровід (відсутня існуюча межа балансової належності), місце приєднання (запроєктована межа балансової належності) визначається ГП (ГТП) на межі земельної ділянки замовника або, за його згодою, на території такої земельної ділянки.

6.13. У разі необхідності об’єктуваного внесення змін до технічних умов, проектно-кошторисної документації та/або умов договору на приєднання до газових мереж ці зміни мають бути письмово погоджені між замовником та ГП (ГТП).

6.14. Якщо в результаті зміни форми власності чи власника об’єкта газоспоживання (газопостачання) та/або реконструкції чи технічного переоснащення об’єкта виникає необхідність збільшення пропускну потужності мереж ЄГТСУ в точці приєднання або зміни (перенесення) точки приєднання, з новим чи діючим власником об’єкта укладається новий договір на приєднання до газових мереж відповідно до цього Порядку.

У випадку зміни форми власності чи власника об’єкта газоспоживання (газопостачання) та/або реконструкції чи технічного переоснащення об’єкта, за умови, що це не призводить до збільшення пропускну потужності мереж ЄГТСУ в точці приєднання, новий договір на приєднання до газових мереж з новим чи діючим власником об’єкта не укладається.

У випадку реконструкції чи технічного переоснащення об’єкта газоспоживання, що не призводить до збільшення пропускну потужності мереж ЄГТСУ в точці приєднання, в установленому порядку вносяться відповідні зміни до проектної документації внутрішнього газопостачання.

У випадку перенесення та/або зміни номіналу вузла обліку, що не призводить до збільшення пропускну потужності мереж ЄГТСУ в точці приєднання, в установленому порядку вносяться відповідні зміни до проектної документації.

6.15. Приєднання до магістральних газопроводів може здійснюватися лише у випадку надання замовником письмової відмови ГП у приєднанні до газорозподільних мереж у зв’язку з відсутністю вільної пропускну потужності газорозподільних мереж.

6.16. За зверненням замовника ГП (ГТП) зобов’язане у 5-денний строк надати інформацію щодо пропускну та вільної потужності газорозподільних (магістральних) мереж у точках, визначених замовником.

6.17. Новозбудовані (реконструйовані, технічно переоснащені) об’єкти газопостачання (газоспоживання) замовників повинні відповідати вимогам законодавства. Обладнання та матеріали, які були використані під час нового будівництва чи реконструкції, мають бути сертифіковані в Україні.

6.18. Технічний нагляд за будівництвом (новим будівництвом, капітальним ремонтом, реконструкцією і технічним переоснащенням) об’єктів трубопровідного транспорту здійснюється у встановленому законодавством порядку.

6.19. Технічна (технологічна) послідовність виконання операцій з приєднання та підключення об’єкта системи газопостачання (газоспоживання) замовника до газових мереж визначається у кожному конкретному випадку відповідно до законодавства.

Приєднання та підключення об’єкта системи газопостачання (газоспоживання) замовника (крім населення) повинно здійснюватися за умови дотримання замовником вимог Закону України «Про правовий режим земель охоронних зон об’єктів магістральних трубопроводів», Правил безпеки систем газопостачання (газоспоживання) замовників повинні відповідати вимогам по нагляду за охороною праці від 01 жовтня 1997 року № 254, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 15 травня 1998 року за № 318/2758, Правил безпечної експлуатації магістральних газопроводів, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 27 січня 2010 року № 11, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 19 квітня 2010 року за № 292/17587.

6.20. Спірні питання між замовником та ГП (ГТП) вирішуються у встановленому законодавством порядку.»

8. В абзаци третьому пункту 8.5 розділу VIII слова «з двома і більше постачальниками і жоден з них» замінити словами «з постачальником, який». В останньому реченні слова «розрахуватися з гарантованим постачальником за вищезазначені обсяги газу та оформити з ним усі необхідні документи, передбачені договором про постачання природного газу за регульованим тарифом» замінити словами «оформити з гарантованим постачальником усі необхідні документи, передбачені договором з ним, та розрахуватися за вищезазначені обсяги газу».

9. Пункт 3.2 глави 3 додатка після слів «Порядку доступу» доповнити словами «та приєднання».

Начальник управління регулювання нафтогазового комплексу Т. Рябуха

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ
(НКРЕ)
ПОСТАНОВА
Київ № 76

Про затвердження Типового договору на приєднання до газових мереж

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 20 лютого 2013 р. за № 297/22829

Відповідно до пункту 15 частини третьої статті 4 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу», підпункту 5 пункту 4 Положення Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, затвердженого Указом Президента України від 23 листопада 2011 року № 1059, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, постановляє:

- Затвердити Типовий договір на приєднання до газових мереж, що додається.
- Управлінню регулювання нафтогазового комплексу в установленому порядку забезпечити подання цієї постанови на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
- Ця постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова Комісії С. Тітенко

ЗАТВЕРДЖЕНО

Постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики 31 січня 2013 року № 76

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 20 лютого 2013 р. за № 297/22829

Типовий договір на приєднання до газових мереж (магістральних або газорозподільних мереж)

№ _____

_____ (місце укладення) _____ (дата)

_____ (найменування газотранспортного/газорозподільного підприємства) _____ (далі – Власник)

в особі _____ (посада, прізвище та ініціали),

що діє на підставі _____, з однієї сторони,

(реквізити установчого документа або довіреності)

ОРІЄНТИР № 12

1.8. Розрахункові значення плати за стандартне приєднання обчислюються ГП відповідно до наявних статистичних (планових) даних щодо витрат, пов'язаних з приєднанням замовників за останні 12 місяців (з 01 липня минулого року по 01 липня поточного року) на закріпленій території, з урахуванням індексу інфляції, індексу зміни цін виробників промислової продукції, а також відповідно до законодавства у сфері містобудівної діяльності для об'єктів газоспоживання потужністю до 16 метрів кубічних на годину включно за такими критеріями:

1.8.1. Типи місцевості, на якій територіально розташовані об'єкти газоспоживання замовника:

сільська місцевість – встановлена відстань від місця забезпечення потужності до місця приєднання не перевищує 25 метрів по прямій лінії;

міська місцевість – встановлена відстань від місця забезпечення потужності до місця приєднання не перевищує 10 метрів по прямій лінії.

1.8.2. Типорозмір лічильника газу, що використовується для обліку природного газу замовника:

G 1,6 – номінальна (Q_{ном}) витрата газу 1,6 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 2,5 м³/год;

G 2,5 – номінальна (Q_{ном}) витрата газу 2,5 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 4,0 м³/год;

G 4 – номінальна (Q_{ном}) витрата газу 4,0 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 6,0 м³/год;

G 6 – номінальна (Q_{ном}) витрата газу 6,0 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 10,0 м³/год;

G 10 – номінальна (Q_{ном}) витрата газу 10,0 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 16,0 м³/год.

1.8.3. Тип газопроводу, що використовується:

надземний;

підземний.

1.9. Розрахункові значення плати за стандартне приєднання, що обчислюються кожним ГП, надаються до НКРЕ для аналізу згідно з додатком до цього Порядку.

1.10. Розрахункові значення плати за стандартне приєднання та пояснювальна записка на наступний календарний рік надаються ГП в НКРЕ до 01 вересня поточного року.

У випадку ненадання до НКРЕ або невчасного надання ГП інформації НКРЕ має право розрахункові значення ставки плати за стандартне приєднання для такого ГП прийняти на рівні мінімальних показників розрахункових значень плати за стандартне приєднання по Україні.

НКРЕ може запросити від ГП іншу додаткову інформацію, якщо вона необхідна для розгляду ставок плати за стандартне приєднання.

1.11. Ставки плати за стандартне приєднання встановлюються для кожного діапазону потужності споживання природного газу (G 1,6; G 2,5; G 4; G 6; G 10) з урахуванням типів місцевості та газопроводу.

1.12. Ставки плати за стандартне приєднання для адміністративно-територіальних одиниць, на яких здійснюють діяльність кілька ГП, встановлюються НКРЕ однаковими для всіх ГП цієї адміністративно-територіальної одиниці з урахуванням середньозважених розрахункових значень плати за стандартне приєднання, обчислених окремо кожним ГП для території, де таке ГП здійснює свою діяльність.

1.13. НКРЕ розглядає надані розрахункові значення плати за стандартне приєднання та щороку (до 30 листопада) встановлює для Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя ставки плати за стандартне приєднання з урахуванням критеріїв, визначених у пункті 1.8 цього розділу.

1.14. Ставки плати за стандартне приєднання залишаються незмінними незалежно від того, до якого газопроводу – високого, середнього чи низького тиску – здійснюється приєднання об'єкта замовника.

1.15. ГП щороку до 15 січня зобов'язані розмістити на своєму веб-сайті в мережі Інтернет встановлені НКРЕ ставки плати за стандартне приєднання.

II. Розрахунок плати за стандартне приєднання

2.1. Розрахунок плати за стандартне приєднання ґрунтується на відшкодуванні економічно обґрунтованих витрат виконавця, пов'язаних з виконанням робіт, зазначених у пункті 1.6 розділу I цього Порядку.

2.2. Витрати на стандартне приєднання формуються на методологічних засадах, передбачених стандартами бухгалтерського обліку.

2.3. Витрати на стандартне приєднання включають прямі, загальновиробничі та адміністративні витрати.

2.4. Розрахункові значення плати за стандартне приєднання на 2013 рік обчислюються ГП на підставі розрахованих планових калькуляцій з урахуванням витрат на матеріали та роботи і послуги сторонніх організацій.

Розрахункові значення плати за стандартне приєднання на наступні періоди, крім 2013 року, обчислюються ГП як середньозважені фактичних витрат, пов'язаних із стандартними приєднаннями, за попередній рік, з урахуванням індексу споживчих цін, індексу зміни цін виробників промислової продукції, коефіцієнта зростання витрат на оплату праці.

2.5. Індекс споживчих цін, індекс зміни цін виробників промислової продукції, які обчислюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, а також коефіцієнт зростання витрат на оплату праці застосовуються до таких елементів витрат під час розрахунку плати за стандартне приєднання:

2.5.1. Індекс споживчих цін застосовується до елементів витрат «Амортизація», «Інші операційні витрати».

2.5.2. Індекс зміни цін виробників промислової продукції застосовується до елементів витрат «Матеріальні затрати», «Послуги сторонніх організацій».

2.5.3. Коефіцієнт зростання витрат на оплату праці застосовується до елементів витрат «Витрати на оплату праці».

2.6. Внески на соціальні заходи розраховуються за діючим у ГП відсотком до витрат на оплату праці.

2.7. Загальновиробничі витрати розраховуються пропорційно до загальної суми основної заробітної плати.

2.8. Адміністративні витрати розраховуються пропорційно до загальної суми основної заробітної плати.

2.9. Плата за стандартне приєднання встановлюється НКРЕ без ПДВ.

2.10. У випадку прокладання підземно-надземного газопроводу плата за приєднання визначається як середньозважене значення між ставками плати за приєднання надземного та підземного типів газопроводів. У такому випадку відгалуження підземного газопроводу від рівня землі до точки підключення газового обладнання (лічильника газу) не вважається надземною частиною газопроводу.

III. Розрахунок плати за нестандартне приєднання

3.1. Плата за приєднання об'єктів газоспоживання (газопостачання) замовників, яке не є стандартним приєднанням, визначається проектно-кошторисною документацією на зовнішнє газопостачання, розробленою відповідно до технічних умов на зовнішнє газопостачання.

Якщо проектно-кошторисною документацією на зовнішнє газопостачання об'єкта замовника передбачено створення додаткової потужності в місці забезпечення потужності замовника (збільшення потужності порівняно із замовленою замовником для створення резерву потужності іншим замовником та/або ГП (ГТП)), плата за приєднання визначається пропорційно величині потужності, заявленої замовником, відносно загальної величини потужності, передбаченої проектом. Додаткові витрати для виконання в повному обсязі робіт згідно з проектно-кошторисною документацією на зовнішнє газопостачання фінансуються за рахунок пропорційної участі наступних замовників (за їх наявності), які приєднуються до того самого місця забезпечення потужності, та/або за рахунок коштів, залучених ГП (ГТП) як поворотна фінансова допомога від замовників. Джерелом повернення поворотної фінансової допомоги є плата за приєднання замовників, що приєднуються до того самого місця забезпечення потужності, та складова тарифу на транспортування природного газу магістральними трубопроводами або тарифу на транспортування природного газу розподільними трубопроводами, що встановлюються НКРЕ для ГТП та ГП.

Якщо об'єкт замовника приєднується до газових мереж, створених (що створюються) без дольової участі замовника, але з урахуванням поворотної фінансової допомоги інших замовників, плата за приєднання об'єкта замовника додатково включає частину витрат на створення газових мереж, до яких приєднується об'єкт замовника, пропорційно величині потужності, заявленої замовником, відносно загальної величини потужності газових мереж, що створені з урахуванням поворотної фінансової допомоги, але не більше залишку повернення поворотної фінансової допомоги.

3.2. Розроблення проектно-кошторисної документації на зовнішнє газопостачання забезпечує замовник, а її вартість є складовою частиною плати за приєднання.

Передача замовником проектно-кошторисної документації ГП (ГТП) в рахунок плати за приєднання прирівнюється до операції продажу та здійснюється з урахуванням вимог Податкового кодексу України.

Для цілей бухгалтерського обліку операція по зарахуванню вартості проектно-кошторисної документації в рахунок зменшення плати за приєднання є операцією заліку зустрічних однорідних вимог. Документальне оформлення заліку зустрічних однорідних вимог здійснюється відповідно до Господарського кодексу України, Цивільного кодексу України та Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

3.3. Повернення коштів, залучених як поворотна фінансова допомога від замовників, здійснюється згідно з порядком фінансування послуг з приєднання об'єктів замовника до газових мереж, що затверджується НКРЕ.

3.4. Вартість послуг з приєднання до газових мереж об'єктів газоспоживання (газопостачання) замовників, у яких передбачається розміщення доступного житла або житлового фонду соціального призначення, зменшується для замовника пропорційно площі такого доступного житла або житлового фонду соціального призначення до загальної площі об'єкта будівництва.

Частина вартості послуг з приєднання до газових мереж, на яку зменшено вартість послуг з приєднання об'єктів газоспоживання (газопостачання) замовника до газових мереж, фінансується за рахунок тарифів на транспортування природного газу магістральними трубопроводами або тарифу на транспортування природного газу розподільними трубопроводами, які встановлюються НКРЕ для ГТП та ГП.

Начальник управління регулювання нафтогазового комплексу Т. Рябуха

Додаток — на сайті «УК»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 березня 2013 р. № 176
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2012 р. № 102 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 13, ст. 481), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 20 березня 2013 р. № 176

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України

1. В абзаці першому пункту 3 слова і цифри «підпунктами 2—9 пункту 4» замінити словами і цифрами «підпунктами 2—12 пункту 4».

2. Абзац другий пункту 3 викласти в такій редакції:

«Одержувачами бюджетних коштів за напрямками, визначеними підпунктами 2—8, 10—12 пункту 4 цього Порядку, є громади закордонних українців, яким надається фінансова підтримка. Підставою для залучення до виконання бюджетної програми одержувачів бюджетних коштів є надання громадами закордонних українців переліку документів, що визначається МЗС.».

3. Пункт 4 викласти в такій редакції:

«4. Бюджетні кошти спрямовуються МЗС на:

1) фінансування проектних, підготовчих та ремонтно-реставраційних робіт павільйону «Земледіліє» (будівля № 58), розташованого на території Всесвітського виставкового центру в м. Москві (Російська Федерація);

2) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для організації та проведення за кордоном науково-освітніх заходів: форумів, конгресів, конференцій, семінарів за участю закордонних українців;

3) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців у проведенні ремонту приміщень, виділених для потреб Українського народного дому у м. Перемишлі (Республіка Польща) та центру української культури у м. Пряшеві (Словацька Республіка);

4) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для виготовлення проектно-кошторисної документації та проведення ремонту приміщень для громад закордонних українців, осередків української культури, бібліотек, українських шкіл та класів за кордоном;

5) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для забезпечення випуску громадами періодичних видань, підготовки та випуску теле- та радіопрограм, підтримання інтернет-ресурсів громад закордонних українців, публікацій з української тематики в засобах масової інформації за кордоном;

6) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для впровадження місць поховань (місць пам'яті) видатних українців за кордоном;

7) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для облаштування приміщень осередків української культури, бібліотек, українських шкіл та класів за кордоном технічними засобами навчання, оргтехнікою, меблями, спортивним інвентарем, закупівлі національних костюмів, музичних інструментів та сценічного вбрання;

8) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців на умовах співфінансування для організації літніх таборів для закордонних українців з метою їх ознайомлення з національними традиціями, мовою, літературою, історією України;

9) забезпечення навчальних закладів з вивченням української мови та осередків культури громад закордонних українців іміджовою друкованою, фото-, аудіо-, відео- та електронною продукцією, предметами національної символіки, передплати української періодики для громад закордонних українців;

10) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для організації та проведення за кордоном культурно-мистецьких заходів: фестивалів, свят мистецтв, виставок, експозицій, вечорів і тижнів українського кіно, української пісні та поезії, концертів творчих колективів;

11) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для виготовлення та встановлення за кордоном пам'ятників, пам'ятних знаків, меморіальних дощок, присвячених видатним діячам української історії, науки і культури та історичним подіям;

12) надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для видання наукових, публіцистичних, художніх творів та збірок для громад закордонних українців, а також творів закордонних українців, здійснення перекладу творів класиків української літератури на іноземні мови;

13) виготовлення бланків посвідчень закордонного українця;

14) забезпечення функціонування офіційних веб-сайтів МЗС та закордонних дипломатичних установ України з розміщенням інформації іноземними мовами для популяризації України на міжнародному рівні;

15) забезпечення доставки через закордонні дипломатичні установи України громадам закордонних українців матеріальних цінностей, необхідних для забезпечення їх діяльності щодо зміцнення зв'язків з Україною;

16) оплату витрат, пов'язаних із закупівлею іноземної валюти для цілей, зазначених у цьому пункті, і оплату банківських послуг.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 березня 2013 р. № 144-р
Київ

Про затвердження плану заходів з підготовки та відзначення у 2014 році 120-річчя від дня народження Олександра Довженка

Затвердити план заходів з підготовки та відзначення у 2014 році 120-річчя від дня народження Олександра Довженка, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 20 березня 2013 р. № 144-р

ПЛАН

заходів з підготовки та відзначення у 2014 році 120-річчя від дня народження Олександра Довженка

1. Організувати та провести виховні заходи з вивчення та популяризації творчого шляху Олександра Довженка, зокрема передбачивши проведення читачьких конференцій за творами О. П. Довженка «Олександр Довженко. Співець краси», засідань за круглим столом «Публіцистична діяльність О. П. Довженка», «Історична пам'ять у творах О. П. Довженка», тематичних вечорів за кіноповістю «Зачарована Десна» у загальноосвітніх навчальних закладах.

Міністерство освіти і науки,
Чернігівська облдержадміністрація.
Вересень 2014 року.

2. Оформити інформаційні стенди, провести літературні виставки «Неосяжний світ Олександра Довженка» та виставки «Кінематографічні роботи видатного письменника О. Довженка» у загальноосвітніх навчальних закладах та закладах культури.

Міністерство освіти і науки, Мінкультури,
Чернігівська облдержадміністрація.
Вересень 2014 року.

3. Провести капітальний ремонт та технічне переоснащення кінотеатру імені Олександра Довженка у смт Сосниці.

Чернігівська облдержадміністрація,
Сосницька райдержадміністрація.
2013—2014 роки.

4. Провести капітальний ремонт Сосницької гімназії імені О. П. Довженка із застосуванням системи енергозбереження в смт Сосниці.

Чернігівська облдержадміністрація.
Грудень 2013 року.

5. Опрацювати питання щодо розширення площ Сосницького літературно-меморіального музею О. П. Довженка.

Чернігівська облдержадміністрація,
Сосницька райдержадміністрація.
Протягом 2013 — 2014 років.

6. Забезпечити приведення до належного експлуатаційного стану під'їзних доріг загального користування та вулиць смт Сосниці.

Мініфраструктури, Укравтодор,
Чернігівська облдержадміністрація.
Протягом другого півріччя 2013 р. — 2014 року.

7. Організувати та провести літературно-мистецьке свято, присвячене 120-річчю від дня народження Олександра Довженка, у Сосницькому літературно-меморіальному музеї О. П. Довженка.

Чернігівська облдержадміністрація,
Сосницька райдержадміністрація,
Сосницька районна рада (за згодою).
10 вересня 2014 року.

8. Видати інформаційно-презентаційну продукцію, присвячену 120-річчю від дня народження Олександра Довженка.

Чернігівська облдержадміністрація.
Протягом 2014 року.

9. Провести Всеукраїнські Довженківські читання «О. П. Довженко — видатний український культурний діяч ХХ століття».

Чернігівська облдержадміністрація,
Міністерство освіти і науки.
Вересень 2014 року.

10. Провести тематичні покази кінофільмів «Земля» та «Щорс» у кінотеатрах м. Чернігова та області.

Чернігівська облдержадміністрація.
Вересень 2014 року.

11. Підготувати та провести науково-практичну конференцію «Специфіка вивчення творчої спадщини О. Довженка в школі».

Чернігівська облдержадміністрація.
Вересень 2014 року.

12. Організувати та провести обласний конкурс на кращий урок серед учителів української мови і літератури за творами Олександра Довженка.

Чернігівська облдержадміністрація.
Вересень — листопад 2014 року.

13. Підготувати тематичний випуск науково-методичного збірника «Українська мова і література в школі» за творчістю О. П. Довженка.

Чернігівська облдержадміністрація.
Вересень — листопад 2014 року.

14. Розробити та внести на розгляд Кабінету Міністрів України проект Концепції Державної програми розвитку національної кінематографії на 2013—2017 роки.

Мінкультури, Мінфін, Мінекономрозвитку, Держкіно.
Грудень 2013 року.

15. Видати літературні твори Олександра Довженка у комплекті з фільмами у форматі DVD.

Мінкультури, Держкіно.
Грудень 2013 року.

16. Забезпечити здійснення широкого ретроспективного показу в Україні, а також за кордоном фільмів Олександра Довженка.

Мінкультури, МЗС, Держкіно.
Протягом 2013 року — вересень 2014 року.

17. Забезпечити створення ігрового телефільму про життєвий та творчий шлях Олександра Довженка.

Держкомтелерадіо, Мінкультури, Держкіно.
Грудень 2013 року.

18. Сприяти діяльності Національного центру Олександра Довженка, забезпечити виготовлення дубль-негативів, реставрацію, відновлення та тиражування національних фільмів.

Мінкультури, Держкіно.
Грудень 2013 року.

19. Забезпечити проведення міжнародної науково-практичної конференції, літературних читань, семінарів, лекцій тощо, присвячених життю та творчості Олександра Довженка.

Мінкультури, Держкіно.
Грудень 2013 року.

20. Продовжити роботу з підготовки та видання повного наукового академічного видання кінематографічної, літературної та образотворчої спадщини Олександра Довженка і персональної енциклопедії «Олександр Довженко».

Мінкультури, Держкіно,
Національна академія наук (за згодою).
Грудень 2013 року.

21. Сприяти висвітленню у державних засобах масової інформації подій, пов'язаних із життям та діяльністю Олександра Довженка.

Держкомтелерадіо.
Грудень 2013 року.

ОПІЄНТИР № 12

6.	Розроблення та затвердження порядків: проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання ведення та доступу до реєстру державної допомоги суб'єктам господарювання Розроблення та затвердження: форм та вимог щодо подання уповноваженому органів з питань державної допомоги інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання методик формування карти регіонального розподілу державної допомоги суб'єктам господарювання, підготовки та публікування офіційної звітності України у сфері моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет Мінекономрозвитку Мінфін	—“—
7.	Забезпечення створення та ведення реєстру державної допомоги суб'єктам господарювання, що надається центральними органами виконавчої влади	Антимонопольний комітет Мінфін	—“—
8.	Складення переліку нормативно-правових актів, що передбачають надання державної допомоги суб'єктам господарювання місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування	Антимонопольний комітет Мінфін інші центральні органи виконавчої влади Антимонопольний комітет Рада міністрів Автономної Республіки Крим обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	2017 рік
9.	Забезпечення внесення до реєстру державної допомоги суб'єктам господарювання інформації про таку допомогу, що надається місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування	Антимонопольний комітет	2018 рік
10.	Забезпечення здійснення контролю за допустимістю державної допомоги суб'єктам господарювання для конкуренції	Антимонопольний комітет	починаючи з 2019 року
11.	Розроблення та затвердження порядків: подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу суб'єктам господарювання та про внесення змін до умов чинної державної допомоги суб'єктам господарювання розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет	2018—2019 роки починаючи з 2020 року
12.	Розроблення та затвердження методики оцінювання допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для конкуренції	Антимонопольний комітет	2014—2016 роки
13.	Надання уповноваженому органів з питань державної допомоги повідомлень про програми державної допомоги суб'єктам господарювання, які існували на день набрання чинності Законом України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання”	міністерства інші центральні органи виконавчої влади	—“—
14.	Приведення програм державної допомоги суб'єктам господарювання, які існували на день набрання чинності Законом України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання”, у відповідність із зазначеним Законом	міністерства інші центральні органи виконавчої влади Антимонопольний комітет	2017—2019 роки
15.	Забезпечення розроблення програмного забезпечення для проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет	2016 рік
16.	Забезпечення закупівлі та встановлення комп'ютерного та комунікаційного обладнання для проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет міністерства інші центральні органи виконавчої влади Рада міністрів Автономної Республіки Крим обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	2016—2018 роки
17.	Забезпечення інсталяції програмного забезпечення для проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет міністерства інші центральні органи виконавчої влади Рада міністрів Автономної Республіки Крим обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	2016—2018 роки
18.	Забезпечення інсталяції програмного забезпечення для проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет	—“—
19.	Забезпечення здійснення контролю за допустимістю державної допомоги суб'єктам господарювання для конкуренції	Антимонопольний комітет	2014—2016 роки
20.	Забезпечення здійснення контролю за допустимістю державної допомоги суб'єктам господарювання для конкуренції	Антимонопольний комітет	2014—2016 роки
21.	Забезпечення проведення навчання працівників, відповідальних за підготовку інформації про надання державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет	2018—2019 роки

ОСОБИСТОСТІ

Сестра Олесея Гончара: «Брат дві карбідки висвічував за ніч, усе писав»

ПАМ'ЯТАЄМО. Сьогодні відзначаємо 95 років від дня народження видатного письменника Олесея Гончара

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Рідній сестрі Олесея Гончара Олександрі Терентіївні Сові 4 квітня цього року виповниться 99 років! Вона охоче спілкується, приймає гостей і вкотре із задоволенням розповідає про свого видатного брата. Живе Олександра Терентіївна в тому ж будиночку у Дніпропетровську (раніше це було село Ломівка), де мешкав, повернувшись із фронту, Олесь Гончар і де він писав «Прапороносців». Поряд будинок наймолодшої доньки Олександри Сиви — Тетяни Гаврилівни, яка й доглядає стареньку матір. До речі, молодшу племінницю письменника звуть так само, як і його з Олександром Терентіївною маму — Тетяну Гаврилівну Біличенко (у дівочтві Гончар).

«Першу нашу з чоловіком хату німці спалили у війну. Ми потім частину відбудували. І в хаті цій — перший у нашому місті музей Олесея Гончара!» — з гордістю каже Олександра Сова. В руках вона тримає братів «Собор» з його дарчим підписом. У маленькій кімнатці, де колись жив і писав Олесь Гончар, сестра облаштувала музейну експозицію. А на хатинці — портрет письменника і меморіальна дошка.

Гончарівський сирітка

«Колись поїхали, а та хата стоїть. Там жили Біличенки — наш дідусь, батько, — згадує Олександра Терентіївна. — Я там народилася 1914 року. Батько пішов на війну, прийшов 1917-го, а в 1918-му братик народився. Дідусь старенький був, узяв мене за руку, вивів на двір, а в городі вже зелено було, тоді була дуже рання весна. «А ми тобі братика піймали!» — «Де?» — «А там бігав, у капусті». А капуста вже посаджена була й зелена. Я вирвалася і побігла. «Та не біжи, там уже нема нікого». — «Хочу ще сестричку спіймати». — «Та одне тільки бігало, не біжи». Зайшли в хату. Братик лежить на плиті в пелюшках зв'язаний, а мама на ліжку «стереже його, щоб не втік». Дідусь: «Дивись, не торкайся його, бо вирветься і побіжить, воно таке швидке, що не доженемо». Як зараз пам'ятаю...»

1920 року мама Сашка і Шури Біличенків (а назвали їх однаково, тому що по церковних книгах таке ім'я випадало) померла. І малюка, якому ще й двох рочків не виповнилося, відправили на Полтавщину, в село Сухе до маминих батьків. У їхнього сина — рідного брата мами, дядька Якова — дітей тоді ще не було. Потім народилося двоє. Сашко їх доглядав. У селі хлопця називали «гончарівський сирітка».

Коли настав час іти до школи, дідусь купив Сашкові все потрібне, бабуся торбу пошила з полотна. Склали туди першокласник і перо, і буквар, і чорнила. Дядько Яків Гончар узяв племінника за руку й повів учитися. «Дідусь і бабуся поцілували мене, — розказував пізніше сестрі Олесь, — і я пішов. Двері відкрили у школу, вчителька сказала сидати і запитала: «Гончар, як тебе звуть?» — «Сашко». — «А ми тебе зватимемо Олесем, бо вже є в нас Сашко». Так перша вчителька перехрестила Олександра Біличенка на Олесея Гончара.

«Гончаром — тому що в Гончарів жив, мама ж Гончарівна була. Так він Гончаром і залишився на весь світ. А зустрілися ми з братом знову аж 1935 року, як я вийшла заміж. Він і не знав, що в нього сестра є, батько, — продовжує розповідь Олександра Терентіївна. — Уже він був харківський студент, приїхав у село Сухе, де виховувався, а бабуся каже: «Вже твоя сестричка заміж вийшла». — «Хотів би бачити, яка в мене сестра». Дядько привіз його сюди. І він мене побачив, мого чоловіка і батька.

А сталося це через те, що мачуха не пускала батька до сина. Мама померла у 1920-му на Різдво, а мачуха прийшла на Трійцю того самого року. Так швидко, бо вона була мамина двоюрідна сестра, Єфросинія Калинівна. Вона, як і мама, сюди прийшла за багато верст роботу шукати. А мені таке було, що не дай Боже нікому! Я такої злої людини, як у мене мачуха була, не бачила. Одного разу прокидаюся в комірчині, лежу в багнюці. Відро стоїть з водою, у мачухи в одній руці кружка, а в другій — ніж. Каже мені: «Ну що, не будеш казати батькові?» Я тоді здогадалася, що це вона мене побила до втрати свідомості, щоб я батькові не казала, що вона мене постійно б'є.

Коли виросла, якось подружка моя каже: «Слухай, у мене сестра заміж вийшла, і така там свекруха хороша, і чоловік хороший, і брат у нього теж має бути хороший. Ось я тебе познайомлю». Так і сталося. Гаврило, скільки жили, не образив і не вдарив. І свекруха жодним словом не образила мене. «Моя дитка, моя дитина» звала.

Коли почалася війна, Олесь Гончар — студент Харківського університету — пішов добровольцем на фронт у складі студентського батальйону. Після Перемоги заїхав до сестри у Дніпропетровськ.

«Як німці відступили, ми прийшли додому, відбудували частину хатинки. Двоє дітей уже було. Коли прийшов з фронту Саша, то сказав: «Я поїду в Харків довшатися», — веде далі

Олександра Сова пропонувала міській владі віддати хату під будинок-музей Олесея Гончара, але міські чиновники задумалися, на який баланс поставити хатинку

Олександра Терентіївна Сова братові книжки читає «запоєм»

розповідь Олександра Терентіївна. — А інститут у Харкові розбомбили німці, та й грошей не було ані в його, ані в нас. Чоловік мій і каже: «А що, в нас такої школи немає, як у Харкові?» Олесь засміявся: «Є». — «Ну тоді вступай. Що ми їстимемо, те й ти». Він пішов, вступив, за півроку третій і четвертий курси закінчив. Тут, у цій хатині. А я кажу: «Слухай, Сашо! Мені так хочеться, щоб ти нашу дівчинку взяв. Хоч де ти будеш, вона йтиме до батьків своїх, та й ти до мене зайдеши. На нашій вулиці є така дівчина хороша, Валя». Красива дівчина! Валя Данилівна Мала, вона нині в Києві живе. Він послухав мене. Приходе й каже: «Не я з нею познайомився, а вона зі мною».

У Валі був хлопець із Новомосковська, вона йому й сказала: «Познайом мене з тим солдатом». Сашко у солдатській одежі ходив, бо не було у що перевдягнутися. Бувало, йдемо вдвох: він в університет, а я на базар. І люди казали: «Це, мабуть, її брат, бо такий красивий, як і вона». А ще говорили: «Ой,

красивий який у Шури брат!» І Валя якось підійшла до нього: «Ми ж на одній вулиці живемо». І вони стали ходити через міст пішки в університет разом (Валентина Гончар навчалася теж на філологічному факультеті. — Авт.). Не було тоді ні трамвая, нічого. У нас на вулиці жодної хати не було, все попалили. Ні кішки, ні собаки, нічого не було. Я десь узяла кошеня, виростила. І торгувала кошенятами коло магазину. Люди купляли і платили гроші великі».

На час закінчення університету в Олесея Гончара вже були в журналі «Вітчизна» надруковані «Прапороносці». Молодого й талановитого літератора прийняли у Спілку письменників і запросили в Київ. Згодом дали в столиці квартиру, куди він і забрав Валентину. Сім'я Гончарів з дітьми частенько навідувалася до дніпропетровських родичів у відпустку на все літо. І було тоді біля хати Олександри Сиви «не одна вулиця людей, а півсела, бо приїхав же до Шури брат!». А у дворі

батьків Валентини Гончар побудували хату, в якій у письменника був окремий кабінет. Там він писав і «Собор», і багато інших творів, які дружина друкувала на машинці.

«Бог його зна, коли відпочивав»

Олександра Терентіївна і її донька проходять у невеличку кімнату, де жив під час навчання в університеті Олесь Гончар: «Як Олесь прийшов сюди жити, так все ще рудо було, стіни не побілені, хата не обмазана до пуття. Ми четверо, з двома дітьми — там, у тій половині. Груба була гаряча. То Сашко приніс дві дошки і лантух соломи, і на соломи спав. Чоловік зробив карбідку, щоб лампочка була. То Сашко дві карбідки висвічував за ніч, усе писав. Бог його зна, коли відпочивав, коли спав».

ЮВІЛЕЙНІ ЧИТАННЯ

З нагоди ювілею на батьківщині видатного українського письменника до листопада цього року триватиме кампанія «Дніпропетровщина читає Олесея Гончара». В усіх містах та районах області відбуватимуться конференції, літературні вечори, конкурси та читання.

Стартувала кампанія у Дніпропетровській обласній універсальній науковій бібліотеці, де підготовлено бібліографічний покажчик «Олесь Гончар — син Придніпров'я». А для молоді заклад запроваджує тренінг «Як створити буктрейлер», в якому читачів навчатимуть самостійно робити невеликий відеоанонс на улюблену книгу Олесея Гончара.

У бібліотеках міст та сіл Дніпропетровщини показуватимуть фільм про життя і творчість письменника. Також у книгозбірнях заплановані акції «Одна книга — одне село (місто)», присвячені одночасному прочитанню та обговоренню однієї книги Олесея Гончара. А у школах проведуть інформаційні години «Якщо ви не читали — ми йдемо до вас».

«Під час кампанії в бібліотеках області заплановано провести низку популяризаторських заходів щодо привертання уваги населення до творчості великого земляка. Наша мета — спрямувати роботу бібліотек на формування інтересу жителів регіону до кращих зразків класичної української літератури, формуванню читацького попиту на літературно-художні твори Олесея Гончара», — розповіла голова Дніпропетровської бібліотечної асоціації Надія Титова.

Твори Олесея Гончара відомі далеко за межами України, їх перекладено більш як на 40 мов світу. До Дня Європи в бібліотеках публічно читатимуть переклади творів Олесея Гончара європейськими мовами.

Сестра Олесея Гончара показує на шафу з книжками, якими колись той користувався. Сама вона у школі не вчилася жодного дня. А читати навчилася, коли пішла до школи старша донька. «І тепер читаю запоем», — каже. Читає Олександра Сова книжки Олесея Гончара. Тетяна Гаврилівна додає: «Вона їх перечитує більш ніж по десятку разів». До речі, онука Олесея Гончара — Леся Гончар — теж письменник, пише дитячі книжки, а його правнуки добре малюють.

До Олександри Терентіївни щодня ходять люди, бо вона знається на знахарстві. «Я цілий день з людьми. Вони мене люблять і йдуть саме до мене, — розповідає бабуся. — Як перелякана дитина, приносять. Помолюся за неї Богу, все проходить. Ніхто не казав, що молилася і не допомогло. Цю молитву розказав мені дідусь, свекрушин батько. Передається вона лише тому, кому положено».

— Олександр Терентіївна, — запитую насамкінець. — Як треба жити?

— Жити не тужить, і до старості прожити. Коли негаразди в житті були, я молилася, читала «Отче наш» і «Вірую».

Тетяна Гаврилівна обіцяє запросити на мамине сторіччя. Домовляюся з Олександром Терентіївною відзначити й сторіччя її брата. На жаль, у Дніпропетровську, де є три хати, пов'язані з життям і творчістю Олесея Гончара, немає будинку-музею його імені...

РАКУРС

«Роби, як я, роби краще!»

Ректор Київського національного університету технологій та дизайну
Іван ГРИЩЕНКО

Найкраще виховання, переко-нує життя, забезпечує добрий приклад наставників. Саме таких мають студенти Київського національного університету технологій та дизайну. Вони на практиці показують, як теорію втілювати у практику: за підсумками 2012 року Державним агентством з енергоефективності та енергозбереження університет визнано переможцем конкурсу впровадження енерго-ефективних проектів та техноло-гій. Це лише один із прикладів ефективності застосування інно-ваційних технологій управління. В чому їх зміст, на що спрямову-вати зусилля педагогів, огляда-чеві «Урядового кур'єра» розпо-відає ректор Київського націо-нального університету техноло-гій та дизайну Іван Грищенко.

Іване Михайловичу, перемо-га в конкурсі засвідчує, що уні-верситет дає не лише знання, вчить їх практичному засто-суванню, а й виховує впевненість студента у власних силах. Той, хто відчув радість перемоги, в подальшому житті пасивним не буде.

— І це головне. Закінчуючи уні-верситет спеціаліст повинен бути готовим до роботи за най-складніших обставин. Це і є метою новацій, які впроваджує-мо в управління навчальним закладом. Зміни, що відбувають-ся в суспільстві та економіці, вимагають від нас не лише адап-тації до них, а й розвитку, роботи на випередження. Без цього ми будемо не цікаві роботодавцям, не матимемо й абітурієнтів.

Один із шляхів такого підхо-ду — інтеграція університету в програми розвитку державних корпорацій і приватних компаній з метою розвитку спільних наукових досліджень і підготовки кадрів. Сьогодні не буде пере-

більшенням сказати, що універ-ситет — не лише навчальний заклад, а й головна науково-дослідна установа багатьох під-галузей легкої промисловості. Не помиляюсь?

— Це справді так. Без такої інтеграції конкретно спрямова-ного спеціаліста не підготувати. Зрозуміло, що інновації в житті вимагають таких самих підходів і в управлінні університетом. Зро-бити це в колективі, який має 82-річну історію, не так просто.

З чого розпочали?

— Процес цей складний, тому скажу, що маємо. Управління університетом здійснюється через реалізацію комплексних

новати фінансовий аналіз, вияв-ляти резерви, робити фінансові прогнози та оперативне управл-ляти на основі достовірної інформа-ції. Вже в перші тижні реалізації програми ми виявили факти неефективного використання окремих ресурсів, а також пере-вели більшість структурних під-розділів на засади самоокупності. Третя програма, яка впровад-жена в університеті, — рейтинго-ва оцінка роботи науково-педаго-гічних працівників. В КНУТД працює понад 900 викладачів.

Четверта програма — впровад-ження модульного середовища. Це програмний продукт, який містить у собі повну інформацій-ну систему педагогічного забез-печення навчального процесу конкретної дисципліни. Модуль-не середовище створює умови для нової форми взаємодії викла-дача із студентами. Кожен сту-дент у будь-який час може через Інтернет зайти на спеціальну інтерактивну платформу універ-ситету й ознайомитися з лекціями, методичними вказівками, отримати фахову консультацію. А викладачі мають можливість

Кожен студент у будь-який час може через Інтернет зайти на спеціальну інтерактивну платформу університету й ознайомитися з лекціями, методичними вказівками, отримати фахову консультацію.

програм. Їх чотири. «Енергоощад-ність та енергоефективність» спрямована на реалізацію захо-дів у сфері енергозбереження. Не менш актуальна програма «Фінансовий менеджмент». Адже не секрет, що державного фінансування не вистачає, зрос-тають розцінки господарської і навчальної діяльності. Сьогодні управління фінансовими ресур-сами вищу визначає і економічні показники, і його конкурентні переваги, а значить і майбутнє.

У рамках реалізації цієї про-грами створено комп'ютеризова-не комунікативне середовище, в якому в режимі реального часу ми можемо відслідковувати рух фінансових і матеріальних ресурсів. Хочу зауважити, що це не просто облікова технологія, а технологія, яка дає змогу здійс-

спілкуватися через Інтернет, встановлювати партнерський зв'язок зі своїми студентами. Важливість цього нововведення створює умови для дистанційного чи он-лайн навчання.

Завдяки цим та іншим заходам управління університетом здійс-нюють на засадах сучасного стра-тегічного менеджменту.

Новації починають приносити перші плоди. За результатами проекту «Національна система рейтингового оцінювання вищих навчальних закладів», який реалізує Міністерство освіти і науки, наш університет займає п'яту позицію серед групи технологіч-них університетів.

Згідно з рейтингом Scopus, який очолює наукову та іннова-ційну роботу, наш університет займає 36 позицію в Україні серед

ДОСЬЄ «УК»

Іван ГРИЩЕНКО. Народився 11 листопада 1956 року в с. Камінь Креле-вецького району Сумської області. Закінчив Українську сільськогосподар-ську академію і Вищу партійну школу при ЦК КПУ. Інженер-механік, еконо-міст-організатор. Пропрацював на різних посадах у народному господарстві та закладах освіти вищої школи. Ректором Київського національного уні-верситету технологій та дизайну обраний 2010 року.

Народний депутат України першого скликання (1990—1994 рр.), профе-сор, доктор економічних наук, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук, заслужений працівник освіти, державний службовець 1 рангу. Автор понад 100 наукових праць.

345 вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації.

УК У кінцевому підсумку нові підходи забезпечують нову сис-тему роботи?

— На мою думку, в освіті треба змінити сам спосіб долучення особистості до навчального про-цесу. Суб'єктно-об'єктні сто-сунки між тими, хто навчає, і тими, хто навчається, мають замінити суб'єктно-суб'єктні, де обидва учасники навчально-го процесу активні, рівноправні у взаємодії і взаємно шановані й відповідальні. На зміну автори-тарній репресивній педагогіці приходить демократична педа-гогіка толерантності і співпраці.

Центральними процесами нової якості освіти стануть комунікації і технології інте-лектуальної праці, а формою діяльності — командна робота. Організаційна роль професора повинна доповнитися комуніка-ційними технологіями.

Найближчим часом відбу-дуться зміни технологій навчання відповідно до сучас-них технічних досягнень, істот-но зміниться лекційно-семінар-ська модель освіти, будуть упро-ваджені активні методи навчан-ня тощо.

Іване Михайловичу, універ-ситет уміло адаптує старі спеці-альності до нових умов. А це не лише вірність традиціям, а й відповідальність за майбутнє. Нові управлінські підходи цьому сприяють?

— Спасибі, що відчули нашу націленість на розвиток. Ринко-ві умови вимагають, і ми розво-димо межі професій, які займа-ються проблемами життєзабез-печення людини. Тому намагає-мося зберегти підготовку фахів-ців інженерних спеціальностей

для легкої промисловості, поєд-нуючи це із диверсифікацією дизайнерського, економічного, хімічного та інших напрямів. На факультеті мехатроніки та комп'ютерних технологій готу-ють випускників до комплексної інженерної діяльності.

Невід'ємна складова сучасної продукції, її конкурентоспро-можності — дизайн. Ми готуємо цих фахівців для легкої промис-ловості, індустрії моди та інших сфер економіки. На думку учас-ників Ukrainian Fashion Week, КНУТД — головний дизайнер-ський виш України.

На першому місці у назві уні-верситету стоїть слово «техно-логія». Вони розвиваються. Від-повідні зміни вносять і в підго-товку спеціалістів.

Економічне мислення сьогодні стало домінуючим у житті кож-ної людини.

У Київському національному університеті технологій та дизайну впродовж 82 років складалася і успішно функціонує науково-педагогічна школа під-готовки фахівців економічних спеціальностей.

З 1991 р. університет переорі-єнтовано на підготовку фахівців для ринкової економіки — ор-ганізаторів виробництва (ниніш-ніх менеджерів). Сьогодні КНУТД готує фахівців за дев'ятьма магістерськими про-грамами економічного спряму-вання.

Одне слово, ми йдемо вперед. Чітко знаємо свою мету і постій-но вдосконалюємо шляхи її досягнення. Зупинитися — означає відстати. Наше завдан-ня — бути попереду, готувати кадри, які зможуть кзати: «Роби, як я, роби краще!»

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Помідорні гірлянди написала з пам'яті

ТВОРЧИСТЬ. Авторка виставки картин «Миттєвості» у столичному музеї сучасного мистецтва України здійснила батькову мрію

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Молода художниця На-дія Самойлович лише третій рік бере уроки у про-фесійного майстра. А на міжнародній виставці-кон-курсі сучасного мистецтва під час Українського тижня мистецтв у Києві її полотна «Мімоза» і «Ліс» торік навесні посіли третє місце серед аматорів у номінації «Пейзаж», а восени конкур-сна робота «Мальви. Ранок» стала переможцем.

Не можна не зупинитися біля її картини «Помідо-ри». Що, здавалося б, особ-ливого в цьому овочі? Художниці самій не раз

доводилося спостерігати за рослиною з розсади і аж до збирання плодів. Хоч наро-дилася в селі, з п'яти років і аж до закінчення вищу жила в Житомирі. Але батьки-лікарі за першої ж нагоди відправляли Надю із сестрою до бабуні, тож клопоти в сільській господі знайомі дівчині змалку.

Як розповіла художни-ця, сюжет до «прозаїчних» томатів виник випадково і трохи зненацька. Йдучи вуличками однієї з італій-ських провінцій, звернула увагу на розвішані у дво-рах гірлянди з... помідорів. У такий спосіб італійці в'ялять томати для своїх традиційних кулінарних

Фантазії художниці лягли на полотно

Фотографія надана автором

страв. А в Україні такого немає. Це надзвичайно вразило. Приїхавши до-дому, з пам'яті написала кар-тину.

«Венеція», «Море. Іта-лія», «Венеція. Міський пейзаж» — лише кілька картин з навіяними Італі-єю сюжетами. Подорожі морською країною знайш-ли відгук не лише в душі художниці, а й на полот-нах. Важко не помітити й іншої закономірності: українські «Мальви» гар-монійно сусідять із фран-цузькою «Лавандою».

На вернісаж, окрім дру-зів, знайомих, колег, при-їхали, звичайно, найбільш-чі люди — тато і сестра.

Надин батько сказав, що це через доньку втілилася в життя його нереалізована мрія молодості — писати картини. Навіть документи після школи спершу подав у Дніпропетровський буді-вельний інститут на спеці-альність «архітектура». В останню мить щось зупи-нило. Передумав чи щось інше, зараз це вже не важ-ливо. Проте душа аж стис-кається від радості, коли спостерігає, як донька зосереджено розкладає фарби, як збирається з думками, щоб наважитися на перший дотик пензля до полотна, на якому згодом народиться нова мить життя.

ФОТОРЕПОРТАЖ

ПОТОМЛЕНІ СМІХОМ

СВЯТКОВЕ. Ювілейна Гуморина не вражала розмахом, але щиро давала людям дешицю позитиву

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Якою була цього року Гуморина? Насамперед теплою. Погода на це суто одеське свято виявилася значно кращою, ніж торік. А ще Гуморина, попри заявлену круглу дату — 40 років традиції — була доволі скромною. Без величезного переліку запрошених зірок та якихось надто витратних постановок. А на вулицях було не менш велелюдно, ніж у попередні роки. Може, здалося, але наче і галасу було менше. Не те щоб ніхто ніде не дув у дудку чи відмовляв собі у задоволенні голосно посміятися. Та все-таки якось було стриманіше. І річ, напевне, не лише у великій кількості міліціантів на центральних вулицях Одеси...

У Срібного віку — жіночі обличчя

Відправною точкою свята завжди є двірник літературного музею, де 18 років поспіль до кожної Гуморини відкривають черговий дотепний пам'ятник. Композиція, яку представили одеситам цього року, має назву «Срібний

Від красивого до смішного — в Одесі завжди один крок

вік». Автор ідеї й ініціатор створення саду скульптур Леонід Ліптуга вибір теми пояснив тим, що саме тепер минає сто років піку розвитку Срібного віку російської культури. «Сам цей період глибоко трагічний», — каже Леонід Ліптуга. Він підкреслює, що робота присвячена не лише Анні Ахматовій та Марині Цвєтаєвій, зображенням у бронзі в образі єгипетських цариць, бо естетика Сходу була затребуваною митцями Срібного віку.

Присутній на відкритті скульптурної композиції міський голова Одеси Олексій Костусєв наполягав, що, цінуючи мистецтво вміють одесити всіх поколінь: «Рівень одеської аудиторії завжди був інтелектуально і духовно високим, тому

пам'ятник Срібному віку, який ми відкриваємо, — це не пам'ятник минулому, це пам'ятник теперішньому і майбутньому. Тому що Срібний вік в Одесі ніколи не закінчувався».

А ось площа Саду скульптур, схоже, вже вичерпується. «Сьогодні ми завершуємо проєкт «Одеса літературна», який розпочали 2008 року, і переходимо до третього, завершального, етапу, що матиме назву «Музейне братство», — поділився з нами Леонід Ліптуга.

Одеський сад скульптур існує вже 18 років. Автор пишається тим, що, пропонуючи щороку новий експонат, уникає повторень: «Щоразу новий образ, нове рішення».

Тест-драйв транспорту, яким можна їздити по одеських дорогах, не чекаючи післязимового ремонту

Анна Ахматова була одеситкою тільки перші 11 місяців свого життя, але у місті її люблять не за це

1 квітня комік має бути на висоті

Скромні фішки

Натомість сама Гуморина проходить уже кілька років за ustalеним сценарієм, і ювілей не став приводом для особливих новацій. У традиційному карнавалі було саме сорок тематичних платформ, і одна з них — з плакатним нагадуванням про те, що у 40 життя тільки починається. Ювілею присвячена і фотовиставка «Гуморина — 40», де було представлено 120 фотографій, перші з яких датовані 1973 роком, останні — 2012-м. Тут і кадри першого засідання оргкомітету з підготовки першої Гуморини, і фото колективу, що відроджував Гуморину 1987 року. А ще — спуск Потьомкінськими сходами... на «горбату» «Запорожці».

«1973-й — це був початок традиції, — згадує один із засновників Гуморини Ігор Кнеллер. — 1974-го Гуморина підірвала не лише Одесу, а й весь Радянський Союз: тут був величезний десант відомих москвичів». Головну ж відмінність перших Гуморин від нинішніх Ігор Кнеллер визначив так: «Тепер за всієї майстерності організаторів Гуморини гості чекають, коли їх розсмішать, а раніше ми просто смішили».

«Уже традиційний Міжнародний фестиваль клоунів та мимів «Комедіада-2013» цього року доповнили відкриттям Посольства Гумору в Україні, а його глава — відомий артист Георгій Делієв проголосив, що відтепер гумористичний призунок в Одесі зможе отримати кожен охочий.

Головною ж новинкою цього річного свята гумору організатори назвали Фестиваль живих скульптур, проведений на майдані Оперного театру. І коли не смішно, то принаймні було гарно. А коли неодмінно хочеться, щоб смішно — то про посольство ви вже знаєте...

Живі скульптури — головна новинка Гуморини

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 березня 2013 р. № 166-р
Київ

Питання Міністерства доходів і зборів

Погодитися з пропозицією Міністерства доходів і зборів щодо можливості забезпечення здійснення покладених на Міністерство Указом Президента України від 18 березня 2013 р. № 141 «Про Міністерство доходів і зборів України» функцій і повноважень Державної податкової служби та Державної митної служби, що припиняються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 березня 2013 р. № 167-р
Київ

Про утворення комісії з проведення реорганізації Державної служби молоді та спорту

На виконання Указу Президента України від 28 лютого 2013 р. № 96 «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади»:

1. Утворити комісію з проведення реорганізації Державної служби молоді та спорту шляхом приєднання до Міністерства молоді та спорту. Затвердити головою зазначеної комісії першого заступника Голови Державної служби молоді та спорту Глуценка Сергія Вікторовича.
2. Голові комісії, утвореній згідно з цим розпорядженням: затвердити персональний склад комісії; забезпечити здійснення заходів, пов'язаних з проведенням реорганізації Державної служби молоді та спорту; поінформувати у шестимісячний строк Кабінет Міністрів України про результати проведеної роботи.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 березня 2013 р. № 168-р
Київ

Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері інформування та налагодження комунікації з громадськістю з актуальних питань європейської інтеграції України на період до 2017 року

1. Схвалити Концепцію реалізації державної політики у сфері інформування та налагодження комунікації з громадськістю з актуальних питань європейської інтеграції України на період до 2017 року, що додається.
2. Міністерству закордонних справ разом з іншими заінтересованими органами виконавчої влади внести у тримісячний строк в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України план заходів щодо реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 27 березня 2013 р. № 168-р

КОНЦЕПЦІЯ

реалізації державної політики у сфері інформування та налагодження комунікації з громадськістю з актуальних питань європейської інтеграції України на період до 2017 року

Загальна частина

Одним з основних напрямів державної політики України є забезпечення інтеграції держави в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі (Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики»).

Досягненню поставленої мети сприятиме широка та усвідомлена підтримка євроінтеграційного курсу з боку українського населення.

Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу, затвердженою Указом Президента України від 11 червня 1998 р. № 615, передбачено проведення широкомасштабної інформаційної кампанії з метою поліпшення поінформованості населення з питань європейської інтеграції.

На саміті Україна — ЄС 19 грудня 2011 р. було оголошено про завершення переговорного процесу щодо укладення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, включаючи створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. У липні 2012 р. зазначений документ був парафований і готується до підписання.

У ході 16-го саміту Україна — ЄС Сторони підтвердили намір рухатися в напрямі підписання Угоди про асоціацію під час Вільнюського саміту ініціативи ЄС «Східне партнерство» у листопаді 2013 року.

Розроблення Концепції реалізації державної політики у сфері інформування та налагодження комунікації з громадськістю з питань європейської інтеграції передбачено пунктом 115.1 Національного плану дій на 2013 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», затвердженого Указом Президента України від 12 березня 2013 р. № 128.

З підписанням Угоди відносини України та ЄС буде виведено на рівень асоціації, що, зокрема, передбачатиме проведення системних та комплексних внутрішньодержавних реформ з метою досягнення нашої державою критеріїв членства в ЄС.

Рівень підтримки українським суспільством ідеї членства України в ЄС, зокрема євроінтеграційних реформ, коливається в межах 42—50 відсотків з тенденцією до зниження. З іншого боку, поступово зростає кількість тих, хто проти вступу України до ЄС (досягає 20 відсотків), та тих, хто не визначився (20—30 відсотків). Такі дані були підтверджені загальнонаціональним соціологічним дослідженням, яке проводилося з 21 по 24 грудня 2012 р. Центром Разумкова. Особливо важливим у цьому контексті є те, що лише 15 відсотків опитуваних можуть обгрунтувати свою позицію.

Проблема, яка потребує розв'язання

Важливою складовою успішної реалізації європейського вектора є ефективна взаємодія влади з громадянським суспільством у процесі підготовки та виконання євроінтеграційних реформ.

Нагальною є потреба у проведенні комплексного аналізу громадської думки з питань європейської інтеграції, який би допоміг визначити інформаційні потреби українського суспільства та, беручи їх до уваги, розробити ефективну стратегію інформування і комунікації.

Під час розроблення нових підходів до інформування слід враховувати попередній досвід виконання Державної програми інформування громадськості з питань європейської інтеграції України на 2004—2007 роки, затвердженої Указом Президента України від 13 грудня 2003 р. № 1433, та Державної цільової програми інформування громадськості з питань європейської інтеграції України на 2008—2011 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2008 р. № 594 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 49, ст. 1584).

Ефективному виконанню зазначених програм заважали такі фактори: відсутність процедури проведення системного загальнодержавного соціологічного дослідження з питань європейської інтеграції, яке б, зокрема, чітко визначило цільові групи українського суспільства за професійною ознакою (працівники сфери освіти, лікарі, науковці, працівники агропромислового комплексу, підприємці, військовослужбовці, державні службовці, науковці та дослідники, діячі культури та мистецтв, бізнесмени тощо), за демографічним зрізом (різні вікові групи населення, зокрема найбільш соціально мобільна активна група молоді 18—29 років, групи середнього віку 30—39 та 40—49 років) та регіональною специфікою. Проведення такого соціологічного дослідження на постійній основі дало б змогу чітко усвідомлювати, яку інформацію необхідно доносити до суспільства та якими методами. Водночас слід врахувати, що у процесі проведення моніторингу рівня суспільної підтримки євроінтеграційного курсу переважно використовувалися дані соціологічних опитувань, що проводяться неурядовими організаціями;

відсутність належного фінансового забезпечення. З одного боку, це було обумовлено тим, що у попередні роки у державному бюджеті передбачалося недостатньо коштів на відповідні цілі. З іншого — не використовувалася практика реалізації проєктів у форматі державно-приватного партнерства та із залученням спонсорських коштів;

відсутність ефективної взаємодії та зв'язку між владою (як на центральному, так і місцевому рівні) та суспільством, що створило певний вакуум у спілкуванні з громадськими організаціями з питань європейської інтеграції;

використовувалися застарілі методи інформування, а інформація, яка з'являлася в засобах масової інформації, носила здебільшого репортажний характер, не враховувала потреб пересічного громадянина. Недостатньо використовувалися інформаційний ресурс ЄС, не здійснювалася його належна адаптація до потреб українського споживача;

недостатня увага приділялася інформаційній роботі на регіональному та місцевому рівні.

Таким чином, існує нагальна потреба в удосконаленні підходів до інформування та налагодження комунікації з громадськістю з актуальних питань європейської інтеграції України. Реалізація Угоди про асоціацію вимагатиме проведення масштабних, іноді непопулярних реформ і їх об'єктивне розуміння з боку громадськості стає вкрай важливою передумовою успішного просування України шляхом європейської інтеграції. Крім того, доцільно розпочати відповідну роботу з молоддю, яка на момент прийняття рішення щодо вступу до ЄС досягне виборчого віку.

Мета реалізації Концепції

Метою Концепції є забезпечення стабільно високого рівня усвідомленої підтримки населенням України євроінтеграційного курсу як одного з пріоритетів внутрішньої та зовнішньої політики нашої держави, реформ, які проводяться та проводимуться владою з метою підготовки України до майбутнього членства в ЄС. Крім того, Концепція спрямована на забезпечення належного рівня обізнаності громадян України з особливостями процесу європейської інтеграції, змісту та завдань Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

Можливі три варіанти розв'язання проблеми.

Перший варіант передбачає затвердження Державної цільової програми інформування громадськості з питань європейської інтеграції України, подібної до програми, яка виконувалася у 2008—2011 роках, забезпечивши її необхідним фінансуванням. Однак зазначена програма не передбачала належної участі та відповідальності з боку громадянського суспільства.

Другий варіант передбачає проведення широкомасштабної інформаційної кампанії мобілізаційного характеру з метою підтримки переважною більшістю українського населення ідеї вступу України до ЄС (на зразок тих, що проводяться в країнах — кандидатах на вступ до ЄС перед проведенням референдуму з цього питання).

Водночас виконання подібної програми є передчасним, оскільки на сьогодні Україна перебуває на етапі укладення Угоди про асоціацію з ЄС та потребуватиме значних додаткових витрат з державного бюджету.

Третій варіант передбачає реалізацію Концепції реалізації державної політики у сфері інформування та налагодження комунікації з громадськістю з актуальних питань європейської інтеграції України на період до 2017 року. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 р. № 220 схвалено план дій з впровадження в Україні ініціативи «Партнерство «Відкритий Уряд», який передбачає налагодження активної комунікації між владою та суспільством з усіх важливих питань функціонування та розвитку держави. Зважаючи на те, що європейська інтеграція та виконання Угоди про асоціацію з ЄС є одним з ключових елементів державної політики, запропонована Концепція повинна стати суттєвим доповненням до зазначеної ініціативи.

Крім того, ідея запровадження в роботі з інформування громадськості з питань європейської інтеграції комунікаційного елементу дасть змогу розділити відповідальність (у тому числі фінансову) за виконання цієї роботи із заінтересованими неурядовими організаціями, міжнародними донорами та бізнес-структурами (у тому числі у формі аутсорсингу). Такий підхід відповідає сучасним тенденціям у ЄС та сприятиме економії державних коштів.

Для впровадження рекомендується третій варіант, що забезпечить досягнення бажаного результату в реалізації мети Концепції.

Шляхи і способи розв'язання проблеми, строки реалізації Концепції

Для досягнення мети Концепції необхідно:

проводити щорічний моніторинг рівня підтримки населенням євроінтеграційного курсу України, обізнаності населення щодо сутності реформ та потреб населення в інформації з євроінтеграційної тематики, а також найбільш популярних серед населення засобів донесення згаданої інформації. Для цього повинні проводитися соціологічні опитування в розрізі цільових груп за професійними, регіональними та демографічними ознаками;

удосконалити попередній підхід до виконання подібних програм, зокрема з урахуванням соціологічних опитувань розробити диференційовані підходи і плани інформування;

використовувати не тільки технології інформування, але і методи комунікації (публічні дебати, громадські обговорення, форуми, сторінки в соціальних мережах, інститути громадських рад, засідання за експертним круглим столом, семінари, прес-клуби);

орієнтуватися на використання сучасних методів донесення інформації (інтернет-конференції, чати, ток-шоу, телевіторини, електронні видання, брендинг), у тому числі з використанням новітніх технологій;

використовувати методику порівняння (в тому числі досвід інших держав та приклади інших інтеграційних об'єднань) із залученням експертів держав — членів ЄС;

ефективно використовувати інформаційний продукт ЄС з відповідною його адаптацією до національного середовища;

більш активно залучати до роботи лідерів громадської думки, популярних представників усіх сфер суспільного життя: науки, культури, спорту та бізнесу, державних та громадських діячів, фаворитів з України та ЄС;

налагодити дієву взаємодію із загальнодержавними та регіональними засобами масової інформації, сприяючи збільшенню в їх контенті євроін-

теграційної проблематики, а також переходу від суто репортажної до інформаційно-аналітичної роботи;

повною мірою використовувати для роботи з інформування громадськості з питань європейської інтеграції загальнодержавні інформаційні приводи (у тому числі події національного рівня) та масові заходи (у тому числі державні свята);

акцентувати роботу на регіонах, у тому числі в частині активного запровадження новітніх засобів інформування населення;

запровадити державно-приватне партнерство, віддавати перевагу спільним проєктам;

заохочувати співфінансування та залучення спонсорських коштів.

Концепція розрахована на середньострокову перспективу — п'ять років (з 2013 по 2017 роки), протягом яких очікується підписання та набрання чинності Угодою про асоціацію між Україною та ЄС, а також початок активного виконання євроінтеграційних реформ.

Очікувані результати

Реалізація Концепції дасть змогу:

створити сприятливе інформаційне середовище, необхідне для послідовного дотримання проголошеного курсу на європейську інтеграцію України;

популяризувати зміст євроінтеграційних реформ, підвищити рівень підтримки з боку громадськості та зменшити суспільний негатив у разі їх непопулярності;

посилити внутрішньополітичну підтримку євроінтеграційного курсу нашої держави;

збільшити обсяг інформації з питань європейської інтеграції в інформаційному середовищі України;

запровадити здійснення громадського контролю за реалізацією євроінтеграційного курсу;

підвищити рівень обізнаності українського суспільства щодо змісту реформ в контексті виконання майбутньої Угоди про асоціацію між Україною та ЄС;

захистити громадську думку від можливого маніпулювання;

забезпечити послідовне зростання рівня усвідомленої підтримки громадянами України ідеї набуття членства в ЄС.

Обсяг фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів

Концепція не вимагає витрат з державного бюджету.

Водночас для реалізації Концепції буде затверджено план заходів, виконання якого потребуватиме фінансування з державного бюджету.

Виконання плану заходів щодо реалізації Концепції здійснюватиметься МЗС разом із заінтересованими органами виконавчої влади за рахунок та в межах видатків, які передбачаються у законі про Державний бюджет України на відповідний рік, спонсорських коштів, інших джерел, не заборонених законодавством.

КАДРОВІ ПИТАННЯ

Президент України

призначив:

ЛУЦЬКОГО Максима Георгійовича — головою Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації;
КУРІННОГО Юрія Юрійовича — головою Голосіївської районної в місті Києві державної адміністрації;
БОНДАРЯ Юрія Івановича — головою Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації;
АДЗЕЛЕНКА Олександра Васильовича — головою Березівської районної державної адміністрації Одеської області;
ПІТАКА Івана Георгійовича — головою Арцизької районної державної адміністрації Одеської області;
АГБАЛОВА Ігоря Володимировича — головою Попаснянської районної державної адміністрації Луганської області;
ЯВОРСЬКОГО Павла Михайловича — головою Кременської районної державної адміністрації Луганської області;
КУЛАЖКІНА Сергія Вікторовича — головою Снігурівської районної державної адміністрації Миколаївської області;
ОРЛОВА Олександра Віталійовича — головою Овідіопольської районної державної адміністрації Одеської області;
ФЕДОРНАКА Василя Івановича — головою Нововоронцовської районної державної адміністрації Херсонської області;
ЛЕЩЕНКА Івана Васильовича — головою Великобагачанської районної державної адміністрації Полтавської області;
ДОРОШЕНКА Сергія Васильовича — головою Жашківської районної державної адміністрації Черкаської області;
ГУДИМЕНКА Сергія Юрійовича — головою Корсунь-Шевченківської районної державної адміністрації Черкаської області;
КОСТИРЮ Олега Валерійовича — головою Черкаської районної державної адміністрації Черкаської області;
ЧЕРЕВКА Олександра Анатолійовича — головою Шполянської районної державної адміністрації Черкаської області;
ОВДІСЕНКА Олександра Дмитровича — головою Сакської районної державної адміністрації Автономної Республіки
ГРИЦИКА Петра Васильовича — головою Перечинської районної державної адміністрації Закарпатської області;
ГЕРАСЕНКА Володимира Григоровича — головою Ріпкинської районної державної адміністрації Чернігівської області;
ГОЛЬЦЯ Віталія Віталійовича — головою Талалаївської районної державної адміністрації Чернігівської області;
ЧЕРЕПАХІНА Сергія Івановича — головою Красnodонської районної державної адміністрації Луганської області;
ЛЮБЦОВА Євгена Васильовича — головою Мелітопольської районної державної адміністрації Запорізької області;
ДЖУГАНА Сергія Васильовича — головою Василівської районної державної адміністрації Запорізької області

звільнив:

СИДОРОВА Івана Петровича — з посади голови Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації згідно з поданою ним заявою;
КОРДУБАНА Віктора Володимировича — з посади голови Великобагачанської районної державної адміністрації Полтавської області;
МАЛЄВА Олександра Миколайовича — з посади голови Арцизької районної державної адміністрації Одеської області;
БУНЧУКА Сергія Васильовича — з посади голови Снігурівської районної державної адміністрації Миколаївської області у зв'язку з виходом на пенсію;

МИКОЛЮКА Івана Івановича — з посади голови Тетіївської районної державної адміністрації Київської області;
КРИНИЦЬКОГО Олександра Михайловича — з посади голови Долинської районної державної адміністрації Івано-Франківської області;
ГРАЧОВА Сергія Володимировича — з посади голови Василівської районної державної адміністрації Запорізької області;
ГОТЬЧКА Андрія Андрійовича — з посади голови Перечинської районної державної адміністрації Закарпатської області;
КАРЛАШЕНКА Сергія Феодоровича — з посади голови Сакської районної державної адміністрації Автономної Республіки Крим;
ЖИДКОВА Михайла Анатолійовича — з посади голови Овідіопольської районної державної адміністрації Одеської області;
ПАВЛОВА Олександра Васильовича — з посади голови Жашківської районної державної адміністрації Черкаської області.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 березня 2013 р. № 198
Київ

Про затвердження Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу

Відповідно до частини другої статті 43 Закону України «Про зайнятість населення» Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 березня 2013 р. № 198

ПОРЯДОК реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає процедуру реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, територіальним органом Державної служби зайнятості (далі — територіальний орган) з метою отримання ними соціальних послуг.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному у Законах України «Про зайнятість населення», «Про імміграцію», «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття».

Реєстрація безробітних

3. Реєстрація безробітних, які звертаються за сприянням у працевлаштуванні (далі — реєстрація), проводиться територіальним органом незалежно від зареєстрованого місця проживання чи перебування.

Під час проведення реєстрації працівник територіального органу заповнює в Єдиній інформаційно-аналітичній системі Державної служби зайнятості персональну картку, в якій зазначаються персональні дані безробітного (прізвище, ім'я та по батькові, зареєстроване місце проживання чи перебування, число, місяць та рік народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відповідну відмітку в паспорті), відомості про останнє місце роботи або вид діяльності згідно із частиною першою статті 4 Закону України «Про зайнятість населення», підстава для припинення трудових відносин відповідно до запису в трудовій книжці або іншого виду діяльності, що підтверджено документально. Форма персональної картки та додатки до неї затверджуються Мінсоцполітики.

Обробка персональних даних безробітних здійснюється територіальним органом відповідно до закону.

Реєстрація проводиться за умови пред'явлення паспорта громадянина України або тимчасового посвідчення громадянина України, облікової картки платника податків, трудової книжки (цивільно-правового договору чи документа, який підтверджує період зайнятості), а в разі потреби також військового квитка, диплома або іншого документа про освіту.

Громадянин, який втратив паспорт, пред'являє тимчасове посвідчення, що підтверджує особу громадянина України, особа, яка не досягла 16-річного віку, — свідоцтво про народження та довідку про реєстрацію місця проживання, видану територіальним органом або підрозділом ДМС.

Інвалід, який не досяг встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку та отримує пенсію по інвалідності або державну соціальну допомогу відповідно до Законів України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» та «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам», пред'являє пенсійне посвідчення або посвідчення особи, яка отримує відповідну державну соціальну допомогу, і подає довідку до акта огляду медико-соціальною експертною комісією та індивідуальну програму реабілітації.

Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, визнані в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, яким надано в Україні притулок чи тимчасовий захист, а також ті, що одержали дозвіл на імміграцію, подають посвідку на постійне проживання або посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист.

Особа, яка втратила трудову книжку, подає дублікат трудової книжки чи довідку архівної установи про прийняття та звільнення з роботи або цивільно-правовий договір чи документ, який підтверджує період зайнятості такої особи.

4. Крім документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку, для реєстрації подаються:

1) випускниками вищих навчальних закладів, які навчалися за державним замовленням і звернулися до територіального органу протягом одного року з дня закінчення навчання, — направлення на роботу, довідка про надання можливості самостійного працевлаштування, а ті, що навчалися на контрактній основі і звернулися до територіального органу протягом одного року з дня закінчення навчання, — довідка навчального закладу про підтвердження форми навчання.

Форма направлення на роботу та довідки про надання можливості самостійного працевлаштування затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 р. № 992 «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» (ЗП України, 1996 р., № 17, ст. 460);

2) членами особистого селянського господарства, які протягом 12 календарних місяців, що передували дню реєстрації у територіальному органі, перебували у трудових відносинах або займалися іншим видом діяльності згідно із частиною першою статті 4 Закону України «Про зайнятість населення» менш як шість місяців (крім осіб, які закінчили або припинили навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилися із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби та вперше приймаються на роботу), — довідка про припинення ведення особистого селянського господарства або вихід з такого господарства, видана сільською, селищною або міською радою за місцезнаходженням земельної ділянки;

3) військовослужбовцями (крім військовослужбовців строкової служби) Збройних Сил, внутрішніх військ МВС, Служби зовнішньої розвідки, інших військових формувань, утворених відповідно до законів, Держприкордонслужби, СБУ, Держспецнацслужби, особами рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, органів внутрішніх справ, органів і підрозділів цивільного захисту, податкової міліції, а також особовим складом воєнізованих аварійно-рятувальних служб, утворених відповідно до законодавства на постійній основі (далі — військовослужбовці), які звільнені із служби за станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів без права на пенсію, — військовий квиток, в якому зазначена дата взяття їх на облік у військовому комісаріаті відповідно до законодавства.

5. Статус безробітного надається особам, які зазначені у частині першій статті 43 Закону України «Про зайнятість населення», з першого дня реєстрації у територіальному органі на підставі заяви за формою, затвердженою Мінсоцполітики, у разі відсутності підходящої роботи, підбір якої здійснюється відповідно до статті 46 зазначеного Закону.

У разі наявності пропозиції підходящої роботи у день подання заяви про надання статусу безробітного особі за попереднім узгодженням з роботодавцем видається направлення на працевлаштування за формою, затвердженою Мінсоцполітики. Особа зобов'язана подати протягом семи календарних днів з дня отримання такого направлення територіальному органі письмову відповідь роботодавця про працевлаштування або відмову у працевлаштуванні.

Якщо в зазначений строк особа подає територіальному органі письмову відповідь роботодавця про відмову у працевлаштуванні або відстрочення вирішення питання щодо працевлаштування у зв'язку з необхідністю проходження медичного та наркологічного огляду, призначення дати конкурсного відбору, такої особі надається статус безробітного з дня подання відповідної заяви.

6. Рішення про надання статусу безробітного чи відмову у наданні такого статусу приймається територіальним органом не пізніше ніж протягом семи календарних днів з дня подання особою заяви про надання статусу безробітного.

Особа під час подання зазначеної заяви ознайомлюється з правами та обов'язками зареєстрованого безробітного.

7. Підставами для відмови у наданні статусу безробітного є:

- 1) відсутність на дату звернення до територіального органу документів, зазначених у пунктах 3 і 4 цього Порядку;
- 2) встановлення факту зайнятості особи, у тому числі отримання повідомлення роботодавця про працевлаштування особи;
- 3) подання заяви про надання статусу безробітного особою, яка не зазначена у частині першій статті 43 Закону України «Про зайнятість населення»;
- 4) письмова відмова особи від пропозиції підходящої роботи;
- 5) невідвідування роботодавця та неподання в установлений строк без поважних причин особою письмової відповіді роботодавця про відмову у працевлаштуванні відповідно до виданого територіальним органом направлення на працевлаштування;

6) неповнення особою коштів, отриманих за період попередньої реєстрації, що припинена на підставі абзаців дев'ятнадцятого — двадцять першого підпункту 1 пункту 37 цього Порядку.

8. Особам, які навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, а також особам, у яких відсутній страховий стаж, крім тих, що зазначені у частині другій статті 6 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», не може бути надано статус безробітного.

9. У разі прийняття територіальним органом рішення про відмову у наданні статусу безробітного особа може повторно подати заяву про надання зазначеного статусу не раніше ніж через сім календарних днів з дня прийняття такого рішення.

Рішення територіального органу про відмову у наданні статусу безробітного може бути оскаржене в установленому законодавством порядку.

Вимоги щодо реєстрації окремих категорій осіб

10. Особи, які зазначені у частині першій статті 14 Закону України «Про зайнятість населення» (крім інвалідів, які не досягли встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку і норматив працевлаштування яких встановлюється згідно із Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні») та мають право на додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню на підприємства, в установи, організації з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб за рахунок квоти у розмірі 5 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників, для надання статусу безробітного, крім документів, зазначених у пунктах 3 і 4 цього Порядку, подають:

один з батьків, що має на утриманні дитину віком до шести років, — свідоцтво про народження дитини;

один з батьків, що виховує без одного з подружжя дитину віком до 14 років або дитину-інваліда, — довідку структурного підрозділу місцевої держадміністрації з питань соціального захисту населення про підтвердження факту виховання без одного з подружжя дитини віком до 14 років або дитини-інваліда, свідоцтво про народження дитини або посвідчення дитини-інваліда (у разі наявності);

один з батьків або особа, яка їх замінює, що має на утриманні без одного з подружжя інваліда з дитинства (незалежно від віку) та/або інваліда І групи (незалежно від причини інвалідності), — довідку структурного підрозділу місцевої держадміністрації з питань соціального захисту населення про підтвердження факту утримання без одного з подружжя інваліда з дитинства (незалежно від віку) та/або інваліда І групи (незалежно від причини інвалідності) та неотримання компенсації та/або надбавки відповідно до законодавства;

особа, яка замінює батьків і має на утриманні дитину віком до шести років, — рішення суду або розпорядження органів опіки та піклування про встановлення опіки чи піклування над такою дитиною;

особа, яка замінює батьків і без одного з подружжя виховує дитину віком до 14 років або дитину-інваліда, — рішення суду або розпорядження органів опіки та піклування про встановлення опіки чи піклування над такою дитиною, довідку структурного підрозділу місцевої держадміністрації з питань соціального захисту населення про підтвердження факту виховання без одного з подружжя дитини віком до 14 років або дитини-інваліда та посвідчення дитини-інваліда (у разі наявності);

дитина-сирота або дитина, позбавлена батьківського піклування, — довідку органів опіки та піклування про її належність до категорії дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування;

особа, яка звільнена після відбування покарання або примусового лікування, за умови відсутності будь-якого виду зайнятості з дати звільнення до дати реєстрації у територіальному органі — відповідну довідку установи, в якій така особа відбувала покарання або проходила примусове лікування;

особа, якій виповнилося 15 років та яка за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, може, як виняток, прийматися на роботу, — заяву одного з батьків або особи, яка їх замінює, про згоду на працевлаштування такої особи, свідоцтво про народження чи рішення суду або розпорядження органів опіки та піклування про встановлення опіки чи піклування.

11. Особи, які закінчили або припинили навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилися із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби та вперше приймаються на роботу, з метою реалізації права на додаткові гарантії повинні зареєструватися у територіальному органі протягом шести місяців з дня закінчення або припинення навчання чи звільнення із служби.

Підходяща робота для безробітного

12. Підходящою для безробітного є робота, що відповідає його освіті, професії (спеціальності), кваліфікації.

Підбір підходящої роботи здійснюється територіальним органом, у якому безробітний зареєстрований, з урахуванням доступності транспортного обслуговування, встановленої рішенням місцевої держадміністрації, виконавчого органу відповідної ради.

За згодою безробітного підбір підходящої роботи може здійснюватися також в інших регіонах.

13. Підходящою для безробітного є робота у разі, коли запропонована заробітна плата не нижча, ніж його заробітна плата за останнім місцем роботи, з урахуванням середнього розміру заробітної плати, що склався за минулий місяць у регіоні, де безробітний зареєстрований.

Якщо середній розмір заробітної плати, що склався за минулий місяць у регіоні, нижчий, ніж заробітна плата особи за останнім місцем роботи, підходящою є робота з розміром заробітної плати не меншим, ніж середній розмір у регіоні.

У пропозиції підходящої роботи безробітному враховується розмір заробітної плати, яку він отримував за останнім місцем роботи, згідно з даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

14. Підходящою для безробітного є робота з розміром заробітної плати не меншим, ніж розмір мінімальної заробітної плати, у разі, коли:

у Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування відсутні дані про розмір заробітної плати за останнім місцем роботи;

безробітний бажає відновити трудову діяльність після тривалої (більш як 12 місяців) перерви;

пошук роботи здійснюється вперше.

15. Підбір підходящої роботи для інваліда (у тому числі шляхом розумного пристосування існуючого або створення нового робочого місця) здійснюється відповідно до його професійних знань і навичок та з урахуванням довідки до акта огляду медико-соціальної експертної комісії з висновком про умови і характер праці, індивідуальної програми реабілітації та побажаний інваліда щодо умов праці.

16. Якщо відсутні документи, що підтверджують трудову діяльність та/або освіту безробітного, підбір підходящої роботи здійснюється за професіями, що не потребують спеціальних знань, умінь та навичок.

17. Для безробітних, які не мають професії (спеціальності) і вперше шукають роботу, підходящою є робота, яка потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці.

18. Для осіб, які не працювали за попередньо здобутими професіями (спеціальностями) більш як 12 місяців, підходящою є робота, яку вони виконували за останнім місцем роботи, а робота за попередньо здобутими професіями (спеціальностями) може бути підходящою за умови підвищення кваліфікації за направленням територіального органу з урахуванням потреби ринку праці.

19. У разі коли протягом шести місяців з дня реєстрації безробітному неможливо підібрати роботу за професією, підходящою є робота, що потребує зміни професії з урахуванням його здібностей, стану здоров'я, професійного досвіду, доступних для нього видів навчання та потреби ринку праці.

20. Для безробітних, які не мають професії або працювали на роботах, що не потребують спеціальної підготовки, та зареєстровані у територіальному органі більш як шість місяців, підходящою роботою також є участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру, тривалість яких перевищує один місяць (далі — громадські та інші роботи тимчасового характеру).

Для осіб, які бажають відновити трудову діяльність після тривалої (більш як 12 місяців) перерви (крім осіб, яким до досягнення встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку залишилося два і менше роки), підходящою роботою також є участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру, які відповідають їх освіті, професії (спеціальності), професійному досвіду, зокрема за спорідненими професіями.

Спорідненими професіями є професії, що відповідно до Національного класифікатора «Класифікатор професій» відносяться до однієї групи професій.

21. У разі отримання безробітним професії за направленням територіального органу підходящою є робота як за новою, так і за попередньою здобутою професією (спеціальністю).

22. Підходящою не може бути робота у разі, коли:

вона пов'язана із зміною місця проживання безробітного без його згоди; місце роботи розташоване за межами доступності транспортного обслуговування, встановленої рішенням місцевої держадміністрації, виконавчого органу відповідної ради;

умови праці не відповідають правилам і нормам, встановленим законодавством про працю та охорону праці, стану здоров'я особи, що підтверджено медичною довідкою;

заробітна плата нижча, ніж встановлений законом розмір мінімальної заробітної плати, або не забезпечуються гарантії щодо її своєчасної виплати.

Достроковий вихід на пенсію безробітних

23. Особам, трудовий договір з якими розірвано за ініціативою роботодавця у зв'язку із зміною організації виробництва і праці, в тому числі ліквідацією, реорганізацією, банкрутством, перепрофілюванням підприємств, установ, організацій, скороченням чисельності або штату працівників, та військовослужбовцям, які звільнені із служби у зв'язку із скороченням чисельності або штату без права на пенсію, яким на день звільнення залишилося не більш як півтора року до встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку або віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до Законів України «Про державну службу», «Про статус народного депутата України», «Про прокуратуру», «Про наукову і науково-технічну діяльність», за умови їх реєстрації у територіальному органі та відсутності підходящої роботи гарантується право на достроковий вихід на пенсію, якщо вони мають страховий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі згідно з абзацом першим частини першої статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», що підтверджується довідкою управління Пенсійного фонду України в районі, місті, районі у місті, управлінні у місті та районі (далі — управління Пенсійного фонду України).

24. Для пункту 23 цього Порядку поширюється також на осіб, які звільняються з підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання у зв'язку з відселенням або самостійним переселенням з території радіоактивного забруднення, у разі їх реєстрації у територіальному органі у місячний строк після звільнення.

25. Особам, які влаштувалися на роботу на Чорнобильську АЕС до 15 грудня 2000 р. та звільнені з роботи у зв'язку з достроковим зняттям Чорнобильської АЕС з експлуатації, у разі їх реєстрації у територіальному органі протягом 14 календарних днів після звільнення з Чорнобильської АЕС гарантується право на достроковий вихід на пенсію відповідно до статті 12 Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» за два роки до встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку (на день звільнення) за наявності встановленого законодавством про пенсійне забезпечення необхідного загального трудового стажу (в тому числі на пільгових умовах).

26. Клопотання про достроковий вихід на пенсію безробітного до управління Пенсійного фонду України надається територіальним органом безробітному з числа осіб, зазначених у пунктах 23—25 цього Порядку, за його особистою заявою.

У клопотанні про достроковий вихід на пенсію зазначаються прізвище, ім'я та по батькові безробітного, серія та номер паспорта, реєстраційний номер облікової картки платника податків (у разі наявності), вік особи на дату звільнення, причина звільнення та зобов'язання територіального органу відшкодувати витрати на виплату пенсії та її доставку в разі, коли на підставі клопотання та інформації про страховий стаж відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» управління Пенсійного фонду України повідомить територіальний орган про призначення особи пенсії достроково.

27. У разі відмови управління Пенсійного фонду України у призначенні пенсії особі, якій надане клопотання про достроковий вихід на пенсію, така особа має право зареєструватися (перереєструватися) у територіальному органі на загальних підставах.

Відвідування територіального органу

28. Безробітний зобов'язаний відвідувати з метою пошуку підходящої роботи та отримання інших соціальних послуг територіальний орган, в якому він зареєстрований, не рідше ніж один раз на 30 календарних днів з паспортом чи іншим документом, що посвідчує особу, та трудовою книжкою.

У разі зміни даних, що впливають на підбір підходящої роботи, або підстав для виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття зареєстрований безробітний подає відповідні документи.

29. Дата наступного відвідування безробітним територіального органу, в якому він зареєстрований, встановлюється територіальним органом не рідше ніж один раз на 30 календарних днів за погодженням з безробітним, що зазначається в додатку до персональної картки, та може бути відстрочена більш як на 30 календарних днів у зв'язку з поданням:

довідки-виклику на сесію та заяви безробітного про невідвідування територіального органу протягом періоду сесії чи захисту дипломної роботи в разі навчання за заочною чи вечірньою формою у навчальних закладах не за направленням територіального органу (до наступного робочого дня після закінчення сесії чи захисту дипломної роботи з урахуванням часу, необхідного для проїзду від місця навчання);

ДОКУМЕНТИ

повістки про призов на навчальні або перевірочні та спеціальні збори у Збройні Сили згідно із Законом України «Про загальний військовий обов’язок і військову службу» (до наступного робочого дня після закінчення зборів з урахуванням часу, необхідного для проїзду від місця зборів); заяви про надання дозволу не відвідувати територіальний орган у зв’язку з оздоровленням та літнім відпочинком дітей віком до 14 років (перерва між відвідуваннями може становити 40 календарних днів один раз протягом календарного року). Зміна безробітним територіального органу реєстрації 30. У разі бажання зареєстрованого безробітного здійснювати пошук роботи, отримувати виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги в іншому територіальному органі безробітний подає до територіального органу, в якому він зареєстрований, відповідну заяву. З дня подання такої заяви реєстрація припиняється відповідно до абзацу двадцять четвертого підпункту 1 пункту 37 цього Порядку. 31. Рішення про надання статусу безробітного та призначення виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття приймається іншим територіальним органом з дня подання до нього відповідної заяви. Ведення та припинення обліку осіб, які шукають роботу 32. Облік осіб, які шукають роботу, ведеться шляхом внесення працівником територіального органу даних про таких осіб та отримани ними соціальні послуги до Єдиної інформаційно-аналітичної системи Державної служби зайнятості. На підставі цих даних формується персональна картка. Особами, які шукають роботу, є особи, яким не може бути надано в установленому порядку статус безробітного, а також відмовлено у наданні такого статусу відповідно до пункту 7 цього Порядку. Зазначені особи мають право на отримання послуг з підбору роботи, інформаційно-консультаційних, профорієнтаційних та інших послуг, передбачених законодавством, сприяння у працевлаштуванні, інших видах зайнятості, зокрема шляхом участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру. Обробка персональних даних осіб, які шукають роботу, здійснюється територіальним органом відповідно до закону. Територіальний орган веде облік таких осіб незалежно від зареєстрованого місця проживання чи перебування за умови пред’явлення реєстраційного номера облікової картки платника податків та: громадянами України — паспорта громадянина України або іншого документа, що посвідчує особу, чи документа, який має такі обов’язкові реквізити, як прізвище, ім’я, по батькові, фотокартку, а також підпис відповідальної посадової особи, печатку або штамп установи, яка видала документ, дату видачі; іноземцями та особами без громадянства, які постійно проживають в Україні, визнані в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, яким надано в Україні притулок чи тимчасовий захист, а також ті, що одержали дозвіл на імміграцію, — посвідки на постійне проживання або посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист. Особи, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби, пред’являють паспорт з відповідною відміткою. 33. Особи, які зазначені у пункті 32 цього Порядку, подають необхідні відомості про освіту та досвід роботи. З метою прискорення працевлаштування інформація про осіб, які шукають роботу, за їх згодою розміщується на офіційному веб-сайті Державної служби зайнятості. 34. Особи, які не подали документи, зазначені у пункті 32 цього Порядку, мають право на отримання інформаційно-консультаційних послуг. 35. Працівники, які втратили частину заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв’язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції без припинення трудових відносин, беруться на облік на умовах, визначених цим Порядком. Такі особи беруть участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру на підставі направлення територіального органу. 36. Особа, яка шукає роботу, знімається з обліку з дня: реєстрації як безробітної; подання заяви про зняття з обліку; її смерті.			
Припинення реєстрації 37. Територіальний орган припиняє реєстрацію: 1) з дня: початку зайнятості особи (крім участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру, зайнятості працюю, пов’язаною з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів); — працевлаштування за наймом на умовах трудового договору (контракту); — укладення цивільно-правового договору щодо виконання робіт (надання послуг); — забезпечення роботою самостійно; — призначення виплати грошового забезпечення батькам-вихователям дитячих будинків сімейного типу, прийомним батькам; — призначення грошової допомоги на догляд за інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу, який за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього нагляду; — призначення грошової допомоги, компенсації та/або надбавки непрацюючій працездатній особі, яка фактично здійснює догляд за дитиною-інвалідом, інвалідом I групи або особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку; — зайняття іншим видом діяльності згідно із статтею 4 Закону України «Про зайнятість населення»; поновлення зареєстрованого безробітного на роботі за рішенням суду, що набрало законної сили; вступу на навчання за денною формою, у тому числі з використанням нау-череа; призову на строкову військову або альтернативну (невійськову) службу; набрання законної сили вироком суду про засудження особи до позбавлення волі, обмеження волі, арешту (крім випадків звільнення від відбування покарання з випробуванням); видачі клопотання про достроковий вихід на пенсію безробітного до управління Пенсійного фонду України; досягнення особою встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку або призначення пенсії за віком на пільгових умовах чи за вислугу років; подання заяви про здійснення догляду за дитиною до досягнення нею три-річного віку або закінчення періоду, визначеного у медичному висновку; подання безробітним заяви про припинення реєстрації; подання довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією з висновком про визнання особи нездатною до трудової діяльності; встановлення факту подання особою недостовірних даних та документів, на підставі яких прийнято рішення про надання їй статусу безробітного, при-значення виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття та на-дання соціальних послуг, що мав місце протягом періоду реєстрації; встановлення факту виконання безробітним оплачуваної роботи (надання послуг), зайняття іншим видом діяльності згідно із статтею 4 Закону України «Про зайнятість населення»; припинення професійного навчання за направленням територіального ор-гану без поважних причин; відмови від двох пропозицій підходящої роботи, в тому числі за набутою професією за направленням територіального органу, а для безробітного, який вперше шукає роботу та не має професії (спеціальності), — відмови від двох пропозицій проходження професійного навчання у період з дня реєстрації (перереєстрації); смерті безробітного або визнання його за рішенням суду померлим, без-вісно відсутнім, недієздатним чи обмежено дієздатним; подання безробітним заяви про бажання отримувати соціальні послуги та виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття в іншому тери-торіальному органі; 2) у разі невідвідування без поважних причин територіального органу: протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про таке відвідування (крім тих, що беруть участь у громадських та інших роботах тимчасового ха-рактеру, проходять професійне навчання за направленням територіального органу, займають працюю, пов’язаною з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, мі-ських голів) (на 31-й день); протягом 14 робочих днів з дня припинення участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру, закінчення праці, пов’язаної з організацією			
підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів) (на 15-й день); протягом 14 робочих днів з дня закінчення професійного навчання за на-правленням територіального органу (на 15-й день); протягом 14 робочих днів з дня закінчення строку дії медичної довідки по вагітності та пологах (на 15-й день). 38. У разі припинення реєстрації особа може перебувати на обліку в тери-торіальному органі відповідно до умов цього Порядку. Перереєстрація безробітних 39. Особа має право перереєструватися у територіальному органі як без-робітна у разі, коли після припинення реєстрації залишилася безробітною та належить до категорії осіб, які зазначені у частині першій статті 43 Закону Ук-раїни «Про зайнятість населення». 40. Перереєстрація безробітного здійснюється з дня подання відповідної заяви або не раніше ніж через 90 календарних днів з дня припинення попе-редньої реєстрації відповідно до абзаців дев’ятого — двадцять другого підпункту 1 за умови повернення коштів, отриманих за період попередньої реєстрації, та абзацу другого підпункту 2 пункту 37 цього Порядку. 41. Перереєстрація безробітного здійснюється територіальним органом з дня припинення попередньої реєстрації з підстав, зазначених у підпункті 2 пункту 37 цього Порядку, за умови підтвердження поважних причин, з яких безробітний не зміг своєчасно звернутися до територіального органу, та у разі відвідування територіального органу, яким припинено реєстрацію, на наступ-ний робочий день після усунення таких причин. Поважними причинами, що підтверджуються відповідними документами, є хвороба особи, смерть членів сім’ї та близьких родичів, догляд за хворою дитиною віком до 14 років.			
ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 198			
ПЕРЕЛІК постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність 1. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2007 р. № 219 «Про затвердження Порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку громадян, які шукають роботу, і безробітних» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 12, ст. 437). 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 липня 2008 р. № 640 «Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку грома-дян, які шукають роботу, і безробітних» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 53, ст. 1772). 3. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 р. № 144 «Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку грома-дян, які шукають роботу, і безробітних» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 15, ст. 472). 4. Пункт 10 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, за-тверджених постановою Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2009 р. № 1290 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань діяльності органів і установ ви-конання покарань» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 93, ст. 3176). 5. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 538 «Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку грома-дян, які шукають роботу, і безробітних» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 39, ст. 1607). 6. Пункт 17 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань державної реєстрації юридичної особи та фізичної особи — підпри-ємця, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 2011 р. № 849 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань державної реєстрації юридичної особи та фізичної особи — підпри-ємця» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 61, ст. 2435). 7. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1080 «Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку грома-дян, які шукають роботу, і безробітних» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 83, ст. 3025). 8. Пункт 43 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затвер-джених постановою Кабінету Міністрів України від 25 січня 2012 р. № 35 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабі-нету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 249).			
реклама ◆ оголошення ◆ виклики до суду ◆ реклама ◆ оголошення ◆ виклики до суду			
Ворошиловський районний суд м. Донецька (83015, м. Донецьк, вул. Любавіна, 4) викликає у справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Зеленькова Дмитра Миколайовича про стягнення заборгованості від-повідача Зеленькова Дмитра Миколайовича. Справу призначено до розгляду на 08.00 год. 15 квітня 2013 року в приміщенні суду, 5 поверх, 23 кабінет, суддя Орехов О. І. Явка до суду — обов’язкова. У випадку неявки відповідача, справу буде розглянуто за його відсутності.			
Постановою господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 26.03.2013р. у справі № 916/514/13-г визнаю банкрутом Южненське міське комунальне підприєм-ство електромереж (65481, Одеська обл., м. Южне, пр-т Григорівського десанту, 24, кв. 37, МФО 328168, код ЄДРПОУ 23992042) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії - Ігнатовського Євгена Миколайовича (для лис-тів: 65481, Одеська обл., м. Южне, пр-т Григорівського десанту, 24, кв. 37). Заяви кредиторів приймаються протгогом місяця з дня офіційного оприлюднення повідомлення.			
Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області викли-кає Зайця Ігоря Валерійовича, 06.04.1970 року народження (останнє відоме місце реєстрації: Полтавська область, м. Кременчук, вул. Першотравнева, буд. 31/6, кв. 16), як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «БАНК ФОРУМ» до Зайця Ігоря Валерійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Судове засідання відбудеться 16 травня 2013 року о 16.00 год. у примі-щенні суду за адресою: м. Кременчук, вул. Першотравнева, 29/5, каб. №26. Явка до суду відповідача обов’язкова. У разі неявки справу буде розгля-нуто за вашої відсутності. Відповідач зобов’язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання. Суддя Д. Д. Андрієць			
Київський районний суд м.Сімферополя АР Крим викликає Агаєву Олену Миколаївну як відпо-відача за позовною заявою Публічного акціонер-ного товариства Комерційний банк «Приват Банк» до Агаєвої Олени Миколаївни про стягнення за-боргованості за кредитним договором. Судове засідання відбудеться 03 червня о 13 го-дині 30 хвилин у приміщенні Київського районного суду м. Сімферополя за адресою: АР Крим, м.Сім-ферополь, вул.Воровського,16, каб.18. У випадку вашої неявки, справа буде розглянута за вашої відсутності. При публікації оголошення про виклик до суду, відповідач вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. Суддя О. В. Гуріна			
Деснянський районний суд м. Чернігова викликає як відповідача Бондаренко Та-мару Віталівну (останнє відоме місце проживання: м. Чернігів, вул. Богунського, 51/84), для участі у цивільній справі № 2/750/16/13 (2506/1802/2012) за позовом Пуб-лічного акціонерного товариства комерційний банк «УкрСиббанк» до Зюзько Тамари Василівни, Зюзька Федора Миколайовича, Бондаренко Тамари Віталівни про стя-гнення заборгованості за кредитним договором та за зустрічним позовом Зюзька Фе-дора Миколайовича до Публічного акціонерного товариства комерційний банк «УкрСиббанк», Зюзько Тамари Василівни, Бондаренко Тамари Віталівни про захист прав споживачів та визнання договору припиненим. Судове засідання відбудеться 05.04.2013 року о 14.00 год. у приміщенні суду за ад-ресом: м. Чернігів, пр-т Перемоги, 141, каб. 207 (Суддя Карпута Л. В.). Попереджаємо, що в разі неявки в судове засідання без поважних причин або не-повідомлення про причини неявки, справу буде розглянуто у вашу відсутність за на-явними доказами, що містяться в матеріалах справи. Суддя Р. В. Ралець			
У провадженні Чортківського районного суду Тернопільської області знаходиться цивільна справа за позовом Пробижнянської парафії Української Греко-Католицької Церкви Храму Успення Пресвятої Богородиці до Ткач Марії Степанівни, Красилович Галини Михайлівни, Кобрин Марії Іванівни, Пробиж-нянської сільської рада Чортківського району, Держкомземагентства у Чортківському районі Тернопіль-ської області про визнання незаконним та скасування державного акта на право власності на земельну ділянку, анулювання реєстрації державного акта на право власності на земельну ділянку, визнання не-законними та скасування рішень сесій Пробижнянської сільської ради № 500 від 28 вересня 2006 року та № 208 від 25 червня 2008 року. Розгляд справи призначено на 14 год. 30 хв. 26 квітня 2013 року в залі № 2, Чортківського районного суду за адресою: Тернопільська область, м. Чортків, вул. С. Бандери, 13. Суд викликає по цій справі відповідачів Ткач Марію Степанівну, Красилович Галину Михайлівну, Коб-рин Марію Іванівну, реєстрація місця проживання: м. Львів, Брюховичі, вул. Шкільна, 27, (монастир) Львівської області. Явка до суду відповідачів є обов’язкова. У випадку неявки відповідачів Ткач Марії Степанівни, Красилович Галини Михайлівни, Кобрин Марії Іванівни, справа буде розглядатися у їх відсутності на підставі доказів, що маютьяся в матеріалах справи. Суддя О. П. Тесля			
Хортицький районний суд м. Запо-ріжжя викликає Гур’єва Димітрія Вікто-ровича в судове засідання як відповідача за позовом ПАТ КБ «При-ват Банк» до Гур’єва Димітрія Вікторо-вича про стягнення заборгованості, призначене на 11.04.2013 року о 9-30 годині, яке відбудеться за адресою: м. Запоріжжя, пр-т Ювілейний, 33, кабінет № 4-Б. Суддя Нещеретна Л. М.			
Калінінський районний суд міста Донецька (83052, м. Донецьк, пр. Миру, 50) розглядає цивільну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «КЕЙ-КОЛЕКТ» до Михайловської Єлиза-вети Анатоліївни, Гуренка Бориса Геннадійовича про стягнення заборгованості. Відповідач у справі Гуренко Борис Геннадійович, який мешкає за адресою: 83052, м. Донецьк, вул. Антіпова,2, кв.20, викликається на 11 квітня 2013 року о 10 год.00 хв. до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття від-повідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності. Суддя Істягіна Н. М.			
Дарницький районний суд м.Києва викликає Маянську Венеру Іванівну, яка за-реєстрована за адресою: м. Київ, вул. А. Ахматової,41, кв. 63, в судове засідання, яке відбудеться 10.04.2013 року о 14 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5А, у залі судових засідань № 103, по цивільній справі № 02/2-7011/12 за позовною заявою Маянської Тетяни Валеріївни до Маянської Венери Іванівни про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням. Суддя Куренков Є. С.			

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Відповідно до частини другої статті 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» оприлюднюємо відомості, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру

Міністра освіти і науки України

Табачника Дмитра Володимировича та членів його сім'ї за 2012 рік:
Члени сім'ї декларанта: дружина Назарова Тетяна Євгенівна

Відомості про доходи:
Загальна сума сукупного доходу Табачника Д.В. склала 2 713 798 грн, у тому числі:

- заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору — 280 383 грн;
- дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту — 55 212 грн;
- авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності — 27 287 грн;
- дивіденди, проценти — 547 293 грн;
- матеріальна допомога — 6 109 грн;
- дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна — 1 797 514 грн.

Загальна сума сукупного доходу членів сім'ї склала 496 754 грн, у тому числі:

- заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору — 204 657 грн;
- дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту — 55 212 грн;
- дивіденди, проценти — 236 885 грн.

Відомості про нерухоме майно:
У власності, в оренді чи на іншому праві користування у Табачника Д.В. перебувають в Київській області земельна ділянка загальною площею 6 960 м², житловий будинок загальною площею 559 м² та гараж загальною площею 58 м², у м. Києві квартира загальною площею 125 м².

У власності, в оренді чи на іншому праві користування у членів сім'ї перебувають у м. Києві квартира загальною площею 38 м².

Відомості про транспортні засоби:
У власності членів сім'ї Табачника Д.В. перебуває автомобіль легковий TOYOTA «CAMRY» з об'ємом двигуна 2 362 см³ 2004 року випуску.

Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи:
Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах Табачника Д.В. склала 9 506 055 грн.

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах членів сім'ї становить 2 583 915 грн.

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «МАРФІН БАНК» оголошує тендер на поставання сортувальника банкнот Laurel J700D (27 шт).

Умови проведення тендеру розміщені на сайті www.marfinbank.ua.

Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг

1. Замовник торгів: **ТОВ «ЕЛЕКТРО-НАЛАДКА»**, ЄДРПОУ 31386990
2. Поштова адреса: 83087, Донецька обл., м. Донецьк, пр. Богдана Хмельницького, буд.40.
3. Контактна інформація: (050)471-92-09; e-mail:tender2@eln.dn.ua
4. Інформація щодо предмету закупівлі: **«ДТЕК ЗАПОРІЗЬКА ТЕС. Технічне переоснащення енергблоку ст. №2. Поставання турбінного устаткування для модернізації турбоагрегату типу К-300-240-2ХТГЗ», закупівля № ЕН-13/17.**
5. Місце та спосіб отримання конкурсної документації: офіс ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА» або за письмовим запитом.

В провадженні Приморського районного суду м. Одеси знаходиться цивільна справа №1522/28806/12 за позовом Грабельникова Т. П. до Потолової М. І., Молдавського Р. Н., Потолової О. про визнання договору купівлі-продажу дійсним.

Приморський районний суд м. Одеси викликає Потолову Олену як відповідача у судові засідання, яке відбудеться 25.04.2013 року о 09 год. 50 хвилин у приміщенні Приморського районного суду за адресою: м. Одеса вул. Балківська, 33, (зал судових засідань № 207).

Приморський районний суд пропонує Потоловій Олені подати пояснення, заперечення та усі наявні докази по справі особисто або через представника.

У разі Вашої неявки у судові засідання, справа може бути розглянута у Вашу відсутність.

Суддя Донцов Д. Ю.

Літвіненко Людмила Юріївна, 10.10.1966 р. н., та Літвіненко Галина Анатоліївна, 23.06.1993 р. н., викликаються 10 квітня 2013 року на 13 год. 30 хв. у судові засідання до Керченського міського суду АР Крим (98300, АР Крим, м. Керч, вул. Свердлова, 4, зал судових засідань № 4) як відповідачі по цивільній справі № 107/2566/13 за позовом Літвіненка Анатолія Анатолійовича до Літвіненко Людмили Юріївни, Літвіненко Галини Анатоліївни про визнання осіб такими, що втратили право користування жилим помешканням.

Відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

В разі неявки відповідача без поважних причин справа буде розглядатися за його відсутності на підставі наявних у ній даних та доказів.

Суддя Григор'євська І. В.

Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг

1. Замовник торгів: **ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА»**, ЄДРПОУ 31386990
2. Поштова адреса: 83087, Донецька обл., м. Донецьк, пр. Богдана Хмельницького, буд.40.
3. Контактна інформація: (050) 471-92-09; e-mail:tender2@eln.dn.ua
4. Інформація щодо предмету закупівлі: **«ДТЕК ЗАПОРІЗЬКА ТЕС. Технічне переоснащення енергблоку ст. №4. Поставання турбінного устаткування для модернізації турбоагрегату типу К-300-240-2ХТГЗ», закупівля № ЕН-13/16.**
5. Місце та спосіб отримання конкурсної документації: офіс ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА» або за письмовим запитом.

Повідомляємо, що втрачене свідоцтво платника єдиного податку серія А №192614 на ФО-П Дурицький Сергій Станіславович, інд. код 3165520274, **вважати недійсним.**

Втрачені поліси ОСЦПВВНТЗ: серії АС: № 0604256 та серії АЕ № 1129377 та стікери до них, страховик - ПрАТ «Європейський страховий союз», код ЄДРПОУ 33552636 - **вважати недійсними.**

В провадженні Приморського районного суду м. Одеси знаходиться цивільна справа №1522/28806/12 за позовом Грабельникова Т.П. до Потолової М.І., Молдавської Р.Н., Потолової О. про визнання договору купівлі-продажу дійсним.

Приморський районний суд м. Одеси викликає Потолову Майю Ісаківну як відповідача у судові засідання, яке відбудеться 25.04.2013 року о 09 год. 50 хвилин у приміщенні Приморського районного суду за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, (зал судових засідань № 207).

Приморський районний суд пропонує Потоловій Майї Ісаківні подати пояснення, заперечення та усі наявні докази по справі особисто або через представника.

У разі вашої неявки у судові засідання, справа може бути розглянута за вашої відсутності.

Суддя Донцов Д. Ю.

В провадженні Приморського районного суду м. Одеси знаходиться цивільна справа №1522/28806/12 за позовом Грабельникова Т.П. до Потолової М.І., Молдавської Р.Н., Потолової О. про визнання договору купівлі-продажу дійсним.

Приморський районний суд м. Одеси викликає Молдавську Рахіль Наумівну як відповідача у судові засідання, яке відбудеться 25.04.2013 року о 09 год. 50 хвилин у приміщенні Приморського районного суду за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, (зал судових засідань № 207).

Приморський районний суд пропонує Молдавській Рахіль Наумівні подати пояснення, заперечення та усі наявні докази по справі особисто або через представника.

У разі вашої неявки у судові засідання, справа може бути розглянута за вашої відсутності.

Суддя Донцов Д. Ю.

Чутівський районний суд Полтавської області в цивільній справі за позовом Качали Сергія Григоровича до Москових Людмили Олексіївни, Москових Жанны Олексіївни про визнання втрати права на користування житлом викликає в судові засідання як відповідачів Москових Людмилу Олексіївну та Москових Жанну Олексіївну (останнє відоме зареєстроване місце проживання: смт Чутове Полтавської області, вул. Коханова, 21).

Судове засідання відбудеться 13 травня 2013 року о 09 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: смт Чутове, вул. Набережна, 15, Чутівського району Полтавської області.

Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки, справу буде розглянуто за вашої відсутності.

Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судові засідання.

Суддя Ланна Я. О.

Автозаводський районний суд м.Кременчука Полтавської області викликає як відповідача: Голубничого Сергія Володимировича (останнє відоме місце реєстрації: Полтавська область, м. Кременчук, провулок Тецівський, будинок 8, квартира 48) в судові засідання по цивільній справі № 524/1498/2013 р. за позовом Голубничої О.О. до Голубничого С.В. про розірвання шлюбу.

Судове засідання призначене на 09 год. 00 хв. 11 квітня 2013 року у приміщенні суду за адресою: м.Кременчук, вул.Першотравнева, 29/5, к. 16.

Явка до суду — обов'язкова.

У разі неявки відповідача, справа буде розглянута за відсутності цієї особи з ухваленням відповідного рішення на підставі наявних у справі доказів 29 квітня 2013 року о 09 годині 00 хвилин.

Вказана особа зобов'язана повідомити суд про причини неявки в судові засідання та зміну місця проживання або знаходження.

Суддя О. С. Преодоляк

В Овідіопольському районному суді Одеської області **суддею Гандзій Д. М.** 18.04.2013 року о 13.00 год. буде слухатися цивільна справа № 2/509/946/13 за позовом Вербової Інни Павлівни до Кравченка Юрія Георгійовича про стягнення аліментів на повнолітню дитину, яка навчається на денній формі навчання у твердій грошовій сумі.

Овідіопольський районний суд Одеської області пропонує Кравченку Юрію Георгійовичу подати пояснення, заперечення та всі наявні у нього докази у справі особисто або через представника. У разі неявки Кравченка Юрія Георгійовича в судові засідання справа може бути розглянута за його відсутності.

Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Горлівськстепломережа» до Белякіна Миколая Михайловича про стягнення заборгованості за послуги з централізованого опалення.

Відповідач у справі Белякін Миколай Михайлович викликається на 16.04.2013 р. на 9 год. 30 хв. до суду каб. № 23, для участі в розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини своєї неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Наумик О. О.

Нетішинський міський суд Хмельницької області (адреса: м. Нетішин, пр-т Незалежності, 12) викликає в судові засідання на 15 квітня 2013 року — на 09:30 годину Нагорнюка Олександра Петровича, 1983 р. н., жителя м. Нетішин, вул. Курчатова, 6, кв. 125, в якості відповідача по справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості.

У випадку неявки відповідача в судові засідання, справа буде розглянута на підставі наявних у ній доказів.

Суддя Р. М. Стасюк

Києво-Святошинський районний суд Київської області повідомляє Коваленко Ірину Яківну, що цивільна справа № 2/369/583/13 за позовом Публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» в особі Київської регіональної дирекції «Райффайзен Банк Аваль» до Коваленко Ірини Яківни про стягнення заборгованості за кредитним договором та звернення стягнення на майно призначена до слухання на 12 квітня 2013 року о 10:00 годині в приміщенні Києво-Святошинського районного суду Київської області за адресою: м. Київ, вул. Мельниченка, 1.

Суддя Л. М. Ковальчук

Євпаторійський міський суд АРК викликає Бурлакова Геннадія Олександровича як відповідача на 08.04.2013 року о 09.00 годині за адресою: м. Євпаторія, пр. Леніна, 30, каб.10, по справі за позовом ПАТ «Державний ощадний Банк України» до вас про стягнення кредитної заборгованості. У разі вашої неявки справа буде розглянута за вашої відсутності.

Суддя Куликовська О. М.

Комсомольський районний суд м. Херсона викликає як відповідача Скляра Дмитра Олександровича, останнє відоме місце проживання: м Херсон, с. Зеленівка, вул. Чукотська, 4, у судові засідання для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Скляра Дмитра Олександровича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться в приміщенні Комсомольського районного суду м. Херсона 10.04.2013 року о 13-30 годині за адресою: м. Херсон, вул. Маяковського, 6/29, 3 поверх, каб. 303.

У разі неявки в судові засідання, справа буде розглянута за вашої відсутності за наявними у справі доказами.

Суддя С. І. Майдан

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області викликає відповідача: Лопатко Сергія Георгійовича, 16.12.1967 року народження, (останнє відоме місце реєстрації: Полтавська область, м. Кременчук, вул. 60 р. Жовтня, буд. 46, кв. 14) в судові засідання по цивільній справі №524/767/2013 р. за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Лопатко С. Г. про стягнення заборгованості.

Судове засідання призначено на 09 год. 30 хв. 11 квітня 2013 року у приміщенні суду за адресою: м. Кременчук, вул. Першотравнева, 29/5, к. 16.

Явка до суду — обов'язкова.

У разі неявки відповідача, справа буде розглянута за відсутності цієї особи з ухваленням відповідного рішення на підставі наявних у справі доказів 29 квітня 2013 року о 09 годині 30 хвилин.

Вказана особа зобов'язана повідомити суд про причини неявки в судові засідання та зміну місця проживання або знаходження.

Суддя О. С. Преодоляк

Втрачений судновий білет, серія СБ № 15708 на човен «Крим», реєстраційний номер УХА 0339-К, виданий на ім'я Холобаєва Михайла Андрійовича, **вважати недійсним.**

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

Телехолостяк Романов
зваблює морськими пейзажами

Георгій-Григорій
ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Фотограф Френсіс Метью Романов на відкритті своєї виставки «Вглядаючись у глибину», яка відбулася нещодавно в музеї «Духовних скарбів України», був яскраво неформатним щодо події. Відомий «телехолостяк» привабив до своїх морських пейзажів та образів льодового підводного світу численних шанувальників, зокрема довгоногих дівчат у макіяжі, доведеному до декоративно-прикладного рівня. Можливо, саме їм призначався час від часу гучний сміх потомка Дому Романових.

А якщо серйозно... Його роботи втілюють буддист-

Фото Володимира ЗАКІ

ський погляд митця на екстремальні умови буття. Він співставив глибини вимірів природи і підсвідомості людини. Назви підказують кут сприйняття: «Одкровення», «Орнамент глибини», «Дотик небес». «Пристрасть» як взаємність чорного і білого, світла і мороку. Його «діалоги» моря і неба з лімітованої (не більше 10) серії підкреслять хай-тек естетського інтер'єру.

На питання, які враження у Метью від нашої столиці, я почув: «У Києві мені найбільше сподобалися люди». Галерист Дар'я Корчевська — одна з організаторів проекту, вважає, що Київ став вдалим стартом для виставки Романова. Далі в його планах — Москва.

По Вінниці у «Лондоні» й «Парижі»

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ТРАНСПОРТ. У місті над Південним Бугом, яке крок за кроком набирає європейського стилю, можна побачити, як перехожі зупиняються і зацікавлено розглядають електричний транспорт. Річ у тім, що в місті водночас зі створенням сучасної, комфортної і безпечної системи роботи громадського транспорту почали шити ексклюзивні «костюми» для тролейбусів. Вулицями вже ходять тролейбуси «Рим», «Париж», «Мадрид», «Лондон», «Венеція» із зображенням відомих символів цих міст та мальовничих панорам. А невдовзі, як запевнив начальник комунального підприємства «Вінницьке трамвайно-тролейбусне управління» Микола Форманюк, з'являться тролейбуси із зображеннями міст-побратимів Вінниці, що

додасть колориту. Ідея проекту «Живий транспорт» полягає в тому, щоб тролейбуси були не тільки зручними

для пасажирів, а й прикрашали місто. Зауважимо, що в КП «ВТТУ», яке є одним із кращих підприємств у своїй

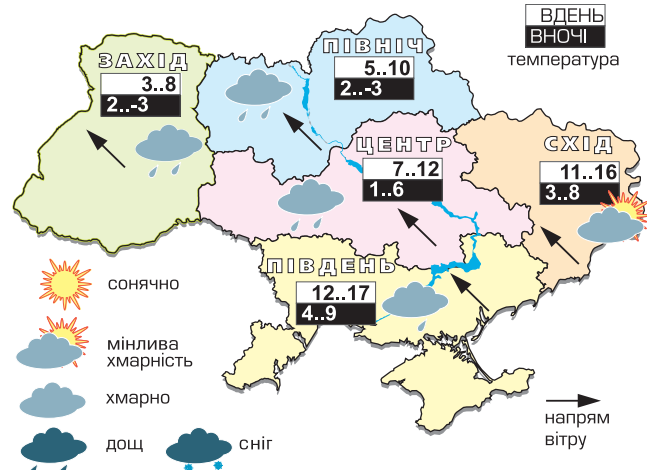
галузі в країні, після капітально-відновлювального ремонту трамваїв і тролейбусів стають майже новими.

Фото з сайту tvyniv.com.ua

А «живий» тролейбус, мов картина

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 4 КВІТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 -3	+5 +10	Черкаська	+1 +6	+8 +13
Житомирська	+2 -3	+4 +9	Кіровоградська	+1 +6	+10 +15
Чернігівська	+2 -3	+4 +9	Полтавська	+1 +6	+9 +14
Сумська	+2 -3	+5 +10	Дніпропетровська	+2 +7	+11 +16
Закарпатська	-1 +4	+3 +8	Одеська	+4 +9	+12 +17
Рівненська	+2 -3	+3 +8	Миколаївська	+4 +9	+12 +17
Львівська	+2 -3	+3 +8	Херсонська	+4 +9	+12 +17
Івано-Франківська	+2 -3	+3 +8	Запорізька	+4 +9	+12 +17
Волинська	+2 -3	+3 +8	Харківська	+3 +8	+11 +16
Хмельницька	+2 -3	+3 +8	Донецька	+3 +8	+11 +16
Чернівецька	+2 -3	+3 +8	Луганська	+3 +8	+11 +16
Тернопільська	+2 -3	+3 +8	Крим	+4 +9	+15 +20
Вінницька	-1 +4	+6 +11	Київ	-1 +1	+7 +9

Укргідрометцентр

Місто позеленішає

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

БЛАГОУСТРІЙ. Цієї весни в Харкові планують висадити півтори тисячі дерев, дев'ятсот кущів і більш ніж півмільйона квітів. Під час озеленення міста в рамках двомісячника «Зелена весна-2013» планують знести близько 1700 аварійних і сухих насаджень, прибрати і привести до ладу понад 4,3 тисячі дворів і близько 5 тисяч гектарів території парків і скверів.

А до Пасхи, яку цього року православні відзначають 5 травня, у Харкові, за словами начальника державного управління екології та природних ресурсів в Харківській області Ігоря Капусника, планують навести лад і на міських кладовищах. Там комунальники збираються прибрати 115 гектарів території, вивезти сміття, завезти близько 300 кубометрів піску та підготувати до роботи й запустити системи водопроводу, відремонтувати й пофарбувати огорожі. Таким чином, місто стане ще зеленішим і привабливішим.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮЗЕФА ТІШНЕРА
В КРАКОВІ (ПОЛЬЩА)
ЗДОБУДЬ ОСВІТУ ЗА КОРДОНОМ

- Система знижок за навчання
- Безплатні курси польської мови
- Міжнародна програма обміну студентів Еразмус
- Практика в Польщі та за кордоном
- Інтерактивна журналістика
- Сучасна сінологія (інтенсивне вивчення англійської та китайської мови)
- Юристика (інтенсивне вивчення англійської та іспанської мови)
- Міжнародний бізнес
- Управління міжнародними проектами
- Реклама і соціальна комунікація
- Управління персоналом з елементами коучингу

Це тільки деякі спеціальності в рамках факультетів:

- Міжнародні відносини
- Англійська філологія — Прикладна лінгвістика
- Менеджмент

Зустріч з делегацією ЄУ:

4 квітня 2013 р.м. Київ (кінотеатр «Жовтень», вул. Костянтинівська 26, ст.м. Конрактова площа) о 15 год.

5 квітня 2013 р.м. Житомир («Lingvo-Center», вул. Кафедральна 5а) о 9 год.

Для більш детальної інформації звертайтеся безпосередньо до нас:

Європейський університет ім. Юзефа Тішнера в Кракові

тел. +48 12 683 24 07 (середа 12:30-15:30; четвер 13:30-15:30)

ел. пошта: tshtets@wse.krakow.pl

офіційна веб-сторінка: www.wse.krakow.pl

або до нашого представника в Україні:

Освітньо-навчальний центр «Сврошанс», м. Львів

Вул. Римлянина 1 (4 поверх, 5 кабінет)

Тел.: (032) 260 07 58

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukecc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 29153. Тираж 40715

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua